BRALCI, NE ZAMUDITE!

ŽE V PRIHODNJI ŠTEVILKI

ZADNJA NA GRMADI

DOMAČA ZGODOVINSKA POVEST O KRVAVI SODBI ZADNJI SLOVENKI, KI »JE JEZDILA NA KLEK«

Odbor za pomoč Vietnamu

Na pobudo občinske zveze združenj borcev NOV so pred dnevi v Mozirju ustanovili občinski koordinacijski odbor za pomoč vietnamskemu ljudstvu. Odbor sestavljajo predstavniki občinskih političnih in družbenih organizacij. Da bi akcija čim bolje stekla, so sklenili, da bodo podobne koordinacijske odbore ustanovili tudi v vseh večjih krajih v občini in nekaterih večjih delovnih organizacijah.

Pomoč bodo usmerili predvsem na organiziranje posebne krvodajalske akcije. Računajo na precejšen odziv prebivalcev. Poleg krvodajalske akcije bodo zbirali tudi denar za nakup zdravil. Računajo, da bodo to akcijo solidarnosti, ki naj vključi slehernega občana, podprle tudi delovne organizacije v občini. —er

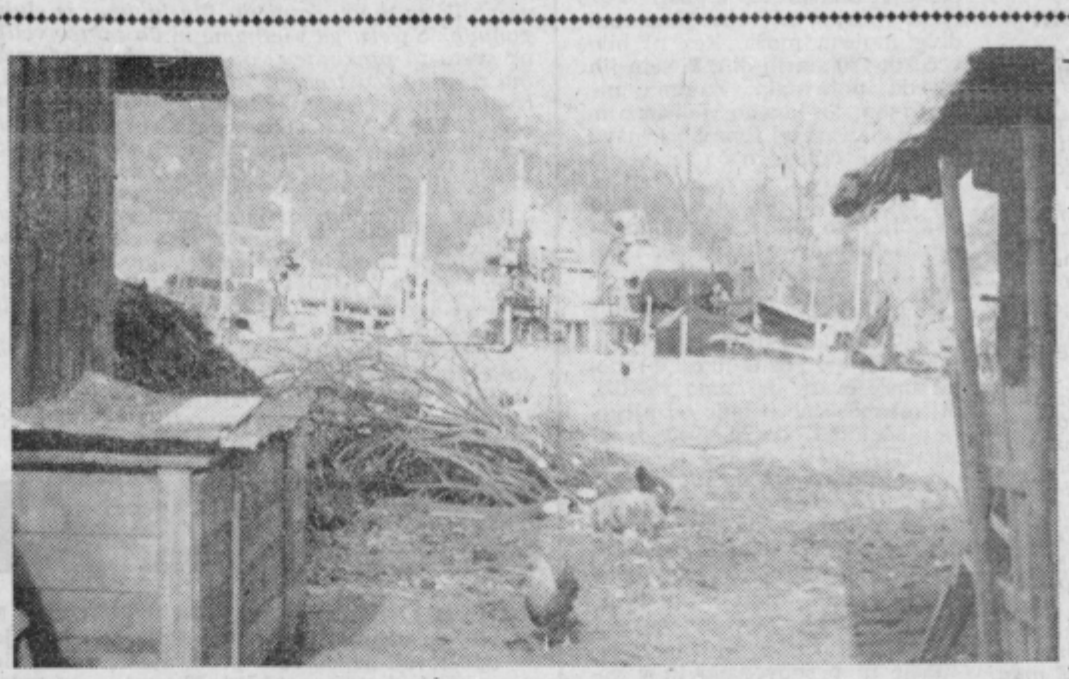

ASFALTNA BAZA V VELIKI PIREŠICI, KI JE MED PREBIVALCI VZBUDILA TOLIKO HUDE KRVI, KAJTI 1 LITER OLJ IN NAFTNIH DERIVATOV OKUŽI TUDI 1 MILIJON TALNE VODE. NA TO PA CESTNO PODJETJE NI POMISLILO.

BERITE REPORAŽNI ZAPIS: MALI UPOR V VELIKI PIREŠICI NA 5. STRANI.

CELJSKI TEDNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

CELJE, 17. FEBRUARJA 1967 — LETO XXI. ŠT. 6 — CENA 50 DIN PAR

Gregorčičeva 5 — Telefoni: uredništvo: 23-69, 21-76; oglasi in naročniki: 31-05, ekonomska propaganda: 30-85

Domicil II. grupe odredov

14. MAJA BO V CELJU OSREDNJA PROSLAVA OB PRAZNOVANJU 25-LETNICE USTANOVITVE II. GRUPE ODREDOV

Na zadnji seji so člani odbora za organizacijo proslave in sprejem domicila II. štajerske grupe odredov v Celju poudarili, da bo imelo praznovanje 25-letnice ustanovitve II. grupe odredov velik pomen, saj bo zajelo pretežni del štajerskega območja. To pa bo tudi praznovanje vsega partizanstva na Štajerskem, ki je bilo razvito že pred prihodom oziroma ustanovitvijo II. grupe odredov.

Aprila bodo v Celju izdali posebno poblikacijo o II. grupi odredov, ki jo bodo dobili vsi udeleženci zbora — borci II. grupe odredov, medtem ko bo za ostale v prodaji.

Strelci Celja in drugih občin bodo imeli več izbirnih tekmovanj, ki jim bo sledilo še glavno tekmovanje v streljanju z malokalibrske puško. 1. maja se bodo na pohod Celje — Černivec — Menina planina — Slapi — Lipa — Creta — Dobrovlje — Braslovče — Celje odpravili taborniki Celja in Splita in tako prehodili del poti II. grupe odredov. Sodelovalo bo preko 100 mladincev. Na osnovni šoli na Hudinji bo svečan sprejem tradicionalne Kurirčkove pošte, ki se ga bodo udeležili vsi pionirski odredi celjske občine. Na vseh šolah pa bo v tem času predavanja o vlogi in pomenu II. grupe odredov. Na predvečer osrednjega praznovanja, 13. maja bodo člani ZROP, pripadniki JLA in obvezniki predvojaške vzgoje izvedli napad oziroma obrambo položaja, medtem ko bodo na okoliških hribih zagoreli kresovi.

Osrednja proslava bo v nedeljo 14. maja, ko bodo dopoldne najprej odprli v Muzeju revolucije občasno spominsko razstavo o narodnem heroju Dušanu Kvedru ter stalno razstavo zgodovinskega gradiva II. grupe odredov, zatem pa bo zbor vseh preživelih borcev II. grupe odredov in drugih občanov na atletskem stadionu Boris Kidrič v Kersnikovi ulici. Po govoru bo svečana razglasitev domicila II. grupe odredov, za katerega bo sklep sprejela skupščina občine Celje na eni izmed prihodnjih sej. Po razglasitvi bo kulturni spored in družabni program za borce.

Uzakoniti življenje

Pod vodstvom predsednice Milke Šeat-Lasićeve je obiskalo Celje devetnajst članov zveznega organizacijsko-političnega zbora, ki sestavljajo odbor za samoupravljanje v delovnih organizacijah.

Člani zbora so se zglasili v Topru in železarni, kjer so se pogovarjali s proizvajalci o problemih samoupravljanja v ekonomskih enotah, zatem pa so nadaljevali razpravo na seji, ki so se je udeležili še predstavniki Cinkarne in tovarne EMO, nekateri republiški in zvezni poslanci z našega območja ter predsednik občinskega sindikalnega sveta Bernard Strmčnik.

Na seji so se navzoči dotaknili predvsem vprašanj, ki pogojujejo materialno in funkcionalno delovanje samoupravnih organov v ekonomskih enotah. Ugotovili so vrsto nejasnosti, ki so postale v zdajšnjem obdobju družbeno-ekonomske reforme tolikanj bolj pomembne, da nujno terjajo bolj dosledno opredelitev, če bomo hoteli samoupravljanju priznati tisto vlogo, ki mu jo je podrobno začrtal tudi brionski plenum.

Mnogo očitkov je bilo izrečenih na račun dosedanje zakonodaje, ki ni dokončno odgovorila na številna vprašanja, katerih posledica so zdajšnje nejasnosti v samoupravljanju. Obstajala je politična usmerjenost o prenosu samoupravnih pravic, ki ni upoštevala ekonomskega ekvivalenta, zaradi česar so marsikje nastale ekonomske enote, ne da bi organizacijsko in funkcionalno mogle izpolnjevati dejansko samoupravljavsko vlogo.

(Dalje na 4. strani)

DOBRE PERSPEKTIVE

Občinski komite ZM v Celju je na žadnji seji razpravljal o osnovnih smernicah in nalogah občinske organizacije ZM, poleg tega pa je sprejel tudi program dela in okvirno določil sistem in metode dela ObK ZM in pomožnih organov.

Zelo pomembna so nekatera stališča ObK ZM o prihodnjih nalogah ZM v celjski komuni, saj osnovni koncept dela kaže, da je celjska mladina zelo pozorno obravnavala nekatere vsebinske in organizacijske premike v organih mladih. Zanimiva je namreč samokritična ugotovitev, da bodo mladi na svojih ramenih občutili sedanjo neangažiranost pri reševanju družbenih problemov. Zgrešeno je, tako poudarjajo v Celju, nenehno tarnanje o specifičnih problemih mladine, saj jih neka abstraktna družba ne bo rešila. Če pa so določena vprašanja potrebna ustrezne obravnave in rešitve, tedaj je sistem samoupravljanja tisti, ki stalno nudi ogromno možnosti za aktiven nastop mladih v delavskih svetih, na zborih občanov, v občinski skupščini itd.

Tako se v precejšnji meri menja položaj občinske organizacije, aktiva in vseh specializiranih mladinskih organizacij. Brez dvoma čakajo mlade v celjski komuni v tem letu izredno velike naloge.

NEČEDNO POSLOVANJE POGREBNEGA ZAVODA CELJE

KUPČIJA Z MRTVIMI

NA 3. STRANI

Končano veliko delo

ŠE 6.000 OBČANOV BREZ NOVIH IZKAZNIC

V Celju je približno 40.000 občanov, ki bi morali v rednem roku zamenjati osebne izkaznice. Dosedaj še teh ni zamenjalo 5 do 6.000 ljudi.

Za razliko od prejšnjega skupinskega poslovanja, kjer je občan v nekaj minutah dobil osebno izkaznico, lahko zdaj zamudniki vložijo zahtevke za zamenjavo izkaznice samo v uradnem času, to je ob ponedeljkih, sredah in petkih od 8. do 12. ure. Opraviti morajo določene formalnosti, izkaznico pa dobijo šele v tridesetih dneh. Po zakonu je rok za zamenjavo osebne izkaznice 6. april tega leta. Po tem datumu pa bo občan nosil tudi posledice, če bo zamenjal osebno izkaznico s tolikšno zamudo.

Pust sedmih žalosti

Dragi bralci mi naj oproste, da bom tokrat nekoliko spremenil naše Obraze v maske. Drži, da smo pust preživeli, da so se nekateri, baje jih ni bilo malo, trosili s pepelom — skratka to enkratno obdobje leta smo srečno preživeli. Brez kakšnih večjih prireditev, ki bi nas po nepotrebnem obremenjevale.

Zato bi rad ta prostor daroval tistim obrazom, ki so poskrbeli za pustne prireditve oziroma za pustne veselice. Kaže, da smo se toliko nazabavali, da smo zadovoljni s kakršnokoli veselico.

Ti tovariši, mislim organizatorje, so edini poskrbeli za to, da ta vsenarodni običaj ni čisto izumrl, ker so v večini primerov NAJLEPŠE maske nagradili.

Ne najboljše. To ni bistveno, ker je bistvena etika . . .

Raznobarvnih in raznih velikosti, od tiskanih do s svinčnikom izpisanih plakatov je bilo v teh dneh ogromno. Že sami so dovolj zgovorno pričali o kategoriji prireditve.

Bralcu je bilo prepuščeno, da se je odločil. Ali za izbor in veliko nagradno tekmovanje mask v Celeii (moral je odrinit jurja za vstopnino, v katero ni bil vkalkuliran stol, ki ti ga je utrujen gledalec izmaknil, ko si ga za trenutek odkril) ali za maske v Evropi v . . . v katerikoli gostilni. V Žalcu, Vranskem, Mozirju, kamorkoli si zavil.

Pa bo nepoučen bralec rekel, da je bil pustni striptiz v hotelu Celeia boljši od onega, ki so ga organizirali naši vrli gostinci s plesalci iz Ljubljane. Drug bo pristavil, da je bila gala štos v restnici jugoslovanščina napovedovalca v istem hotelu z mednarodno zasedbo. Tretji bo dodal, da so bili najboljši sprevodi mask, medtem ko je četrtega ogrelo demaskiranje . . .

Vse skupaj pa ni vredno počenega groša v primeri s pustno povorko kmetovalcev iz Vinske gore, ki so s svojo kmetijsko opremo (plug je imel naloženih že preko sto let!) prišli v občinski center.

Ni šlo za demonstracijo, šlo je za poskus ogrevanja, za katerega bi se naj ogreli možje na županstvu. Kmetovalci so — tako je bilo vsaj razbrati z napisov — predlagali, da bi kmetijsko opremo zaradi prevelikih dajatev uporabljali raje v turistične namene. Ideja ni slaba, saj smo v mednarodnem letu turizma, ki ga bodo poleg večjih prireditev, kot so izleti v Trst in Celovec ali obisk Belega tedna (razprodaje) v Gracu in razstave ptic pevk ter cvetlic poživljale še ekshebicije kmetovalcev.

Primer kmetovalcev iz Vinske gore je bil le prvi poizkus. Žal večjega navdušenja med prizadetimi ni bilo opaziti. Niso se ogreli, žal.

Pa boste rekli, zakaj?

Tudi sam se dolgo premleval pa nisem našel ustreznega odgovora.

Pa pride mimo pustna šema — ne bodi je treba, se zazija v početje kmetovalcev iz Vinske gore — ti so namreč po cesti orali — gleda, sname masko, jo da nazaj in zine:

»Vidiš, mo dragi, težko je z gluhimi v cerkvi peti in z norci po cesti orati . . .«

In je šel. Se ozrl se ni, pa tudi nazaj ga ni bilo. Le zakaj, vas vprašam? Za kaj? Saj je pust le enkrat v letu.

Nani

DANES V CT

● Popotovali smo tranzitno 3. stran

● Mali upor v Veliki Pirešici 5. stran

● Besede vendar brcajo 6. stran

● Ljubezen, politika in vohunstvo 10. stran

● Bitka za Sevastopol

DOLGOLASCI

Tedaj ko so v Celju ostrigli »kolege« dolgolasce ali gravirje iz Maribora je večina Celjanov ploskala. »Tako bomo morali z vsakim, ki bo motil videz mesta ob Savinji.« Marsikdo pa se je tedaj vprašal, kaj pa, če bo dolgolasec domačin? Vprašanje je bilo umestno, saj je teh domačih dolgolascev čedalje več. In kje so zdaj pogumni »frizerji« — celjski?

VREME OD 16. DO 26. FEBRUARJA

Suho vreme se bliža h koncu, sledilo bo snežno obdobje. Nekoliko od 17. do 21. in od 25. februarja dalje pogostne, včasih močnejše snežne padavine — vmes izboljšanje z mrazom ponoči.

Pričetek kriminalnega romana **„Umor v grobnici“**

NA 12. STRANI

Pisma

ZAPRT KROG MLADIH

Na sestavek, ki smo ga objavili v eni prejšnjih številk in je govoril o delu mladinske organizacije v Ponikvi pri Žalcu, smo te dni dobili odgovor, ali bolje, nadaljevanje, ki ga je sicer napisal drug avtor, vendar se po vsebini in očitkih, ki lete na vodstvo organizacije Zveze mladine v Ponikvi pri Žalcu nič ne razlikuje od prvega. Povzemamo nekatere ugotovitve iz drugega pisma:

Mnogo je fantov in deklet v bližnjih vaseh, ki bi radi sodelovali v organizaciji Zveze mladine, toda, kot kaže, se vodstvo za to prav nič ne ogreva. Z ničemer ne pokažejo iniciative, da bi razširili svojo dejavnost in članstvo, čeprav so ti nevključeni mladinci že večkrat povedali svojo željo. Kot kaže, si bodo morali ustanoviti svoj aktiv, čeprav vedo, da to ni najbolj prav. Vodstvu aktiva v Ponikvi pa očitajo tudi to, da dokaj nesmotrno troši denar, saj si rajši privoščijo več ali manj drage izlete po domovini, kot pa da bi poskrbeli za boljši videz dvorane. Zato bi bil že čas, da se vodstvo resno pogovori o svojem delu ter obogati tako delovni program kot tudi članstvo.

Ivan Jelen
Kale 9, Žalec

VZELI SO MI INVALIDNINO

Imel sem invalidsko pokojnino, ki so mi jo priznali na osnovi komisijskega pregleda v Ljubljani, kjer so ugotovili, da sem 80-odstotni invalid (v komisiji so bili dr. Franc Prezelj, dr. France Pavel in dr. Stanko Žvokelj). Invalidnino sem prejemal šest let, po odločbi številka 252629, pred tremi leti pa so mi jo vzeli. Pred kratkim me je pregledala ustrezna komisija v celjski bolnišnici, ki je ugotovila, da sem nesposoben za vsako delo. Ko sem bil na komunalnem zavodu za socialno zavarovanje, da bi mi na osnovi izvida invalidnino zopet priznali, so me odslovili, rekoč, da je ne bom dobil več in naj se preživljam kakor hočem. Mislim, da tak odnos ni na mestu. Star sem 55 let; kje naj se zaposlim in od česa živim?

Julijan Mernik
Celje,
Bratov Vošnjakov 19

KAJ NAREDITI?

Čeprav mi ni prijetno govoriti o osebnih zadevah, se vseeno oglašam z dogodkom, ki se mi je pripetil pred dnevi. Ko sem šla v gostilno »Šalamon« pri polzelski postaji po cigarete, je gostilničar rekel točajki, naj obračuna tudi dolg mojega moža. Res ni bilo več kot 180 starih din, ki sem jih seveda poravnala. Zanima me predvsem, ali ima gostilničar pravico zahtevati od žene poravnavo moževega dolga, in če že dajejo »na up« v gostilnah, zakaj tudi ne kje drugje? Zdi se mi, do bi bilo najbolje, ko bi to starojugoslovansko navado v naši socialistični družbi odpravili — pije naj tisti, ki lahko plača, kajti kdor danes ne more plačati, najbrž ne bo mogel tudi kdaj drugič. Gostilničar, ki najbrž pozna moža, bi moral upoštevati, da malo zasluži, saj mi mesečno ostane od njegove plače od 17 do 20 tisoč starih dinarjev, nas je pa šest. Pri tem moramo povedati, da sem gostilničarja že večkrat opozorila, naj mu ne daje pijače na kredit, a kot vse kaže in kar je tudi razumljivo, mu je zaslužek pač važnejši.

R. R.
Polzela

Pitje ni prepovedano in v gostilnah očitno lahko »dajejo kredite«. Če vam ni do tega, da bi jih plačevali vi, bi bilo najbolje v časopisu objaviti, da niste plačnica dolgov svojega moža.

PIŠITE V SVOJO RUBRIKO

V zadnjem času dobivamo vse več pisem brez podpisov, s podpisi »Stranke« ali z željo, naj polnih imen ne bi objavljali. V njih gre največkrat za kritiko določenih pojavov, ki seveda nima čisto osebnega pomena, pa tudi za zadeve, ki se nanašajo na posamezne državljane. Takih pisem žal ne moremo objavljati, razen v primerih, ko lahko objavimo tudi naslov, ali ko predmet obravnave ni toliko kritičen, da bi bilo potrebno s podpisom jamčiti za točnost. V splošnem naj velja načelo, da so Pisma rubrika naših bralcev, kjer ima vsakdo pravico javno izražati svoja mnenja o čemerkoli, razen seveda o stvareh, ki so za kogarkoli žaljive; edini pogoj je podpis s polnim naslovom — da uredništvo vsaj ve, kdo je pisec in da tisti, ki je prizadet, ve, komu bo odgovoril.

Sodelujte v svoji rubriki!

MED TEDNOM PO SVETU...

Tudi tretje premirje na vietnamskem bojišču je prekinilo grmenje topov in eksplozije bomb. Četudi so mnogi optimistično pričakovali, da bi se uresničile možnosti miroljubnega nadaljevanja prekinitve v pogajanjih, se to ni uresničilo. Washington je gluh za vse ponudbe Severnega Vietnama in do zahtev velike večine sveta za prekinitev vojne. Na oboje odgovarja samo z bojno zaostrenimi vojaškimi operacijami, ki jih izvaja 410 tisoč ameriških vojakov in njihova mehanizacija. Nihče v Ameriki — razen nepomembnih vsakdanjih ljudi — pa očitno ne misli na posledice, ki bi jih mogla imeti totalna vietnamska vojna.

Stiki med vzhodom in zahodom, ki so se te dni okrepili z obiskom sovjetskega premiera Kosigina v Londonu, sicer niso razrešili nesoglasij v odnosu do vietnamske vojne, a zelo pomembno je dejstvo, da so se dogovorili o pogodbi za medsebojno nenapadalnost ter o vedno večji trgovinski izmenjavi med Veliko Britanijo in Sovjetsko zvezo.

Kitajska revolucija se je v zadnjem obdobju nadaljevala v obliki demonstrativnih napadov na sovjetsko ambasado in na poslaništva nekaterih drugih držav. Kitajci seveda niso morali sprejemati nobenih svarilnih not, dokler ni Sovjetska zveza zelo glasno in jasno povedala, da je potrpežljivosti konec in da lahko nadaljevanje privede do prekinitve diplomatskih odnosov. Razumljivo je, da bi zgledu Sovjetske zveze sledili tudi nekateri drugi, česar so se ktijaski »kulturni revolucionarji« vendarle nekoliko ustrašili in umirili napade na razna tuja predstavništva. Jasno je, da zunanji svet nikakor ne more vplivati na notranje razmere Kitajske, a voditelji revolucije so s takimi demonstracijami želeli zaslepiti svoje revolucionarje pred lastno nemočjo in zmedenostjo. Medtem ko je doslej revolucija »objavila« veliko kitajskih bogov, pa so slednjič odkrili tudi svojo boginjo — ženo predsednika Mao Ce Tunga Ciang Ching, ki je iz tedna v teden na vidnejšem položaju.

Nasprotnikom predsednika Sukarna se je v Indoneziji zadnje dni pridružilo še nekaj generalov, ki vztrajajo, da se predsednik Sukarno kot edini krivec za poskus državnega udara prostovoljno odpove svojemu položaju. V kolikor tega ne bi storil, mu grozijo z odstranitvijo. Prav neverjetna je predsednikova trma, ko je postalo očitno, da ima vojska položaj v rokah in da ne more računati nikjer na podporo za ohranitev svojega položaja.

...IN DOMOVINI

● IZREDNI OBČNI ZBOR DRUŠTVA NOVINARJEV SLOVENIJE. V razpravi so med drugim ugotovili, da učinkovitost tiska, radia in televizije ni odvisna samo od časnikarjev, temveč predvsem tudi od upoštevali neposredne proizvajalce, ženske in mladinodela družbenih institucij, krepitve demokratične razprave in boja mnenj itd. Tisk ni samo ogledalo družbe, temveč je tudi njegova kritičnoustvarjalna sila.

● KDAJ SE BODO ZAČELI KANDIDACIJSKI ZBORI? Kandidacijski zbori volivcev se bodo začeli 10. marca. Dotlej bodo še zbirali predloge za možne kandidate. Predlagatelji so doslej v premajhnem številu upoštevali neposredne proizvajalce, ženske in mladino — so povedali v pogovoru med časnikarji in predstavniki volilne komisije pri GO SZDL Slovenije.

● 23. APRILA NEPOSREDNE VOLITVE. Občinske skupščine bodo volile poslance v vse zbore zvezne skupščine 9. aprila. Neposredne volitve, ko bodo volivci izpolnjevali volilne listke za poslance zveznega zbora, bodo 23. aprila.

● LETOŠNJA PREŠERNOVA NAGRAJENCA: BOŽO VODUŠEK IN MAKSIM SEDEJ. Prešernovo nagrado za leto 1967 so podelili pesniku Božu Vodušku in slikarju Maksimu Sedeju. Poleg tega je prejelo nagrado sklada 16 ustvarjalcev z različnih področij umetniškega dela.

● V VSEJ JUGOSLAVIJI LANI 42.806 PROMETNIH NESREČ. Zvedeli smo, da je bilo lani v vsej Jugoslaviji 42.806 prometnih nesreč. Življenje je izgubilo 2.113 ljudi, poškodovano pa je bilo 31.537 ljudi. V zvezi pripravljajo predpise, s katerimi bodo poostrili ukrepe za varnost v prometu. Menda bodo omejili hitrost avtobusov in tovornjakov.

Demokratični centralizem - vsebina in smisel

Uvodoma lahko rečemo, da je osnovni princip komunističnih partij (tudi Zveze komunistov Jugoslavije) — demokratični centralizem v današnjem času zelo slabo razumljiv. Nerazumevanje njegovega bistva pa v precejšnji meri povzroča zmedo in nepotrebne razprave o njegovi »usodi«.

Lenin je v jeku oktobrske revolucije poudaril štiri osnovne elemente demokratičnega centralizma. Prvo volivnost vodilnih organov v partiji, drugo odgovornost pri polaganju obračuna organov partije članstvu, tretje podrejanje manjšine večini in četrto obveznost članstva, da izvršuje direktive višjih organov.

Revolucionarna situacija je nujno zahtevala dosledno upoštevanje tretjega in četrtega elementa, ki je po logiki stvari pripeljal do tega, da sta prva dva elementa postala več ali manj formalnost. Žal se ta praksa tudi po revoluciji v komunističnih partijah ni spremenila.

To velja seveda tudi za komunistično partijo Jugoslavije. Ilegala med obema vojnama, sama revolucija in povojno obdobje graditve nove Jugoslavije ob specifični situaciji v mednarodnem delavskem gibanju je povzročilo, da smo vse do VII. kongresa ZKJ (Ljubljana 1958) togo poudarjali prej naštete elemente. Na VII. kongresu smo te iste elemente postavili manj ostro in poudarili večjo samostojnost komunista — posameznika. Na VIII. kongresu ZKJ (Beograd 1964) pa je prišlo do bistvenih sprememb. Demokratičen centralizem dobiva nove kvalitete, kot so: javnost dela, vsestranska izmenjava mnenj, kolektivna in odgovornost posameznika, kolektivno delo, obveščanje, obveznost predlogov višjim organom in obveznost višjih organov do zavzemanja stališč o pripombah in predlogih nižjih organov. S temi elementi demokratičnost znotraj Zveze komunistov dobiva bistvene nove dimenzije. Lahko rečemo, da je demokratični centralizem dobil svojo opredelitev za prilike, ko se družba razvija v miru, ko so rešena temeljna vprašanja za razvoj socializma.

Torej dileme o usodi demokratičnega centralizma ni. Problemi se javljajo le pri njegovi realizaciji.

Prvo vprašanje je javnost dela. Kaj to pomeni? Gre za dve smeri javnosti dela: prvo notraj Zveze komunistov in drugo odprtost navzven. Javnost dela notraj Zveze pa ima zopet dve plati; na eni strani gre za široko obveščenost, na drugi pa za široko in kreativno združevanje mišljenj, idej, stališč posameznih članov ZK ali skupin. Bistvo tega je v tem, da se že v procesu formiranja določenega zaključka njegov smisel aktivno osvaja, da se na tej osnovi doseže enotnost komunistov, enotnost, ki je izgubila svojo direktivno komponento. Za enkrat gre za vse širše, včasih tudi polemično obveščanje občanov o najvažnejših problemih Zveze komunistov. Pred nami pa ostane še naloga, da širše kroge nekomunistov vključujemo v razprave tudi znotraj Zveze komunistov. Gre torej za aktivni odnos ne članov.

Odgovornost notraj Zveze komunistov in v družbi na sploh v zadnjem času vse bolj stopa v ospredje. Ker nam žal prostor ne dopušča, temeljitejše obravnave tega vprašanja bomo odgovornost znotraj ZK pojasnili na poenostavljenem primeru.

V delovnem kolektivu v okviru samoupravnih organov razpravljajo o problemu delitvenih sistemov. Komunisti so dolžni (se pravi odgovorni), da poznajo politični aspekt te problematike in da se kot posamezniki znotraj kolektiva borijo z argumenti, da te principe osvoji širši krog zaposlenih. To je aspekt kolektivne odgovornosti. Posamezniki pa so dolžni da v okviru samoupravnih organov, če so njih člani, zastopajo stališča, ki imajo v sebi napredni politični aspekt. To pa bi bila individualna odgovornost.

Ker nam prostor ne dopušča širše razlage o drugih elementih, bi na kraju rad poudaril to, da realizacija demokratičnega centralizma kot metoda v razvojnem smislu pomeni eno bistvenih nalog pri realizaciji reorganizacije Zveze komunistov.

N. Krumpak

Slabosti se ponavljajo

Zbori volivcev v celjski občini, na katerih so med drugim govorili o spomladanskih volitvah, so končani. Tako smo prišli do prvih evidentiranih kandidatov, ne pa zadnjih, kajti volivci, občani in organizacije imajo še vse možnosti, da predlagajo nove možne kandidate. To možnost bodo poslednjič imeli na kandidacijskih zborih, ki bodo v prvi polovici marca.

Pri dosedanjem evidentiranju kandidatov sta očitni zlasti dve značilnosti. Najprej ugotavljamo, da so se volivci odločili za manjše število možnih kandidatov kot na primer pred dvema letoma in drugič, da so družbene organizacije in društva predlagale manj kandidatov kot v pripravah na zadnje volitve.

Na zadnjih zborih volivcev so predlagali vsega skupaj 23 možnih kandidatov za volitve v vse zbore republiške skupščine. Tako so se volivci v enoti, kjer je bil doslej poslanec republiškega zbora Mitja Ribičič, odločili za sedem evidentiranih, v drugi enoti, kjer je doslej poslanske naloge opravljala Magda Kočarjeva pa za 5. Za volitve v gospodarski zbor republiške skupščine so evidentirani trije možni kandidati, za organizacijsko politični zbor prav tako trije, za prosvetno kulturni zbor štirje ter za socialno zdravstveni eden.

Doslej je za občinski zbor evidentiranih 59, za zbor delovnih skupnosti pa 66 možnih kandidatov.

Na splošno lahko trdimo, da so volivci dobro proučili svoje predloge in evidentirali takšne tovariše oziroma tovarišice, ki so si s svojim delom pridobili veliko zaupanje in izkušnje. Zanimiva je ugotovitev, da so se v delovnih organizacijah odločili za kar enajst direktorjev, da pa so bili dosti bolj kritični in ozki takrat, ko bi se moralj odločati za neposredne proizvajalce in ženske. Čeprav na splošno, zlasti v nekaterih kolektivih prednjačijo po številu ženske in neposredni proizvajalci, je med evidentiranimi premalo prvih in drugih. Kljub temu, da smo do podobnih ugotovitev prihajali že pri prejšnjih volitvah, se stanje ponavlja tudi zdaj. To je ugotovitev, iz katere lahko potegnemo določen zaključek, zlasti pa, da v nadaljnjih pripravah na volitve predlagamo za možne kandidate tiste delavce in žene, ki bodo kos nalogam, ki so pred predstavniškimi organi.

Ko govorimo o minulih zborih volivcev, predvsem v delovnih organizacijah, je treba povedati, da so bili v mnogih primerih slabi, brez razprave o delu in problemih občinske skupščine in podobno. Kazala se je precejšnja indiferentnost do teh vprašanj. Zakaj? Ali sprejemajo sodelovanje na takih zborih samo kot svojo državljansko dolžnost, ne čutijo pa potrebe, da bi aktivno sodelovali pri obravnavanju in formiranju občinske politike? Odgovor na to je morda iskati tudi v tem, da ne vidijo perspektive v nekaterih neizpolnjenih obljubah in sklepih? In končno, ali je bilo tudi tolmačenje dela in problematike občinske skupščine takšno, da je vzbudilo dovolj pozornosti? To so vprašanja, ki terjajo odgovor.

Na kandidacijskih zborih volivcev bodo obravnavali tudi predlog občinskega proračuna v letošnjem letu. Vse kaže, da bo ta material izšel v posebni prilogi našega tednika.

M. Božič

Evidentirani kandidati za republiške poslance

Šestim republiškim poslancem z območja celjske občine poteče mandat letošnjo pomlad. Tako bomo dobili dva nova poslanca v republiškem zboru ter po enega v ostalih štirih. Za teh šest prostih mest so bili doslej na zborih volivcev evidentirani naslednji kandidati:

Za republiški zbor: **Sergej Kraigher, Beno Krivec, Peter Šprajc, Stane Kokalj, Zmago Lah, inž. Janez Ognar** in **inž. Vid Korber.** Za drugo volilno enoto republiškega zbora, ki zajema Vojnik, Dobrno in bližnje kraje, pa so evidentirali: **Janeza Kovačiča, Ivana Seničarja, Bogdana Šnabla, Jožeta Jošta** in **Bena Krivca.**

Za gospodarski zbor: **inž. Janez Barborič, Marjan Dietinger** in **inž. Marjan Prelc.**

Za organizacijsko politični zbor: **Tone Erjavec, Franc Kokot** in **Franc Knafelc.**

Za kulturno prosvetni zbor: **Milena Vršnik-Stiftar, Slavko Belak, Pavle Jeršin, mg. oec. Ludvik Rebeušek** in **Jaka Majcen.**

Za socialno zdravstveni zbor: **Bojan Volk.**

Torej prvih 23 možnih kandidatov za šest poslanskih mest v republiški skupščini. Mnogi od teh pa so že odklonili možnost, da bi jih uvrstili med kandidate.

—mb

VARSTVO PRED NESREČAMI

KAKŠNE SO DOLŽNOSTI OBČANOV PRI VARSTVU PRED NARAVNIMI IN DRUGIMI NESREČAMI

Potresi, povodnji, snežni in zemeljski plazovi, eksplozije, zastrupitev ozračja in podobno so katastrofe, ki lahko človeka prizadenejo povsem nenadoma, zato mora vsakdo vedeti, kakšna je v tem primeru njegova dolžnost.

Občani morajo sprejeti obveznosti in opravljati naloge v organih, ekipah in drugih enotah za varstvo, ki jih ustanovi njihova delovna ali druga organizacija ali družbeno politična skupnost. Vsakdo, ki opazi da grozi neposredna nevarnost hude nesreče, mora to takoj javiti najbližji postaji milice ali štabu za varstvo.

Pri tem pa mu mora pomagati vsakdo, ki razpolaga s prevoznim sredstvom ali sredstvom za zveze.

● Štab za varstvo izda v primeru nesreče posebna navodila, ki jih morajo upoštevati vsi občani razen tistih, ki so mlajši od 16 let, nosečnic, matere z otroki do 7 let in bolniki ali ljudje, ki zaradi upravičenih razlogov ne morejo sodelovati pri reševalnih oziroma zavarovalnih delih. Če je obseg nesreče zelo velik, lahko predsednik občine odredi, da morajo pri potrebnih delih sodelovati vsi občani z določenega območja z delom, opremo in vozili. Tudi delovne in druge organizacije morajo v takšnih primerih takoj priskočiti na pomoč z vsem, kar je potrebno. Lastniki in uporabniki vozil in nepremičnin morajo te dati takoj na razpolago, če to terja položaj. Dalje zaradi prevoza bolnikov, ranjencev ali gradnje potrebnega objekta na nekem zemljišču.

● Občani in delovne organizacije pa imajo po zakonu pravico do povračila dejanskih stroškov, če ne dobijo tega iz drugih virov, kot je na primer zavarovanje. Občan in delovna organizacija sta lahko kaznovana, če ne izpolnita svoje dolžnosti v primeru hude nesreče.

S. M.

TURIST V DOMAČI HIŠI

V okviru mednarodnega turističnega leta bo celjska delavska univerza priredila v četrtek zvečer v Narodnem domu predavanje z naslovom turist v domači hiši, ki ga bo vodil turistični delavec z Bleda Pavel Merlah. Celjsko avtoturistično podjetje bo ob tej priložnosti izžrebalo udeleženca predavanja, ki bo brezplačno potoval v Trst.

V petek ob devetih dopoldne pa bo v prostorih delavske univerze predaval dr. prof. Rudi Kyovsky o delovnih sporih v Jugoslaviji.

DOPOLNILO

V prispevku Knjiga o Celju, objavljenem v zadnji številki, je iz navedbe imen uredniškega odbora po zaslugi tiskarskega škrata izpadlo ime Cveto Pelko. Tovarišu Pelku se za nerodnost opravičujemo.

ZA CELJSKI TEDNIK
PISE DRAGO KRALJ

POPOTOVALI SMO TRANZITNO

VTISI IN OPAZKE O KRAJIH IN NAVADAH MED VRANSKIM IN SLOVENSKIMI KONJICAMI TER CELO O SAMEM CELJU

Naj bo tako ali drugače, naj bodo mnenja deljena ali neprecizirana, navdušujoča ali črnogleda — Celje je turistično mesto. Kraj, ki se ponaša tako s turistično tradicijo, kakor tudi s turistično prihodnostjo.

Ko govorimo o celjskem turizmu, imamo v mislih ne le mesto, temveč celo področje. In če govorimo o področju, potem imamo na jeziku zdraviliški, dopustniški, planinski, kulturniški in tranzitni turizem. Tu in tam sem slišal, da so prav o tranzitnem turizmu govorili bolj zviška, kot o zadnji zvrsti, tisti, ki se že nekako sama od sebe ponuja.

● MED DUNAJEM IN TRSTOM

Skozi Celje pelje ena od pomembnejših evropskih cest. Njen pomen je od dne do dne večji. Meje se odpirajo; v turistično tekmo se vključujejo vzhodnoevropske države in smer njihovega prodiranja proti Sredozemlju vodi skozi Celje. Tisoči avtomobilov drve mimo. Popotniki opazujejo pokrajino z enim očesom in se poredko ustavljajo.

Dolgo časa smo menili, da to niso pravi potrošniki našega turizma. Počasi uvidevamo, da so prav oni tisti, ki so najbolj množični in zato le veliko porabijo.

Tranzitni turizem je razvajen. Utrip potovanja ga sili, da je tak. Zanima ga le tisto, kar je ob cesti, kar je zaseda njegovemu potovanju. Nerad se oddalji od glavne smeri celo za en kilometer in le spretno nastavljena past ga pripravi do tega, da se vda in zavije deset kilometrov od smeri, katero si je začrtal doma na zemljevidu.

● SEŠTDESET »CELJSKIH« KILOMETROV

Kako se turistična društva, gostinstvo in sploh vsi, ki jim je turizem drag, pripravljajo — recimo, v turističnem letu — da ujamejo v svoje pasti čim več tranzitnih turistov?

Izbrali smo si maršruto dolgo približno šestdeset kilometrov. Med Vranskim in Slovenskimi Konjicami. Bogato področje, zanimivo in urejeno tako, da bi se moral tranzitnik večkrat — ujeti.

Na maršruti deluje menda osem turističnih društev pod pokroviteljstvom celjske turistične zveze, ki zna dejavnost usklajevati tako kakor sodi. Na smeri »vladajo« tri občine, katere imajo do turistične, predvsem pa do gostinske dejavnosti različen odnos, vendar bi ne mogli reči, da katera načelno ni naklonjena turizmu.

Začnimo pri Vranskem! Spregledal sem transparent nad cesto, ki naj bi nas pozdravil v Savinjski dolini in nam zaželel dobrodošlico ter nas opozoril — če smo tujci — na hmeljarski raj, na slavna piva in morda še na kaj. Z visoke strehe ob cesti se vidi napis, ki nas vabi v hotel, ob cesti reklamna deska, ki pove, da se hotel imenuje »Slovan«.

Stara postojanka, ki je kar sodobno opremljena: prenočišče, menjalnica, restavracija, igralna skrinja, rekreacija v okolici, bazen, izleti. In črpalka. Okrog nje se že pletejo legende in omenjajo temne »talne« sile, ki ovirajo gradnjo. Sliši se, da bo črpalka začela zares delovati prvega maja. Ponoči je vsa cesta med Ljubljano in Celjem brez črpalke, ki bi bila nared za popotnika. To je le prevelika vrzel! Če se bo črpalka v Vranskem upala delovati tudi ponoči (vsaj v sezoni) bo to pomemben prispevek tranzitnemu turizmu. In za Vransko! »Slovan« namerava ob črpalki urediti manjšo restavracijo...

Med Vranskim in Gomilskim je tu in tam kaka gostilna, vendar bolj skrita kakor na očeh tistemu, ki potuje mimo. Na križišču v Gomilskem se je utaboril, v uspešni zasedi jezikovno že ozmerjani »Express«, eden redkih lokalov, ki ponoči »straši« s svetlobno reklamo (ki pa je očitno zelo učinkovita). Beseda v reklami, ki naj obeta ekspresno kavo, je sila vabljiva za nočne popotnike, le če bi bila kava tako dobra, kakor je sama reklama. Sama gostilna je še v fazi nastajanja, marsikaj v njej še ni povsem vzorno, toda trdna volja: biti vsem pri roki, je že veliko. Nekdanja Fondina gostilna, ki je bila manjši savinjski kartaški kazino, se počasi spreminja v pravi tranzitni punkt.

● ZANEMARJENI SEPTEMBER

Latkova vas! Reklama za Prebold, za kopališče, kamping in počitniško naselje. Dokaj lepo urejeno, čepráv navdušenje za skrb o naselju zadnja leta precej peša. Kljub temu, da je cesta asfaltirana in do Prebolda ni več kakor dobra dva kilometra, pa vendar večina tranzitnikov zdrvi mimo. Morda bi si morali omisliti še kako bolj učinkovito reklamo... Iznajdljivost včasih lahko reši več kako pa — sredstva.

In že smo v Šempetru, sredi doline, na velikem križišču pomembnih poti. Če bi kje na tem koncu gradili kak motel, bi ta moral stati v tem kraju. Tu je že črpalka poleg nje je trgovina z avtomobilskimi deli in potrebščinami, pravi servis in za nameček še pomembna zgodovinska znamenitost — rimske izkopanine — kakršne so v sodobnem turizmu visoko cenjene. Tu bi moral stati glavni turistični biro na tem področju, saj bi bil tranzitnim potnikom bolj na očeh kakor pa turistični uradi, skriti v kapilarah celjskih ulic. Seveda bi skrb za to središče morala biti skrb vseh ne pa le turističnega društva iz Šempetra, kateremu verjetno kar manjka sil.

Gostinskih lokalov tu skoraj ne vidiš, neobveščenemu popotniku je na voljo le bife pri črpalki. Ta pa je tako majhen, neurejen — ne rečem umazan — da bi morali sanitarci in tujskoprometni delavci o njem kar razmisliti. Tudi kar se tiče delovanja same črpalke, bi morda le skušali tvegati, da bi imeli odprto vso noč in da bi bila servis ter trgovina na voljo tudi izven strogo uradnih ur.

● NAJMLAJŠE MESTO — SKRITO MESTO

Pred Žalcem bi spet pričakovali veliko pozdravno tablo ali transparent nad cesto, na katerem bi v več jezikih pisalo, da prihajamo v kraj, ki je najmlajše mesto v Jugoslaviji. Le čemu navdušenje nad tem skrivanjem samo zase? Marsikoga bi ta »mladost« zapeljala, da bi ustavil in se začel podrobneje zanimati...

Pred Žalcem ni ene same reklame, ki bi popotnika opozorila, da je kraj zanimiv, da ima nekaj gostiln, da je metropola jugoslovanskega hmeljarstva in — sploh. Celo gostilničar Rizmal, ki je verjetno najbolj iznajdljiv gostinec v tem kraju, »čepi« ob cesti diskretno in se še ni od boga naučil, da mora birtu roka na cesto štrleti...

In že smo v Celju — tako rekoč. Saj je vmes le — ravno polje! Pred mestom, se zvrsti še nekaj »samskih« gostiln in avtokleparjev (ki se prevneto ne reklamirajo tranzitnikom, ker imajo verjetno z domačimi polne roke dela in jim ne gre preslabo, da bi se »metali ob tla«). S tablami opremljeno križišče proti Velenju in naselje Levec, kjer je pravo letališče. Kakor je znano, avtotaksi služba tu še ni organizirana, nameravajo pa (?!) nekje pri letališču graditi motel! Morda hočejo s tem rešiti problem nočnega lokala v Celju?

● SE Z DRUGE STRANI...

Namesto, da bi se »poglobili« v samo Celje, pa skušajmo pogledati, kaj se tranzitniku zgodi, če pride proti Celju z druge strani...

Konjice in to Slovenske. Uradni podatki pravijo da ima kraj šest gostiln; pri »Jelenu« pa naj bi bila celo prenočišča, razen le-teh pa še nekaj v zasebnih sobah. Malo od tega popotnik opazi, če se le pelje skozi naselje; bolj na očeh je bencinska črpalka, prodajalna avtomobilskih potrebščin in kulturni dom. Vse kaže, da so turistični užitki Konjic namenjeni le tistim, ki kraj poznajo...

Kmalu po Konjicah sama sameva ob cesti samotna gostilna. Da je to res »božji hram« in ne kaj drugega, je videti le po parkiranih avtomobilih, ne pa po napisu ali opozorilu. Gostilničar je pred kratkim začel; bolj težko — kakor pravi — rine naprej. Saj ni čudno, občinski zakoni so tu strožji do zasebnikov kakor na primer v žalski ali celjski občini, kjer mu prvih šest mesecev »gledajo skozi prste«.

Frankolovo je perspektivna postojanka! Majhen kraj, a velike ambi-

(Nadaljevanje na 4. strani)

UMAZANA TRGOVINA USLUŽBENCEV CELJSKEGA POGREBNEGA ZAVODA

KUPČIJE Z MRTVIMI

- **KOLIKO CELJANOV NOSI ALI JE NOSILO CVETJE NA GROBOVE TUJIH POKOJNIKOV?**
- **SO MAR RES SAMO V DVEH VRSTAH NA TRETJEM ODDELKU GROBOVI Z DVEMA IN TREMI TRUPLI?**
- **KDO JE IN KDO NI VEDEL ZA ZAMENJAVO KRST IN »PRIHRANITEV« PROSTORA?**

TROJE TRUPEL V ENI KRSTI IN ENEM GROBU

Po marsičem bi se naj ljudje in se — razlikovali od živali. Toda včasih temu našemu razumu spustimo toliko vajeti, da v tem hitrem tempu dobičkarstva počenja stvari, ob katerih se poštenemu človeku naježi koža. Pri tem se pogosto sentimentalno in na videz prizadeto sprašujemo, kako je to mogoče danes, tu, med nami, poleg nas..., in gremo naprej.

— Torej sta bila dva?

»Da, dva je zasul brez krste.«

— Ljudje namigujejo, češ da so grobarji v en grob dajali tudi po dva pokojnika?

»Bili so primeri, ko so bile ‚poglobljene jame' in je zakopal enega vrh drugega. Teh primerov je bilo več. Tudi za to smo zvedeli šele pozneje, ko smo dobili skico grobov...«

— Poleg tega ljudje govore, da ste eno krsto večkrat uporabili.

»Večkrat smo krsto zamenjali, toda pred ponovno uporabo smo jo razkužili...«

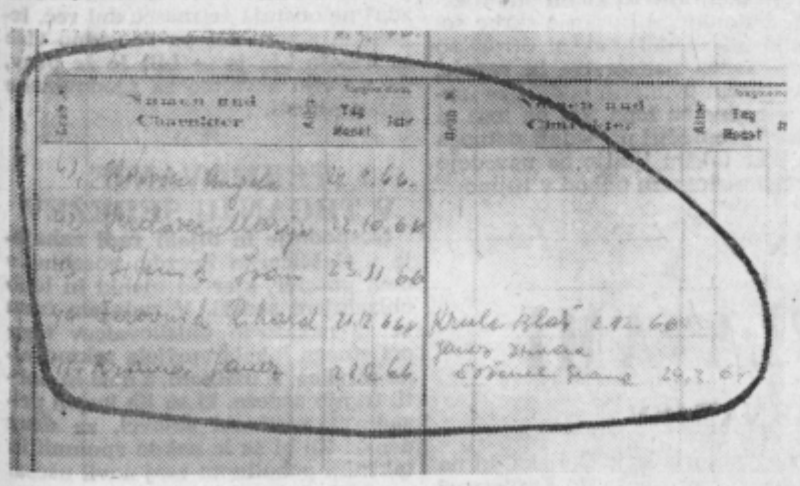

Faksimile — iz knjige Namen und Character. V Zadnji vrsti so imena treh, ki so v enem grobu.

V Celju so dolgo šušljali o raznih stvareh, ki so se baje dogajale. Baje. Na pokopališču. Kot je pogosto v navadi, ni nihče takoj preverjal govoric. Tisti, ki bi morali to storiti prvi, to so uslužbenci pogrebnega zavoda, so, pravici naj bo zadoščeno, te stvari preverili in ugotovili, da je marsikaj res...

»En primer pokopa brez krste je res bil. To smo ugotovili šele pozneje, ko je voznik pripeljal krste nazaj,« nam je povedal direktor pogrebnega zavoda, FRANC TRŽAN.

»Grobar se je, ko smo ga poklicali na odgovornst, izgovarjal, češ da mu je voznik rekel, da za ta dva ne bomo dobili plačano...«

KAR VRZI NOTER, TRUGO PA DAJ NAZAJ...

In zdaj se vprašajmo, kako je to mogoče? Ostane nam samo en in to sladkobno žalosten odgovor — kriv je DINAR. Ta naš ubogi dinar. Da bi prihranili krste, da bi prihranili najemnino, da ne bi bilo treba kopati grobov in jih vsakega posebej zasuti, da bi in da ne bi...

Kajti ne gre samo za »poglobljene jame«, ki jih njihov pravilnik dovoljuje. Iz grobarjeve evidence je razvidno, da je že naslednji dan dal mrliča na drugega in kot nam je povedal, le zato, ker je bila tam že izkopana jama, tistega dne pa je bilo veliko mrličev...

»Drži, da me je tovariš direktor poklical v pisarno in me skrtačil. To je bilo takrat, ko sem poslal tisti dve trugi. Povem vam, da je zato vedel tako prvi, drugi kot četrti,« je dejal ALOJZ PISANEC, grobar.

— Kaj menite s tem?

»Delal sem po direktivah. Ko je šofer pripeljal tista dva, mi je naročil: KAR VRZI NOTER, TRUGO PA DAJ NAZAJ. Jaz sem tako storil.«

— Kdo pa sta bila pokojnika?

»Ne vem, ne spominjam se. Eden je bil velik, drugo pa je bilo nekaj majhnega. V isti grob sem letos zakopal še tretjega...«

— Ne razumem, zakaj ste dajali po več mrtvih v isti grob?

»Delam od mraka do mraka. Včasih je veliko mrličev, tam pa je že izkopan grob. Saj razumete.«

— Kako ste pa naredili pred svojci?

»Veste, to so v glavnem mrliči, za katerimi ni šel ne župnik in ne politik. To so bili bolj »bogi« ljudje.«

— Vsi?

»Ne vsi.«

KDO VSE LEŽI NA ODDELKU 3

Kolikor je bilo moč ugotoviti, kaže, da gre za dve vrsti grobov. To je na oddelku 3. Več kot štirideset grobov. Negovanih in ne negovanih. Z znamenji in brez njih. O pokojniku je le s svinčnikom zapisano ime v stari nemški knjigi. V isti knjigi tudi ob robu zabeleženo ime (v nekaterih primerih) pokojnika, ki je bil po sili združen. Pri tem niso zili niti na spol.

Tako počiva v grobu številka osem Miha Tomšič, vanj pa so dan pozneje zagrebli še Terezijo Edelsberger. V deseti grob so položili Mihec Jožefo, devetnajst dni za tem pa Iršlina Viktorja. V devetnajstem grobu leži Cunder Pavle, nad njim pa Škrenik Francka. V štiriinštiridesetem grobu so zasuli Žerovnik Riharda, devetnajst dni pozneje pa nanj še Krulc Blaža. V petinštiridesetem grobu leže kar trije. Kramar Janez, Drvanc Janez in Poženel Franc...

Uslužbenca pogrebnega zavoda z ris ujeta nov grob. Je izmerjen za dve ali eno krsto?

Nihče razen grobarjev ne ve za vse grobove, v katerih je več trupel. Med njimi so trupla brez krst. Katera in kje vedo le grobarji.

Vprašal sem grobarja, kaj je naredil, če je prišel kakšen sorodnik h grobu.

»Prišli so,« mi je dejal. »Takrat sem pač pokazal neki grob...«

Blagajničarka zavoda mi je povedala, da so grobarji za vsak pokop prejeli nalog za samski prostor. Pisanec je dobro vedel, da mora zakopati vsakega posebej!

Toda blagajničarka MARIJA RAMŠEK ni povedala ali so vrnili tudi najemnino, ali so izpustili stroške pokopa v tistih primerih, ko so le enkrat izkopali jamo? Nihče ni določno odgovoril, če so bile jame 19 dni odprte, ko so v isto jamo zagrebli po dvoje trupel!

O tem ne moremo soditi, verjetno bomo lahko ob koncu te žalostne zadeve zapisali, da je bilo na pokojnih vsaj nekaj zemlje v času, ko je bil grob »pripravljen« za drugega pokojnika »brez župnika in politika«...

Ne želim pisati o samem načinu pokopov in ne o tem, da so še druge stvari, kot je odtujitev ure z roke pokojnika (T.-u. z Lopate), ki jo je snel Metelko. Direktor je posegel vmes, drži, da je Metelko uro prinesel nazaj, vendar ni bila prava... Šele zatem jo je vrnil. Drži, da je bil kaznovan z zadnjim opominom pred izključitvijo iz kolektiva. Toda kaj vse se je v resnici dogajalo?

Sama skrušena izjava direktorja Tržana, ki je dejal, da ga najbolj moti to, da je po tridesetih letih poenega dela padel v tak kaos, ni opravičilo, s katerim bi lahko zakrili to žalostno početje. Kajti kateri Celjan nosi cvetje in oskrbuje grob resnično svojega pokojnika?

V katerih grobovih leže pokojniki, katerih imena so vklesana v kamen ali zabeležena na križu? Bomo to kdaj izvedeli?

Tekst in slike — J. Sever

Uslužbenec kaže vrsti, v kateri je več grobov z dvema, in eno s tremi trupli.

POPOTOVALI SMO TRANZITNO

(Nadaljevanje s 3. strani)

cije. Škoda je le, da večina, ki potuje mimo, le ne zavoha kanadskih postrvi in so za gastronomsko posebnost prikrajšani. V tej mali vasici v soteski Tesnice se gredo pravi turizem. Imajo društvo in dobro gostilno, prenočišča za prvo silo in majhen plavalni bazen s termalno vodo, zgodovinski rimski most in lastno izletniško točko (Črešnjice), kjer je vreden obiska njihov turistični domek.

Če bi se v Frankolovem lotili na primer akcije »Ostanite en dan pri nas!« bi morda naleteli na velik odziv in bi skovali lep turistični denar. Ponekje v Franciji in Nemčiji je taka akcija v večini primerov zelo dobro uspela. Ko bodo Frankolovčani v sodelovanju z vaščani Črešnjic spremenili prisojno vasico v svojo depandanso, se jim bo to verjetno hudo izplačalo...

Med Frankolovim in Vojnikom se odcepi cesta proti Dobrni in Velenju. Za Dobrno je nekaj reklamnih napisov, vendar spet le za tiste, ki dobro vedo, kaj jih tam čaka. Dobrna sameva; od dobrih sedemsto postelj jih je trenutno zasedenih manj kakor sto. Res, da je od glavne ceste kraj oddaljen celih devet kilometrov, toda cesta je asfaltirana in kraj sam po sebi ni kar tako. Toplice s slavo in tradicijo bi morale že nekako najti način, da bi tranzitnike zapeljale s poti...

V Vojniku se ponuja avtoličarstvo in avtokleparstvo, gostilna je bojda tudi v tem karju, toda ob cesti se ne kaže. Kraj sprejme popotnika mrzlo, kakor da bi hotel reči: kar naprej se peljite, mi raje živimo sami zase...

● CELJE MESTO BELO — IN VESELO?

Kakšno je Celje za popotnika, ki potuje mimo in skozenj. Preden pridemo v mesto ni razen opozoril, da so v kraju servisi in hotel Celeia, nič drugega. Zaman se oziroma, če bi kje prebrali dobrodošlico, zaman se tudi oziramo ob izhodu, da bi nam lepo mesto Celje želelo srečno pot. Pomanjkanje te osnovne vljudnosti navadno nikogar ne moti, če pa je prisotna, pa vendar malo — ogreje.

Najpomembnejši punkt za popotnika je v Celju nedvomno bencinska črpalka, bodisi tista na Ljubljanski ali pa tista na Mariborski cesti. Nedaleč od prve je samopostrežna trgovina, nedaleč od druge je samopostrežna restavracija. Če bi pri obeh deloval tudi kak turistični biro — ali pa vsaj pri eni — bi bilo to morda bolj učinkovito kakor pa, da se biroji skrivajo po mestu, in niso na očeh niti tistim, ki imajo čas pohajkovati po mestu, kaj šele tistim, ki drve mimo.

Navadno je tako, da se tranzitni popotnik ustavi v nekem mestu le, če to slovi po nečem, če je o njem slišal in ve že ob odhodu od doma, da se mora tam ustaviti. Celje (še) ne spada med taka mesta. Tranzitnik se v nekem mestu ustavi, če ga mesto »povabi«.

Nikjer nisem opazil mestnega zemljevida, ki bi prišleka opozoril na objekte, ki jih je vredno videti, obiskati ali »preizkusiti«, če gre za gostinstvo. Nekateri menijo, da bi sodilo tak zemljevid »obesiti« pred črpalki, kjer se popotniki ustavljajo. Pa pred železniško zapornico, ali pa vsaj na parkirnem prostoru.

Celje ima nad trideset gostiln in restavracij, tri turistične urade in tri hotele, vendar je vse za mimoidočega popotnika skoraj ilegalno! Posebno boleča točka celjskega gostinstva pa je nočna dejavnost. Tujec se rad ustavi v mestu čez noč, če mu to mesto nudi »hrup« do polnoči. Namesto tega pa so gostilne v glavnem zaprte že okrog desetih, Celje je potem mrtvo mesto! Razen v hotelu Celeia, kjer je odprto »malo dalj«, a hrup, ki moti ljudi pri spanju, traja prav do jutra. Res v Celju niso še nikomur postavili spomenika zaradi lokacije hotela »Celeia«, pa tudi kaznovali še niso nikogar.

Mesto na tranzitni maršruti se mora nedvomno bolj potruditi; postaviti bolj učinkovito zasedo, kakor pa kraji tik ob cesti, ki obetajo, da tranzitnik ne bo izgubil veliko časa z iskanjem.

— — —

Na razdalji šestdeset kilometrov se je zvrstilo mimo nas kakih šestdeset gostiln, kar pomeni na vsak kilometer ena (všteli smo prav vse celjske gostinske obrate, ne pa drugih, ki ne stoje tik ob cesti). Črpalk je šest, sedma je v gradnji. Trgovine z avtomobilskimi potrebščinami so tri. Hoteli so štirje. Prenočišča je dobiti menda v sedmih krajih. Kamping je le eden, pa še ta ne leži tik ob cesti. Servisi so trije, mehanikov pa je malo več. Številke, ki povedo, da je tranzitna maršruta še kar lepo opremljena.

Kar je za turista, mimoidočega popotnika neugodno pa je to, kako je opozorjen na vse kar »leti« in brzi mimo njega; kako so kraji in ljudje pripravljeni in voljni zadržati ga, pogostiti, razveseliti, zadovoljiti in pri tem seveda — zaslužiti. Tu in tam sem slišal mnenje — predvsem v krajih v Savinjski dolini — da jim gre predobro, da bi se še s turizmom resneje ukvarjali. Že mogoče — toda kdor je bogat ima navadno rad še več in kdor je navajen res delati, se nobenega dela več ne bo branil...

Težko je zlesti iz lastne kože in gledati na domači kraj z očmi tujca, ki potuje mimo, ki ničesar ne ve. Uganiti njegove želje in potrebe, to je ena izmed postavk tranzitnega turizma. To je postavka, pri kateri so pomembnejša iznajdljivost, sodelovanje, disciplina, kakor pa tolikokrat opevana sredstva.

Predvsem pa to ni stvar le lokalnih turističnih društev.

Ker je tabla z opisom Rogaške »motila« promet v križišču pred »Pošto« so jo odstranili — tako je izginil že tako redek usmerjevalec.

UZAKONITI ŽIVLJENJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

Ekonomska reforma pa terja v kolektivih najboljšo možno organizacijo, enotno nastopanje na tržišču doma in v tujini in smotrno ter celovito politiko investiranja, kar je posebej nujno prav v podjetjih, ki pred letom 1956 niso bila deležna splošnih investicijskih ugodnosti.

Dalje so številni primeri, ko kompetence med samoupravnimi organi, predvsem med direktorjem, strokovnimi službami (ali nasploh operativo) in upravnim odborom, niso razmejene, zaradi česar nastopa pogosto samoupravni organ kot operativno telo. Takšno odločanje hromi prožnost v delovni organizaciji in nujna posledica bi bila, da samoupravni organi dajejo večja pooblastila operativnemu vodstvu.

Seveda odbor ni odgovoril na nejasnosti, temveč je podatke zbral, kar so storili predtem že v nekaterih drugih krajih. Vse spoznave bobo uporabili na eni izmed prihodnjih sej zveznega organizacijsko-političnega zbora, ki bo posvečena vprašanjem samoupravljanja in sprejemanju novih zakonskih predpisov o samoupravljanju — enkrat drugače, kajti novi zakoni ne bodo prišli od vrha navzdol, da bi zatem ugotavljali njihovo neživljenjskost, temveč iz žive prakse za stvarno uporabnost.

—sh

»KOMPAS« ORJE LEDINO

V preteklem tednu smo opazili v izložbenih oknih celjske poslovalnice »Kompasa« nove zastavice raznih držav sveta, a med njimi tudi posebno zastavico z emblemom mednarodnega leta turizma, s čimer so v celjski poslovalnici dali še uradno obeležje vsem letošnjim prireditvam.

Kompas je z emblemi oskrbel tudi vsa turistična društva našega območja, kakor je tudi v prihodnje pripravljen oskrbeti s propagandnim materialom vse, ki želijo ustrezno opremiti svoje lokale za mednarodno leto turizma.

V prihodnjih dneh bodo imeli že tudi posebne spominke, namestili pa bodo tudi nove reklamne table ob glavnih cestah. Že zdaj pa se lahko pohvalijo z reprezentačnimi katalogi svoje turistične dejavnosti v domačem in tujem turizmu.

Pričakujemo, da bodo zgledu »Kompasa« kmalu sledili tudi drugi organizatorji turizma in izletništva.

—hs

POVEČANO ZANIMANJE ZA POTNE LISTE

LANI VSAK DRUGI CELJAN POTOVAL V TUJINO

Praksa zadnjih let je pokazala, da Celjani mnogo potujejo v tujino in to predvsem v določenih mesecih, največ proti koncu leta.

Lani so na službi potnih dovoljenj Uprave za notranje zadeve Celje pričeli izdajati potne listine, veljavne deset let, vize pa leto dni. Za privatna potovanja pa so dajali vize za več ali celo neomejeno število potovanj. Medtem ko je bil v prvih mesecih kriterij za izdajo takšnih viz ostrejši, ga lahko sedaj dobi že vsak občan za neomejeno število potovanj z izredno klavzulo »za vse države«.

Zelo zanimiv je porast vlog za potne liste. Leta 1963. je bilo 3.866 vlog, dve leti kasneje 8.599 in lansko leto 23.688, torej v enem letu 200 %. Če primerjamo vloge s številom prebivalstva, lahko ugotovimo, da je vsak drugi občan potoval v tujino.

V preteklem obdobju je bilo največ vlog za individualna potovanja, pa tudi število skupinskih potovanj se je zelo povečalo.

Po odobritvi komisije za delo v tujini pri Zavodu za zaposlovanje Celje je lansko leto odšlo na delo v tujino 257 oseb in to v Avstrijo 123, ZR Nemčijo 103, Švico 14 in nekaj v ostale države. Razveseljiva pa je ugotovitev, da se je zmanjšalo število neregularnih zaposlitev v tujini, kar je bilo pereče predvsem v letu 1965.

Z odhodom na delo v tujino se poraja problem otrok, ki jih starši zapuste v domovini in zanje skrbe sorodniki ali znanci. Takšni otroci so brez pravega nadzorstva in vzgoje, saj v velikih primerih oddide za možem v tujino še žena. Žal pa tega ni mogoče preprečiti pri izdaji potnega lista, ker takšni ljudje ne navedejo pravega razloga za odhod v tujino.

ZA UREDITEV SAVINJE POTREBUJEJO POL MILIJARDE S-DIN

POGLAVITNO – ZAŠČITA PRED POPLAVAMI

ZA LANSKA HIDROTEHNIČNA DELA SO PORABILI 91,3 MILIJONA DINARJEV

Na področju žalske občine je problematika gospodarjenja z vodami zelo pestra. Neurejeni vodotoki povzročajo ob visokih vodah veliko škode. Ob lanski poplavi so ugotovili na vodnih objektih za 53 milijonov škode, na cestah tretjega reda pa je povzročila voda 30 milijonov starih dinarjev škode. Velika je tudi škoda, ki jo je povzročila voda na cestah četrtega reda in v kmetijstvu ter zasebni imovini, kar niti ni dokončno ocenjeno.

Pri lanskih hidrotehničnih delih se je vodno gospodarstvo omejilo prvenstveno na vzdrževalna dela in na zaključna dela pri izvedbi hidromelioracij. Skupno so porabili 91,3 milijona starih dinarjev, od tega za Savinjo 52,8, Trnavo 3,1, Boljsko 17,5 in druge vodotoke 17,9 milijonov starih dinarjev. Ta dela so financirali iz vodnega sklada in delno iz vodnih odškodnin KK Žalec. Financiranje je bilo kontinuirano in tako ni prišlo do zastoja pri delu.

Izredno neurejen vodni režim narekuje, da bodo v prihodnje vložili znatno več denarja za zaščito pred poplavami. Lanska visoka voda (3.—4. decembra) je znova opozorila, da bo potrebno dokončno urediti vrsto zaščitnih objektov. Med prvimi bi moral biti visokovodni nasip od Celja do Grobelskega mostu. Močna prodonosnost Savinje je v nekaj desetletjih povzročila povišanje gladine tudi do en in pol metra, zato nasipi ne morejo več zadržati večjih pretokov vode, ki se zategadelj razliva na obdelana kmetijska zemljišča, na visokovodnih nasipih pa povzroča občutno erozijo.

Za sanacijo oziroma dokončno ureditev Savinje na tem odseku bi bilo potrebno po zdajšnjih cenitvah vložiti nekaj več kot pol milijarde starih dinarjev, kar je deloma v programu republiškega vodnega sklada, deloma pa naj bi prispevala občina Žalec. Študijo za obnovo nasipov pripravlja zavod za vodno gospodarstvo v Ljubljani. Ureditev tega dela bi odpravila tudi nevarnost poplav v spodnjem delu žalske občine.

Druga nevarnost je Boljska, ki na odseku od Vranskega do Kaple vasi poplavlja ob visokih vodah zemljišča in povzroča zaradi velikega padca (nevzdrževani in porušeni jezovi) močno erozijo brežin. Po približnih cenitvah je samo v zadnjih petih letih erodirala nad sto hektarjev obdelovalnih površin. Sistematično nadaljevanje regulacije od Kaple vasi do Gomilskega bi bilo zato nujno potrebno.

Hkrati bi bilo potrebno dokončati vrsto del pri ostalih vodotokih (Ložnica, Lava). Denar, ki ga bodo zbrali z vodnim prispevkom in odškodnino za meliorirana zemljišča, pa še dolgo ne bo zadoščal za ureditev vsega, kar bi bilo potrebno urediti na področju vodnega gospodarstva.

S. V.

KRIŽEM PO CELJU

PRVA PIVNICA ZLATOROG

Gostinsko podjetje Na-Na bo v Celju s 15-milijonsko investicijo odprlo pivnico Zlatorog, eno prvih takšne vrste v Jugoslaviji. Prostor posebne sobe v restavraciji Koper bodo preuredili v starinskem slogu. Vse leto bo na razpolago odprto in zaprto pivo, buteljčna vina in tri vrste žganih pijač. Pričakujemo lahko, da bo to eden najdražjih lokalov v Celju, odprt pa bo — kar je prijetna novost — od 9. ure dopoldne neprekinjeno do polnoči. Celjani bodo lahko stopili skozi vrata nove pivnice že 1. marca.

*

ŠTEVILKE

S celjske železniške postaje je lansko leto odpotovalo 767.241 potnikov. Od tega z redno vozovnico 553.112 in s popustom 214.129.

*

Avtoturistično podjetje Izletnik Celje je s svojimi 101 avtobusi lani prepeljalo preko 17 milijonov potnikov.

*

V Celjski porodnišnici se je v preteklem letu rodilo 3.440 otrok.

*

Celjski poklicni gasilci so lani sodelovali pri gašenju 83 požarov, prostovoljci pa pri 34 požarih. Poleg tega so poklicni imeli še 6 reševanj na vodi in 299 reševanj na cesti.

*

Reševalna postaja Celje ima 8 avtomobilov, 9 voznikov in 4 bolničarje. Lansko leto so v bolnišnice in iz njih prepeljali 14.421 bolnikov, prevozili 347.150 kilometrov in porabili 35.500 litrov bencina.

*

TOVARIŠ UKRADEL TOVARIŠA

Prodajanje časopisov pozimi v mrzlih kioskih ni prijetna služba. So prodajalci, ki presede v majhnih tesnih in mrzlih prostorih tudi po 14 ur dnevno. Zato so toliko manj veseli takšnih dogodkov, kot se je pripetil pred dnevi. Pri prodajalcu v kiosku poleg Zvezde so se ustavili trije mladi širokohlači dolgolasci. Nekaj pikrih in nesramnih besed, neumen smeh in iztegnila se je roka, ki je prodajalcu pred nosom odnesla revijo »Tovariš«. 150 dinarjev je že denar, še posebej za prodajalca in še bolj, če se to večkrat zgodi. In verjemite, mladenič revije ni bral, saj je težko verjeti, da ima vsaj dva razreda osnovne šole.

*

AKTUALNI PLAKATI

V času zamenjave osebnih izkaznic je bilo treba hitro dobiti slike. Redni fotografi niso zmogli vsega dela, zato so podjetni študentje odprli svoj Foto — študentski servis. Z mnogimi plakati in smerokazi so v enem dopoldnevu prelepili celjske ulice. Vsekakor hitrost, ki je vredna pohvale. Foto — študentski servis zdaj ne obstaja že mesec dni več, lepaki in smerokazi pa še vedno vise in kažejo kje je — bil! Je že prav, da v Celju skrbimo za zgodovinske znamenitosti.

*

TEKMOVANJE V TRGANJU SEDEŽEV

Gospodinje in dijaki radi zahajajo v slaščičarno Zvezda, posebno v novi prostor, kjer so mehki in lepo oblazinjeni sedeži. V zadnjem času se je nekaterih obiskovalcev tega prijetnega lokala oprijela tekmovalna mrzlica. Z užitkom, z noži in nohti, trgajo sedeže, ki so jih kupili prizadevni gostinski delavci, za drag denar. Ko bi se le nekdo spomnil in takšnim pobalinom vsaj navil ušesa.

*

DONOSEN POSEL

Beračenje, prosjačenje, »fehtarenje« ali kakor koli temu pravimo, je donosen posel in za nekatere prava zlata jama. Tri dni je dopoldne in popoldne po celjskih gostinskih lokalih »operiral« deček in molil gostom roko, v katero je kanilo od 10 do 200 dinarjev. En lokal — tisočak, deset lokalov v enem dnevu — deset disočakov, če nismo skromni. Morda otrok resnično potrebuje denar za preživljanje, morda ga čaka za vogalom oče, ki pije, kdo ve? Ali ne moremo takšnim prezeblim, neostriženim in umazanim otrokom omogočiti boljšega življenja v naši socialistični družbi?

MALI UPOR V VELIKI PIREŠICI

— V VELIKI PIRESICI GORI VODA!

— OBČANI V VELIKI PIRESICI SO OGORČENI.

— PRAVIJO, DA SE NE BODO UDELEŽILI VOLITEV, DOKLER NE BO REŠENO VPRAŠANJE ASFALTNE BAZE.

Vsa stvar je začela vznemirjati občane v Veliki Pirešici pri Žalcu šele takrat, ko celjsko Cestno podjetje, ki ima v tem kraju asfaltno bazo, ni poravnalo odškodnin za povzročeno škodo. Občani pravijo, da ne gre le za odškodnine za posevke in travo, temveč za zdravje ljudi.

Ko smo jih obiskali, so nam zatrjevali, da so ogorčeni predvsem zato, ker nobena njihova prošnja ne zaleže. Ne na občini in ne pri podjetju. Za kaj gre ?

V asfaltni bazi pripravljajo asfaltno zmes za asfaltiranje cest. Ko so bazo pripravljali, so ljudem zatrjevali, da bo delala le nekaj mesecev za potrebe okoliških cest. Z leti so asfaltno bazo razširjali in vse bolj opremljali. Ob kuhanju asfalta in mletju kamenja se dviga ogromno prahu in dima, ki seda na pokrajino. Na pritožbe občanov je cestno podjetje obljubilo, da bo poravnalo škodo. Kot je v večini takih poravnav pravilo — oškodovanci niso nikoli zadovoljni, ker odškodnina v veliki večini primerov ni dejanska vrednost povzročene škode.

Poleg dima je začela po zemlji prodirati tudi zmes olj in okuževala vodo. V neposredni bližini asfaltne baze je dvoje stanovanjskih poslopij z lastnimi vodnjaki. Ljudje so nam zatrjevali, da voda iz enega vodnjaka celo gori!

Obiskali smo Štamolovo družino. Doma, tako kot tega dopoldneva tudi drugod — je bila le gospodinja. Hiša je za streljaj odmaknjena od baze.

»Tu se ne da živeti«, nam je zatrdila gospodinja. »Ta večni prah in dim. Potem pa odškodnine. Vsako leto se preganjamo, da bi kaj izdrli. Pridejo komisije. Ponavadi za dežjem, ki prah spere. Ko pa določajo odškodnino, potegnejo s podjetjem. Nobene pritožbe ne pomagajo. Obljubljajo, obljubljajo, ko pa dobiš ček — na njem ni tiste vsote. Zato, če občina nima interesa, kaj se dogaja z nami občani, zakaj bi potem naj volili može v občino?«

Tokrat se iz dimnikov ni kadilo. Baza počiva. Štamolova nas je napotila k sosedu Pečniku. Tudi tu je bila doma le gospodinja. Dvorišče meji z bazo. Tudi Pečnikova mama je ponovila zadevo komisij, tako, kot večina prebivalcev iz V. Pirešice.

»Vse gre v redu do komisij. Pridejo sicer — uspeha pa ni nobenega. Nafta nam je uničila celo dvorišče. Z možem sva se odločila, da bi hišo dala cestnemu podjetju, če bi nama zgradili drugo na ustreznejšem področju. Poglejte: pol milijona dinarjev sva vložila v vodovod, sedaj pa po njem teče nafta. Ste že kdaj videl, da voda iz vodnjaka gori? Pridite in poglejte!«

Gospodinja je praktično prikazala, kako lahko voda gori. V vodnjak je namočila krpo, jo prižgala in zagorela je kot bakla.

Šli smo. Gospodinja je obesila na palico krpo, jo namočila v vodnjak in prižgala, krpa je gorela. Prepojena je bila z nafto in olji.

»Obljubljali so nam preskrbo z zdravo pitno vodo. Od tega še ni nič. Veliko občanov uporablja vodo iz potoka, ki je pa okužena. Ni redek primer, da v njej plavajo iztrebki in vsebina greznice. Zakaj bi naj bila baza ravno tu? Mar bi naj zato, ker podjetje pri prevozih prihrani nekaj tisočakov mi oboleli? Preselijo jo naj. Rekli so nam, da bo z novimi stroji konec težav. Toda to ni res . . .«

Ljudje so pisali prošnje, pritožbe. Obveščali so občinsko upravo in politične organizacije. O uspehu teh pritožb in prošenj jih ni nihče obvestil, zato so ogorčeni.

Trdijo, da jim sicer sedaj obljubljajo rešitev, vendar vanjo ne verjamejo, ker je to baje »predvolilni golaž«. Zato so se odločili za skrajnost — raje se ne bodo udeležili volitev.

Vsi, s katerimi smo se v V. Pirešici pogovarjali, so nam rekli, da ne bodo šli volit, če občina tega problema ne uredi. In kaj so storili v Žalcu, da bi ta problem rešili?

Sekretar občinskega odbora socialistične zveze, Jože Jan nam je povedal, da bodo problem uredili. Gre za premestitev baze na ustrezno lokacijo. To bodo povedali tudi na zboru volivcev v prihodnjih dneh v Veliki Pirešici.

Torej bo s tem problem rešen. Hitro in enostavno. Ob tem pa se poraja vprašanje, zakaj so odgovorni činitelji stvar tako dolgo zavlačevali in po nepotrebnem razburjali ljudi, ki so v končni odločitvi hoteli svoje razpoloženje izraziti z bojkotom volitev. Ta problem vsekakor ni tako enostaven in nepomemben, ker ima širše politične posledice. Če bo problem rešen sedaj, zakaj ni bil — gre za neznatne stroške — rešen že prej?! Poleg tega, zakaj niso ustrezne službe obveščale občanov o vsebini dela komisij, ki so se ukvarjale s tem problemom, da ne bi prišlo do nerazpoloženja občanov. Ali so res te službe toliko odmaknjene od občanov kot ti trde?

Vsekakor je ta problem med občani V. Pirešice in okoliških zaselkov, ki so neposredno prizadeti, zasejal val nezaupanja in ogorčenja po nepotrebnem, to tembolj, ker smo se odvadili ob problemih ukrepati in jih reševati takoj, ko so posledice še manj boleče.

J. Sever

MALA ANKETA

TOKRAT SMO OBISKALI OBČANE ŠMARTNEGA OB PAKI. NAŠE VPRAŠANJE JE BILO: KAKO STE INFORMIRANI O DELU OBČINSKE SKUPŠČINE?

ANICA KONOVŠEK, Mali vrh 70:
O delu občinske skupščine v Velenju sem slabo informirana, sicer pa moram povedati, da sem se v Mali vrh preselila šele decembra meseca lansko leto. Kolikor vem, povedo otroci, ko pridejo iz šole. Na zbore volivcev ne hodim, sicer pa je to moška zadeva, pa niti zanima me ne, kaj govorijo. Odbornika z našega terena ne poznam.

FRANC STEBLOVNIK, vlakovni odpravnik železniške postaje Šmartno ob Paki:
Največ izvem o delu občinske skupščine Velenje iz Celjskega tednika, čeprav tudi ta zadnje čase zelo malo piše o problematiki velenjske občine, kar je za nas gotovo škoda. Sicer prinaša tudi časopis Rudar nekatere vesti, vendar je to še vedno premalo. Pač na žalost ni nekega stalnega obveščanja nas občanov o delu skupščine. Niti tega ne vem, kdo je odbornik pri nas, sicer pa nisem hodil na zbore volivcev zaradi službe in šole, ki zahtevata veliko časa.

ELA NAPOTNIK, Gavče 25 — prodajalka v kiosku Tobak:
Dobro zastavljeno vprašanje. Priznati moram, da smo o delu občine v Velenju malo informirani. Za mene osebno velja to še tem bolj, ker je moje delovno mesto takšno, da imam malo prostega časa. Veste, včasih ko je še Celjski tednik bolj pisal o Velenju, sem ga prodala od 20 do 30 komadov več. No, če me že vprašujete o delu občinske skupščine, vam moram priznati, da me to niti ne zanima, ker imam drugega dovolj. Drugačen pa je mož, ki vedno hodi na zbore volivcev in dobro pozna problematiko. Žal, odbornika Šmartna ne poznam.

FRANC KOLŠEK, Šmartno ob Paki 17:
Z delom občinske skupščine v Velenju sem seznanjen predvsem iz časopisov in raznih sestankov. Zborov volivcev ni veliko, vendar jih je dovolj glede na zanimanje ljudi. Sam se ne morem pohvaliti, da sem povsem reden obiskovalec zborov. Odbornika tega terena pa poznam.

NEŽKA AŽMAN, Šmartno ob Paki 37:
Ker imamo pri nas zbore volivcev dvakrat ali trikrat na leto, ne morem reči nič določenega. Sicer grem na zbor, vendar ravno na zadnjem nisem bila, tako da ne vem, kdo bi naj bil novi odbornik, starega pa poznam. V glavnem pa vendar vem, kaj se dogaja na občini v Velenju.

OLGA SLATINŠEK, Šmartno ob Paki 63:
Je pač tako, da sem o delu občinske skupščine Velenje bolj slabo informirana. Ker delam v trgovini, vem največ o tem, saj preostne zelo malo časa za časopis. Na zbore volivcev hodim in tudi našega odbornika poznam. Še enkrat, predvsem me zanima delo v službi, vse drugo izven službe, zbori in podobno pa je moška stvar.

SILVA OMLADIČ, Šmartno ob Paki 33:
Saj veste, kako je. Družina, otroci, zato je le malo časa, da bi pregledala časopis, tako da sem zelo slabo informirana o delu skupščine občine Velenje. Na zbore volivcev pa hodi predvsem mož, zato tudi odbornika z našega terena ne poznam.

V KRATKEM

LOGARSKA DOLINA: Pred dnevi so v Logarski dolini zaključili predsedniki mladinskih aktivov in člani občinskega komiteja zveze mladih iz Mozirja dvodnevni seminar. V prvem delu seminarja so razpravljali o perspektivnem razvoju občine. Razpravo je vodil JOŽE DEBERŠEK, predsednik občinske skupščine Mozirje. Zatem je Franc GRDINA, sekretar občinskega komiteja ZK obrazložil reorganizacijo v ZK. V drugem delu seminarja so mladi izmenjali delovne izkušnje aktivov, uvodne misli pa sta podala IGOR JANHAR, član CK ZMS in HUBERT HERČEK, tajnik občinskega sindikalnega sveta v Mozirju.

LJUBNO: Kulturno prosvetno društvo s Šmihela je v četrtek priredilo na Ljubnem, kulturno zabavni program MALO ZA ŠALO — MALO ZA RES. V programu so sodelovali pevski zbor, domači pevci, jazz orkester iz Ugande ter Fantje z vasi.

ŠOŠTANJ: Prihodnjo soboto bodo mlade šoštanjske usnjarje obiskali mladi iz celjske tovarne EMO. Tovariška srečanja organizirata mladinska aktiva obeh tovarn že nekaj let zapovrstjo, na njih pa si mladi izmenjavajo izkušnje in se medsebojno spoznavajo.

VELENJE: V prostorih Delavskega klubà je odprta razstava likovnih del JOŽETA SVETINE-TAJA, slikarja samouka, ravnatelja šole v Zavodnji nad Šoštanjem. To je že 83. razstava, ki jo je organiziral delavski klub v zadnjih petih letih. Zanimivo je, da občani veliko razstavjenih del kupijo. Tako so večidel razprodani že tudi akvareli in olja Jožeta Svetine.

PARKIRNI PROSTOR ZA TOVORNJAKE

Krajevna skupnost Gaberje—Hudinja se je lotila problema, ki so se ga v Celju doslej vsi izogibali. Gre za parkirni prostor za težka tovorna vozila, ki so doslej parkirala kjerkoli. Krajevna skupnost Gaberje se je zato odločila, da bo v te namene uredila prostor za samopostrežno restavracijo, kjer so tovornjaki parkirali tudi sedaj, samo da ob nemogočih pogojih, ob stalnem blatu in prahu. Krajevna skupnost se je povezala s tistimi delovnimi organizacijami, ki imajo v Celju svoja predstavništva in jih zaprosila za sodelovanje pri gradnji objekta. Na ta način so zbrali približno dva milijona dinarjev, kar zadostuje za makadamsko utrditev prostora in za komunalno ureditev. Prihodnje leto nameravajo prostor tlakovati oziroma asfaltirati, seveda če bo dovolj denarja.

KONFERENCE ZKS V VELENJSKI OBČINI

SPREMEMBE NAREKUJEJO NOVO VSEBINO

NA PODROČJU VELENJSKE OBČINE SO V TEKU PRIPRAVE NA KONFERENCE OSNOVNIH ORGANIZACIJ IN TOVARNIŠKIH KOMITEJEV ZVEZE KOMUNISTOV. S KONFERENCAMI SO PRIČELI ŽE 15. JANUARJA IN BI JIH NAJ V OSNOVNIH ORGANIZACIJAH ZAKLJUČILI DO KONCA MESECA. KONFERENCE TOVARNIŠKIH KOMITEJEV PA DO 20. MARCA. OBČINSKA KONFERENCA BO PREDVIDOMA V DRUGI POLOVICI APRILA.

Vsebina letošnjih konferenc osnovnih organizacij zveze komunistov je pogojena z vsebino premikov v gospodarstvu in z reorganizacijo ZK. Po razpravah in vsebini že opravljenih konferenc lahko sodimo, da v veliki meri prilagajajo vsebino dela zveze komunistov novim razmeram naše družbe. Novi občinski komite zveze komunistov je, kot kaže, začel vsebino dela prilagajati razmeram v občini. S tem pa bo organizacija še aktivneje sodelovala pri reševanju problemov.

Vodstvo občinskega komiteja meni, da je dosedanja praksa uzakonila dejstvo, da so našle pravo vsebino dela predvsem tiste osnovne organizacije, kjer so bila vodstva aktivna in družbenopolitično razgledana. Zato teze za konference priporočajo, da bi naj v vodstvene organe volili predvsem komuniste, ki se bodo lahko v polni meri posvetili idejno-političnim problemom in njihovemu reševanju na današnji stopnji družbenega razvoja.

Tudi na velenjskem območju se je pogosto dogajalo, da so se osnovne organizacije ukvarjale pretežno z organizacijskimi in manj z idejno političnimi in družbenimi problemi. Zato bodo lahko komunisti v novih organizacijskih oblikah, predvsem pa v aktivih, ko ne bodo obremenjeni z organizacijskimi posli, mnogo več razpravljali o bistvenih nalogah zveze komunistov.

PIONIRSKI KLUB V ŠOŠTANJU VEDNO POLN

Male mizice, male igračke in otroci, ki jih je vsak dan zelo veliko, domujejo popoldne v pionirskem klubu v Šoštanju. Starši so s klubom zelo zadovoljni, saj so brez skrbi za otroke, ki se tu pod varstvom prosvetnega delavca počutijo prijetno. Igrice, pravljice in tudi učenje je na dnevnem redu pionirskega kluba. Vanj najbolj redno zahajajo pionirji — vozači, ki v klubu prežive uro ali dve pred odhodom avtobusa. Na razpolago imajo knjižnico, veliko igrač, šah in še mnogo drugega. Pionirski klub financira občinska skupščina Velenje, vsak otrok pa na mesec prispeva 50 starih dinarjev. Ob sobotah v klubu včasih organizirajo tudi mladinski ples.

IZ PRVE ROKE...

ZAVAROVANJE ŽIVINE

Tokrat smo uvrstili sestavek, ki ga je za naše bralce pripravil BORIS COP, šef oddelka za kmetijsko zavarovanje pri celjski zavarovalnici. S tem bomo verjetno ugodili našim bralcem, ki so nas v pismih naprošali, da bi naj pisali o zavarovanju živine. Obenem sporočamo, da bomo na nekatera pisma v katerih bralci prosijo in opisujejo konkretne primere v zvezi s kasko zavarovanjem avtomobilom — odgovorili pozneje.

Živinoreja spada med zelo važno kmetijsko gospodarsko panogo na celjskem območju. Dobrim živinorejcem nudi velik vir dohodkov. Pa ne samo to, tudi veliko veselja in zadovoljstva občuti vsak živinorejec, če mu živina dobro uspeva. Koristi, ki jih ima od živine pa ga nagrajujejo za vso skrb in nego, ki jo poklanja živini. V živini ima vložen velik del kapitala, ki je močan sestavni del njegovega gospodarskega premoženja.

Ves ta del premoženja pa je vsak čas ogrožen zaradi pogina, nesrečnega primera, zakola v sili in bolezni pri živini. To pa je za živinorejca veliko breme in tveganje. To breme in tveganje pa živinorejec lahko prenese na zavarovalnico, če plača določeni finančni prispevek (premijo).

Živina se lahko zavaruje na dva načina:
a) individualno zavarovanje, za vse vrste domačih živali in povsod tam, kjer ne obstaja kolektivno zavarovanje.
b) kolektivno zavarovanje konjev in goved, ki je najbolj razširjena oblika zavarovanja o katerih bomo še govorili.

Kolektivna zavarovanja konj predvsem goved so našim živinorejcem že poznana. Zavarovanja so praktično preizkušena in so našla svoje mesto med našimi živinorejci, ker so cenejša od individualnih in ker je možno vključiti v jamstvo še zdravljenje (kurativo) živali. Kolektivno zavarovanje je najsodobnejša oblika organizirane in popolne zaščite živine, saj je v njej aktivno vključena celotna veterinarska in živinorejska služba.

I. PREDMET ZAVAROVANJA IN JAMSTVO

Zavaruje se goveja živina obeh spolov od 1 meseca do izpolnjenega 12. leta starosti. (Pri konjih od 4 mesecev do 15. leta). Izjemoma se lahko starostna meja zavarovanja pri konjih in govedu poveča za nadaljnja 3 leta, če je bila žival 3 leta pred potekom s pravilnikom določene starostne meje stalno zavarovana. Zavarovati se ne morejo bolane, izčrpane, kržljave živali, živali za katere se sumi na kakršnokoli kužno bolezen, živali v slabi kondiciji in živali, ki živijo v slabih higienskih razmerah.

Zavarovalnica jamči za škode vsled pogina ali zakola v sili, zaradi bolezni in nesreči. Jamstvo za škode vsled NESREČE začne ob 24. uri tistega dne, ko je sklenjeno zavarovanje in plačana premija. Jamstvo za škode vsled BOLEZNI pa začne ob 24. uri 14 dne od dneva, ko je plačana premija (karenca), če se žival na novo zavaruje. Zavarovalnica ne jamči za škode, ki bi nastale zaradi TBC, jalovosti, kužnega izvrgavanja, nalezljive malokrvnosti, tudi ne morejo biti razlog zakola iz ekonomskih razlogov.

(Nadaljevanje prihodnjič)

ZBADLJIVKE ŽARKA PETANA V CELJSKI IZVEDBI

Besede vendar brcajo

ZNANE IN NEZNANE ZMOTE NEZMOTNIH LJUDI

Medtem ko so nam lani v celjskem gledališču pripravili uspešno Inventuro, se je v letošnjem repertoarju pojavil Žarko Petan s televizijsko satirično lepljenko »Beseda ni konj«. Toda, če je »konj« samostalnik, potem je tudi beseda; vsekakor pa je meso, ki ga nekateri celo uživajo. Mnogi bodo uživali tudi ob Petanovih besedah, kakor je tudi razumljivo, da vsakomur konjsko meso (beri: besedovanje) ni užitno.

Celjski igralski zbor »nezadovoljnih Kranjcev« je v spretni režiji Francija Križaja vdihnil besednemu okostju kri in meso, kar je najbolj doživeto izpričala publika. Mnoge domislice so obiskovalci že poznali iz »Nedeljskega« ali iz »Pavlihe«, a kljub temu so v novem okolju dosegle nov učinek. Morda je res, da je na nekaterih mestih manjkalo nekoliko več gibkosti (predvsem v ritmiki), da bi moglo več glasbenih vložkov (glasbena oprema Edi Goršič) celoto samo še bolj razgibati, a navsezadnje vendarle ni pregreha, če je izvedba dopustila gledalcem tudi malo prediha, da so prebavili nekatere debelejše zalogaje.

Učinkovit je začetek, prikupna plesna varianta v koreografiji Majne Sevnikove, medtem ko kasneje tempo nekoliko upade. Če bi že kakšen del kazal na ostarelo kljuse, potem bi bila to zgodba o Stricu iz Amerike. Nič hudega ne bo, če to točko ansambel izbrcne, kajti potem bodo druge brce živahnega žrebca dosti bolj občutne, kakor so že.

Bralci, ne bom vam odvzemal užitka, da bi opisoval jedilnik satirične lepljenke, niti ne maram biti obziren, da bi vas opozoril na mesta, kjer bi si radi iz previdnosti zamašili ušesa, da ne bi slišali kaj slabega, ali pa zamašili usta, da bi vaš sosed ne mislil, kako se mu posmehujete. Pojdite raje sami v gledališče in uživajte dve uri. Če boste vmes stopili na kakšen kovaški žebelj, ne obupajte! Potrpeti morate samo minuto in že boste uživali ob pogledu na soseda, ki bo stopil kar na celo podkev.

Vsekakor pa moram omeniti, da so se izjemno izkazali Nada Božič-Belakova kot televizijska napovedovalka (da ne omenjamo nehotenega razgaljanja), Minu Kjudrova kot Rita Pavone (in tudi sicer), Andrej Nahtigal kot Sandi Čolnik (in sploh televizijski reporter), Pavle Jeršin kot sloviti gledališki ocenjevalec s televizije profesor Kumbatovič, Borut Alujevič kot predstojnik patentnega urada, Branko Grubar kot spoznavalec ljudi in nič manj posrečeni niso bili Mija Mencejeva, Drago Kastelic in Marjanca Krošlova v vlogah mnogih raznovrstnih vsakdanjih ljudi.

Scena Andreja Novaka in Franja Cesarja je bila ravno dovolj čvrsta, da je »galop« ni zrušil, kostimi Saše Pavličeve primerni, četudi bi mogli dati nekaj več barvne uravnanosti.

»Beseda ni konj« je predstava, ki nam bo nekaj časa solila neslane običajnosti, a ob tem si ne morem pomagati, da ne bi zapisal še želje: SLG Celje naj bi imelo po možnosti vse leto na sporedu satirični program, ki bi ga sproti aktualiziralo in prilagajalo, kajti sprotna kritika je še vedno najbolj učinkovita kritika.

Herbert Savodnik

NOVO IGRIŠČE OB ADMINISTRATIVNI ŠOLI

Morda že letos

Med tiste celjske šole, ki nimajo primernih igrišč in telovadnih prostorov, sodi tudi administrativna šola. Učenke gostujejo na najrazličnejših koncih celjskega mesta, kar seveda onemogoča sistematično in redno telesno vzgojo.

Zato so se na šoli začeli zavzemati za gradnjo lastnega igrišča, ki naj bi zraslo v Gaberju, na prostoru, kjer so pred časom še stale barake. Iniciativa za gradnjo novega igrišča pa se je hkrati porodila tudi pri prebivalcih te krajevne skupnosti, ki so pripravljeni pomagati tudi s prostovoljnim delom, samo da bo to industrijsko naselje dobilo prostor, kjer bo mogoče razvijati vsakovrstno športno aktivnost. Gaberje česa takega namreč nimajo.

Novo igrišče bo lahko služilo tudi sindikalnim organizacijam za njihova športna tekmovanja, v bližini pa je tudi peskovnik, kjer se zbirajo najmlajši. Uredili bi tudi zelene pasove, tako da bi nastal kompleks, kamor bi radi zahajali prebivalci tega predela celjskega mesta. Vsa dela bi veljala okrog pet in pol milijonov starih dinarjev. Milijon in 300 tisoč je zagotovljenih iz šolskega sklada, za ostanek pa je krajevna skupnost zaprosila delovne organizacije gabrskega območja, šaj je jasno, da bo igrišče koristilo tudi njim. Večina organizacij je pozdravila pobudo krajevne skupnosti in administrativne šole, zato lahko upamo, da bodo z deli začeli čim prej. Računajo namreč, da bodo mogli objekt izročiti namenu že za letošnji dan mladosti. To bi bilo vsekakor lepo darilo mladini administrativne šole, pa tudi vsem ostalim prebivalcem gabrskega okoliša.

OGLAŠUJTE V CELJSKI TEDNIK!

DESETLETNI PROGRAM RAZVOJA V ŽALSKI OBČINI

Predvideno več novogradenj

V žalski občini so sestavili predlog razvoja šolstva za razdobje od leta 1967. do 1977. Ta predlog pa je le del dolgoročnega, tridesetletnega programa in obravnava program gradnje novih šolskih prostorov, izboljšanje delovnih pogojev na šolah ter spremembo nekaterih šolskih okolišev.

Na območju žalske občine je trenutno, po reorganizaciji šolstva iz leta 1962 in 1966, 6 centralnih šol, ena popolna osnovna šola, dve samostojni šoli v razvoju, ostale pa so podružnične. Z reorganizacijo šolstva so skoraj vse podružnične šole — razen dveh — prešle na enoizmenski pouk, medtem ko imajo vse centralne in popolne osnovne šole zaradi pomanjkanja učilnic dvoizmenski pouk.

Program predvideva poleg nekaterih načelnih ugotovitev kot — popolnejšo šolsko mrežo, izboljšanje strukture zaposlenih, zagotovitev materialnih pogojev, sredstev za kvalitetnejši pouk in podobno — tudi gradnjo nove šole v Gržah, Žalcu, prizidek šoli v Petrovčah in Polzeli, novo šolo v Vinski gori, telovadnico pri šoli Vransko in adaptacijo sedanjih šolskih zgradb, ukinitev šole Loke in Orla vas ter večje oziroma manjše adaptacije šol v Veliki Pirešici in Ponikvi.

Toda ta program bodo lahko realizirali samo, če bodo zbrali dovolj denarja. Računajo na izdatno pomoč delovnih organizacij, pa tudi na prispevek občanov. Za novogradnje in prizidke bi lahko morebiti najel tudi kredite, toda le ob udeležbi investitorja. Zato so poleg že omenjenih virov zbiranja sredstev za novogradnje v šolstvu določili tudi še nekatere druge, kot prispevek iz neto osebnih dohodkov, prispevek od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti ter prispevke od katastrskega dohodka. O krajevnem samoprispevku in o prispevku delovnih organizacij bodo seveda odločili občani na zborih volivcev oziroma delovne in druge organizacije na sejah svojih samoupravnih organov.

O predlogu programa bo v teh dneh razpravljal svet za šolstvo, prosveto, kulturo in telesno vzgojo, nato pa bodo predlog posredovali občinski skupščini, ki bo določila vrstni red novogradenj in adaptacij.

IZREDNEGA PRISPEVKA NE BO

IZ UROČENIH SREDSTEV ZA IZRAVNAVO RAZLIKE

Kar dve skupščini sta te dni obravnavali zaključni račun sklada za zdravstveno zavarovanje za leto 1966 — skupščini komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev in kmetov. Oba sklada sta zaključila leto z dokajšnjim primanjkljajem: sklad zdravstvenega zavarovanja delavcev s 154 milijoni, sklad zdravstvenega zavarovanja kmetov pa s 23 milijoni starih dinarjev primanjkljaja. Medtem ko bodo slednjega pokrili iz dohodkov letošnjega leta, pa je nekoliko bolj kritičen položaj v skladu zdravstvenega zavarovanja delavcev. Podobno oprašanje bremeni tudi ostale slovenske komunalne skupnosti, saj je med vsemi le goriška zaključila leto 1966 z aktivno razliko, vsi ostali primanjkljaji pa gredo v težke milijone. In vendar je zanimivo, da se celjska skupščina kljub visokemu znesku ni odločila za izredni prispevek, temveč je sklenila primanjkljaj izravnati s sredstvi iz rezerve sklada in s pomočjo kreditov, ki jih bo banka odobrila iz uročenih sredstev. V kmečkem zavarovanju pa je zaskrbljujoč dolg približno 61 milijonov starih dinarjev, ki se vleče že iz obdobja pred 1965. letom. Tudi v tem primeru se člani skupščine niso ogrevali za izredni prispevek, temveč bodo sredstva za kritje razlike poskušali najti na kak drug način. To, da sklad ni likviden pa jih seveda zelo zaskrbljuje.

Položaj narekuje skrajno varčnost, ki jo bo upoštevati tudi v predračunu sklada za zdravstveno zavarovanje za leto 1967. O tem bo skupščina odločala na prihodnjem zasedanju. Za zdaj je sprejela le sklep o osnovni stopnji prispevka za zdravstveno zavarovanje, ki bo znašala 5 odstotkov, uskladitev določil o dodatnem in izrednem prispevku z zakonom ter sklep o prispevku za zaposlene zavarovance, člane gospodinjstev, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo. Sklenili so tudi, da bodo morali tisti zavarovanci, ki so v delovnem razmerju s polnim delovnim časom, pa poleg tega še dopolnilno zaposleni pri drugi delovni organizaciji, ali pa, če tudi v svoji delovni organizaciji opravljajo določena dela izven delovnega časa, plačevati 15 odstotkov od tega zaslužka. Gre torej za ukrep, ki bo verjetno odločilno vplival na številna honorarna delovna razmerja.

Skupščina je razpravljala tudi o udeležbi zavarovancev pri stroških zdravstvenih uslug. O tem pa dokončnega sklepa niso sprejeli, zakaj zveza sindikatov in samoupravni organi zavarovanja se v stališčih nekoliko razhajajo. Čeprav bi skupščina o tem lahko samostojno odločila, pa so dokončni sklep o participaciji vendar preložili na prihodnje zasedanje. Prav gotovo bo takrat nekoliko vroče.

JESENI OTVORITEV

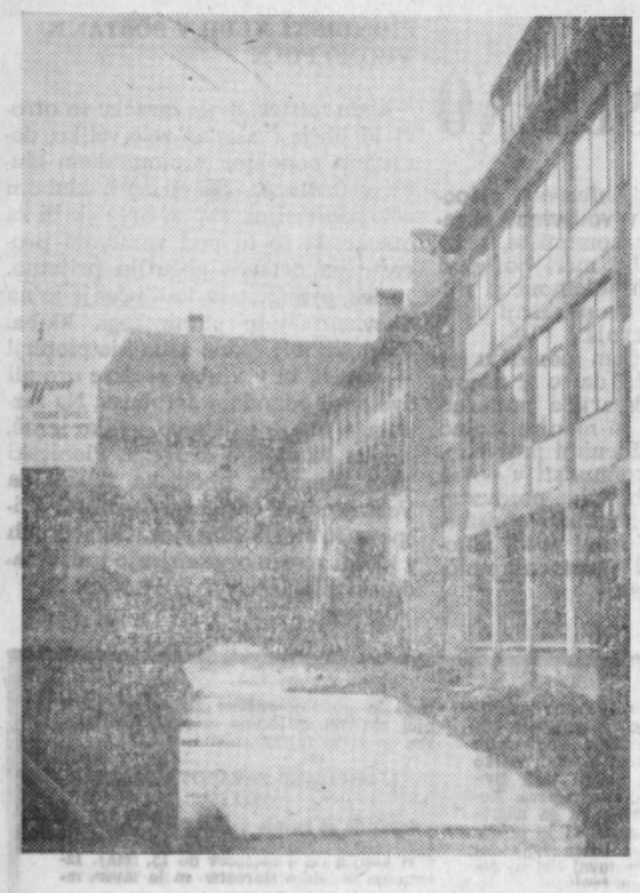

OD ZUNAJ NIC NOVEGA bi lahko rekli ob posnetku nove celjske študijske knjižnice. Ker je zima onemogočila dela na fasadi, so se delavci in obrtniki preselili v notranjost. Če bo denar, a ta bo kot zatrjujejo, bo poslopje dograjeno do poletja, v mesecih, ko je najmanj bralcev, pa bi prišla na vrsto selitev, tako da bi novo knjižnico odprli nekako konec septembra in jo združili z zasedanjem društva slovenskih bibliotekarjev.

Maratonska gradnja bo torej le »prišla na cilj«. Značilno je, da so jo seveda zopet »prehitele« podražitve gradbenega materiala in režije; da betoni niso preveč kvalitetni, in ne bodo mogli ostati v naravni barvi, ampak jih bo treba prepleskati itd. Kdaj bomo v našem gradbeništvu premostili ali odstranili objektivne težave?

S POLIC ŠTUDIJSKE KNJIŽNICE

Kluckhohn C.: Mirror for Man. A 1. Reprint. New York 1959. S. 28440.

Bernhard H. J.: New Handbook of the Hea-Story of the International Geophysical Year. Reprint. New York 1958. S. 28439.

New Horizons U. S. A. The Guide to Travel in the United States. 2. Print. New York 1960. S. 28443.

Bandini F.: Zadnji dnevi Benita Mussolinija. V Ljubljani 1966. S. 28462.

Togliatti P.: Fragmenti iz dela. Beograd 1965. S. 28392.

Picon G.: Uvod u jednu estetiku književnosti. Beograd 1965. S. 28391.

Ruskin J.: Vrednosti. Beograd 1965. S. 28390.

Petrović G.: Filozofija i marksizam. Zagreb 1965. S. 28380.

Vnuk V. A. Dobošević: Leksikon prve pomoći u saobraćajnim nezgodama. Zagreb 1966. S. 28376.

veus. 6. Print New York 1959. S. 28432 .

Simpson G. G.: The Meaning of Evolution. 8. Print. New York 1958. S. 28434.

Dunn L. C., T. Dobzhansky: Hereditiv, Race and Society 12. Print. New York 1959. S. 28435.

Cultural Patternes and Technical Change. 4. Print. New York 1959. S. 28436.

Dantzig T.: Number. The Language of Science. 4. Ed. New York 1954. S. 28437.

Marshack A.: The World in Space. The

VELEBLAGOVNICA
Ljudski magazin
CELJE

OBVEŠČA

— da je odprla modernizirano drugo nadstropje svoje veleblagovnice;
— da je prvo nadstropje zaradi obnovitvenih del trenutno zaprto;
— da je vse blago iz prvega nadstropja v prodaji v pritličju in prenovljenem drugem nadstropju.

VELEBLAGOVNICA
Ljudski magazin
CELJE

OBVEŠČAMO VAS...

stalne razstave

Stalna razstava Slovenijales: vsak dan do 17. ure, v skladišču na Savinjskem nabrežju.

Likovni salon: Drago Tršar, kipar.

kinematografi

UNION CELJE:
Od 16. do 20. februarja »GRK ZORBA«, ameriški film.
Od 21. do 23. februarja »TOLPA GROZE« nemški film.

METROPOL:
Od 16. do 21. februarja »KLIC TROBENTE«, ameriški barvni film.
Od 22. do 26. februarja »LJUBEZEN NA PESKU«, ameriški barvni film.

DOM:
Od 15. do 19. februarja »POPULARNI TAKTI«, angleški barvni film.
Od 20. do 21. februarja »RIMSKA SUŽNJA«, italijanski barvni film.
Od 22. do 25. februarja »NAJSTAREJŠI SERCHAU«, francoski barvni film.

gibanje prebivalstva

V času od 5. do 11. 2. na pod ročju matičnega okoliša Žalec rojstev in porok ni bilo.

Umrli so: Krajnc Ivan, upokojenec, star 61 let iz Velenja, Kajuhova 9; Trnovšek Ivan, inv. upokojenec, star 77 let iz Klanca 73; Sporn Vilhelm, kmet, star 70 let, Rakovlje 18; Kolar Marija roj Kodre, stara 76 let, gospodinja, Polzela 106; Karnovšek Barbara, roj. Gobec, stara 83 let, prevžitkarica, Šempeter v S. d. 83; Cizej Marija roj. Rojnik, stara 80 let, prevžitkarica, Gomilsko 60; Verbič Ignac, star 81 let, soc. podpiranec, Polzela 18; Javornik Marija, stara 76 let, upokojenka, Polzela 18; Doberšek Leopold, star 91 let, upokojenec, Polzela 18; Šumljak Ana, stara 69 let, soc. podpiranka, Polzela 18; Suhodolčan Katarina, stara 78 let, upokojenka, Vrbje 68.

V času od 5. do 12. 2. je bilo v Celju rojenih 49 dečkov in 38 deklic; poročili so se 4 pari.

Umrli so: Lukan Gregor iz Šoštanja, star 3 mesece; Repič Alojz iz Celja, star 72 let; Jelenko Julijana iz Stranic, stara 63 let; Pater Jožefa iz Šešč, stara 74 let; Podgoršek Mihael iz Vranskega, star 81 let; Strmšek Štefan iz Žič, star 4 leta; Pešak Štefan iz Celja, star 54 let; Tacer Marija iz Gubna, stara 10 dni.

vleki

Direktni potniški vlak za Reko odpelje iz Celja ob 5,06 (ima tudi direktne vozove za Beograd).

Potniški vlak za Ljubljano odpelje iz Celja ob 10,20. V Zidanem mostu je zveza proti Zagrebu in direktna zveza za Pariz, preko Italije.

Motorni vlak za Ljubljano odpelje iz Celja ob 13,20. V Zidanem mostu je direktna zveza Beograd—Bitola in direktni vlak za Trst.

Pospešeni potniški vlak odpelje iz Celja ob 19,06. V Zidanem mostu je zveza za Sarajevo in Split, kakor tudi za Avstrijo, Nemčijo in skandinavske države.

Brzi vlak odpelje iz Celja ob 22,01. Ima direktne vozove za Beograd direktno zvezo za Trst in London preko Nemčije.

avtobusi

Proti **Rogaški Slatini:** 5,30; 9,30; 11,00; 11,20; 12,05; 14,50; 16,20; 18,30; 20,10; **Logarski dolini:** 8,45; **Lučam:** 8,45; 11,00; 15,30; 18,00 — presedanje v Mozirju; **Preboldu:** 7,00; 9,50; 12,00; 14,15; 15,40; 18,40; 20,15; **Laškem:** 6,40; 8,00; 9,00; 10,00; 11,00; 11,30; 12,00; 13,15; 14,30; 16,30; 17,15; 18,30; 19,50; **Rimskim Toplicam:** 6,40; 10,00; 11,00; 12,00; 13,15; 14,30; 15,30; 17,15; 18,30; 20,00; **Zidanem mostu:** 6,15; 12,00; 15,30.

plošče

TEHNOMERCATOR:
Poslovalnica Elektro: 1. Huanita banana, 2. Rita Pavone, 3. Prinesi mi rože, 4. Beat glasba, 5. Trio Bardorfer.

knjige

V DRŽAVNI ZALOŽBI so v zadnjem času prodali največ tehle knjig: 1. Sarajevo 1914, Dedier, 2. Lovec na jelene, Cooper, 3. Rebeka, Maurier, 4. Vstajenje, Tolstoj, 5. Zgodovina za 8. razred, Škerl.

V MLADINSKI KNJIGI pa: 1. Rebeka, Maurier, 2. Sarajevo 1914, Dedier, 3. Zlati človek, Jokai, 4. Ana Karenina, Tolstoj, Praznik cvetočega slaka, Carleton.

CELJSKI TRG

S preskrbo na celjski tržnici smo letošnjo zimo lahko kar zadovoljni. Ne samo, da je dovolj prodajalcev, tudi izbira je za ta letni čas kar precejšnja. Nad cenami pa seveda nismo tako navdušeni, čeprav si na tihem priznavamo, da niti ni tako hudo, kot smo pričakovali jeseni. Solata iz Dalmacije je po 400 do 500 dinarjev kilogram, radič po 1000 do 1400, motovilec po 1000, prijetna osvežitev pa je tudi regrat, ki ga prodajajo po 800 dinarjev kilogram. Kisla repa stane 160 dinarjev, kislo zelje pa 180. Jabolka prodajajo po 180 do 250 dinarjev kilogram, hruške so 50 dinarjev dražje, suhe slive pa stanejo 500 dinarjev. Jajčka so od 60 do 70 dinarjev eno, piščanci pa po 850 dinarjev kilogram. Kupimo lahko tudi orehova jederca, ki stanejo 3000 dinarjev, medtem ko so celi orehi po 800 dinarjev kilogram.

CENE JEDIL V GOSTINSKIH OBRATIH, KI JIH JE POSNEL ZAVOD ZA CENE, CELJE, DNE 13. 2. 1967

Jedila \ Gostišča	Restavracija »Ojstrica« Celje	Restavracija »Kopers« Celje	Restavracija »Majolka« Celje	Kolodvorska restavracija Celje	Hotel B. kat. »Celeia« Celje	Hotel B. kat. »Evropa« Celje	Samopostrežna restavracija Celje: samopostrežba	Samopostrežna restavracija Celje: postrež. klasična	Zasebno gostišče »SELIGO Matilda« Celje
Goveja juha z zakuho	1,00	1,20	1,00	1,00	1,50	1,50	1,00	1,00	1,00
Goveja juha z mesom	5,00	4,00	3,80	4,50	—	—	2,40	2,40	4,00
Naravni zrezek	6,60	7,00	7,50	6,80	9,50	9,50	4,50	7,00	5,50
Dunajski zrezek	6,60	7,00	7,60	6,80	9,50	9,50	4,50	7,00	6,00
Svinjska pečenka	5,80	7,00	7,00	5,90	9,50	7,50	3,00	6,00	5,00
Telečja pečenka	6,40	7,00	7,00	6,00	9,50	7,50	3,00	6,00	5,00
Krompir pražen	1,20	1,40	1,00	1,20	1,50	1,50	1,00	1,50	1,00
Dušen riž	1,20	1,40	1,00	1,20	1,50	1,50	1,00	1,50	1,00
Testenine	1,20	1,40	1,00	1,20	1,50	1,50	1,00	1,50	—
Rižota	4,00	4,50	—	4,50	6,50	—	3,00	4,00	—
Obara telečja	4,20	4,50	4,40	4,80	—	4,50	3,00	4,50	4,00
Obara kurja	4,50	4,50	—	4,80	—	5,00	—	—	5,00
Golaž veliki	4,00	4,00	4,80	4,00	5,50	5,00	3,00	5,00	4,00
Vampi na tržaški način veliki	3,60	3,80	3,50	4,00	—	5,50	3,00	4,00	3,80
Kranjska klobasa z gorčico	6,00	6,00	—	6,00	8,00	6,00	4,40	4,40	—
Hrenovka z gorčico	2,50	3,00	3,00	3,00	3,50	3,00	2,60	2,60	—
Srbski pasulj	4,00	4,50	5,00	5,00	—	4,00	3,00	4,00	4,00
Zelena solata	1,20	1,50	1,50	1,20	1,50	1,50	1,00	1,50	1,00
Mešana solata	1,20	1,50	1,60	1,20	2,00	2,00	1,00	1,50	1,00
Pesa v solati	1,20	1,50	1,60	1,20	2,00	1,50	1,00	1,50	1,00
Srbska solata	1,20	—	—	—	—	2,00	1,00	1,50	1,00
Zelena solata	1,20	1,50	—	1,20	2,00	1,50	1,00	1,50	1,00
Fižolova solata	1,20	1,50	1,60	1,20	2,00	1,50	1,00	1,50	1,00
Kruh — komad — beli	0,20	0,20	0,30	0,25	0,30	0,30	0,18	0,18	0,20
Žemlja — komad	0,25	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,25	0,25	0,30
Turška kava	0,60	1,00	0,70	0,60	0,80	0,90	0,70	0,70	0,70
Kava esspresso	—	—	0,50	0,55	0,70	0,70	0,50	0,50	—

Izbira jedil je v celjskih gostinskih podjetjih zelo zadovoljiva.

TV od 19. II. do 25. II.

NEDELJA, 19. 2. 1966:
9.05 Poročila (Ljubljana); 9.10 V svetu domišljije — Disneyev svet — ponovitev (Ljubljana); 10.00 Kmetijska oddaja (Beograd); 11.00 Schamrousse: Predolimpijska smučarska tekmovanja — slalom za moške — prenos (EVR — Ljubljana); 12.30 Rezerviran čas (Ljubljana); . . . . . Ponavljamo za vas (Ljubljana); 15.15 Poročila (Ljubljana); 15.20 Pokaži kaj znaš (Ljubljana); 16.20 V smeri kažipota — oddaja studia Zagreb (Ljubljana); 17.30 1:1 — oddaja studia Zagreb (Ljubljana); 18.10 Izgubljeni v vesolju — serijski film (Ljubljana); 19.00 Trije mušketirji (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.45 Cik cak (Ljubljana); 20.50 Izbor jugoslovanske popevke za Grand prix Evrovizije (Ljubljana); 22.00 Zadnja poročila (Ljubljana).

PONEDELJEK, 20. 2. 1967:
9.40 TV v šoli (Zagreb); 10.40 Ruščina (Zagreb); 11.40 TV v šoli: Letala in letališče (Ljubljana); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb); 15.50 Ruščina — ponovitev (Zagreb); 17.15 Poročila (Zagreb); 17.20 Mali svet — oddaja za otroke (Zagreb); 17.40 Risanke (Beograd); 17.55 TV obzornik (Ljubljana); 18.20 O našem govorjenju (Ljubljana); 18.45 Kuharski nasveti: Nesoljeni slaniki (Ljubljana); 19.15 Tedenski športni pregled (Beograd); 19.40 Srečanje s pesnikom: Lojze Krakar (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 TV drama (Beograd); 21.30 Biseri glasbene literature (Skopje); 21.45 Slikarski opus Miće Todorovića — Sarajevo (Zagreb); 22.00 TV dnevnik (Beograd).

TOREK, 21.2. 1967:
18.25 Poročila (Ljubljana); 18.30 Majhne stvari — kulturni film (Ljubljana); 18.50 Kaj se dogaja na Kitajskem — II. del (Ljubljana); 19.40 TV obzornik (Ljubljana); 20.00 Zvezde jutrišnjega dne — angleški glasbeni film (Ljubljana); 21.30 Dialogi o filmu: Dušan Vukotič (Ljubljana;) 22.10 Zadnja poročila (Ljubljana).

SREDA, 22. 2. 1967:
9.40 TV v šoli (Zagreb); 10.40 Angleščina (Zagreb); 11.00 Osnove splošne izobrazbe (Zagreb); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb;) 15.50 Angleščina — ponovitev (Zagreb); 16.10 Osnove splošne izobrazbe — ponovitev (Beograd); 17.25 Poročila (Ljubljana); 17.30 Reka ognja in ledu — serijski film Ekspedicija (Ljubljana); 17.55 TV obzornik (Ljubljana); 18.15 Tisočkrat zakaj — oddaja za otroke (Beograd); 19.00 Reportaža (Sarajevo); 19.30 Mozaik kratkega filma (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Cik cak (Ljubljana; 20.37 TV igra (Ljubljana); 21,25 Jazz festival na Bledu (Ljubljana); 22.00 Zadnja poročila (Ljubljana).

ČETRTEK, 23. 2. 1967:
9.40 TV v šoli (Zagreb); 11.00 Angleščina 11.30 Glasbeni pouk (Beograd); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb); 16.10 TV v šoli: Letala in letališča (Ljubljana;) 16.40 Glasbeni pouk (Beograd); 17.05 Poročila (Ljubljana); 17.10 Slonček Bimbo — odaja Tiktak (Ljubljana); 17.25 Slike sveta (Beograd); 17.55 TV obzornik (Ljubljana); 18.15 Reportaža (Sarajevo); 18.35 Koncert židovske glasbe (Zagreb); 19.00 Človek, znanost in proizvodnja (Ljubljana); 19.30 Glasbena medigra (Ljubljana); 19.40 Cik cak (Ljubljana); 19.54 Medigra (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Aktualni razgovori (Beograd); 21.10 Jules Masenet: THEYS — opera (Ljubljana); 22.40 Zadnja poročila (Ljubljana).

PETEK, 24. 2. 1967:
9.40 TV v šoli (Zagreb); 10.35 Angleščina (Zagreb); 11.00 Osnove splošne izobrazbe (Beograd); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb); 15.50 Angleščina — ponovitev (Zagreb); 16.10 Osnove splošne izobrazbe (Beograd); 17.05 Poročila (Skopje); 17.10 Oddaja za otroke (Skopje); 17.55 TV obzornik (Ljubljana); 18.15 Tiskovna konferenca (Ljubljana); 19.05 V. Hugo: Nesrečniki — V. del (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Cik cak (Ljubljana); 20.37 Ljudomrznik — francoski celovečerni film (Ljubljana); 22.00 Zadnja poročila (Ljubljana);

SOBOTA, 25. 2. 1967:
9.40 TV v šoli (Zagreb); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb); 17.15 Poročila (Ljubljana); 17.20 Drejček in trije marsovčki — lutke (Ljubljana); 17.40 Kje je, kaj je (Beograd); 17.55 TV obzornik (Ljubljana); 18.15 Vsako soboto (Ljubljana); 18.30 Glasbeni magazin (Ljubljana;) 19.15 Neznani kraji — serijski film (Ljubljana); 19.40 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Humoreska Vase Popovića (Beograd); 21.30 Ben Casey — serijski film (Ljubljana); 22.20 Veseli klatež — III. del glasbene komedije (Ljubljana); 23.20 Zadnja poročila (Ljubljana).

RADIO — CELJE

Nedelja, 19. februarja: 11.00 Napoved časa in programa, 11.05 Pogovor s poslušalci, 11.20 Obvestila, 11.30 Za nedeljsko razvedrilo, 11.45 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 Literarna oddaja.

V dneh od 20. do vključno 25. februarja se bodo oddaje začele vsak dan ob 16.00 z novim posnetkom z Jugotonove plošče in čestitkami poslušalcev, ki bodo trajale do 17.00. Ob tej uri so domača poročila, obvestila pa ob 17.15. Razen tega bodo še naslednje oddaje:

Ponedeljek, 20. februarja: 17.25 Sportni pregled, 17.40 G. Puccini v besedi in glasbi;

Torek, 21. februarja: 17.25 Mladinska oddaja, 17.40 Glasba z isposojenih plošč;

Sreda, 22. februarja: 17.25 Iz dela celjske občinske skupščine, 17.35 Glasbena medigra, 17.45 Iz delovnih kolektivov;

Četrtek, 23. februarja: 17.25 Radijski feljton, 17.40 Veliki plesni orkestri;

Petek, 24. februarja: 17.25 Turistična oddaja, 17.40 Za vsakogar nekaj;

Sobota, 25. februarja: 17.25 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, drugi del, 17.40 Za prijeten konec tedna.

Vse oddaje ob delavnikih se zaključijo ob 18.00.

Žrtve prometa

SREČA V NESREČI

Prometna nesreča se je zgodila na cesti I. reda med Dobertešo in Latkovo vasjo v bližini grobelskega mostu. Proti Latkovi vasi je vozil s traktorjem in prikolico AVGUST REZONJA in pri mostu zavozil s ceste ter zadel v bližnje drevo. Od tu ga je odbilo v naslednje drevo, nato pa še v betonski nosilec mostu preko Savinje. Pri tem je imel voznik traktorja izredno srečo, da se je prikolica obdržala na drevesu, saj bi se v nasprotnem primeru prevrnil v Savinjo. Traktor je popolnoma razbit in so škodo ocenili na 8.000 N-dinarjev. Vozniku so odvzeli kri za preiskavo.

V SAVINJO

Voznik osebnega avtomobila FRANC STRAJHAR je peljal iz Mozirja proti Letušu. V Soski ga je zaradi prehitre vožnje in poledenele ceste pričelo zanašati. Vozilo je zaneslo na rob cestišča, od tu pa je zdrsnilo 12 metrov po nasipu v Savinjo. Pri tem je dobila lažje poškodbe sopotnica DRAGICA KOS. Materialne škode je za 9.000 N-dinarjev.

AVTOBUS ZBIL KOLESARKO

Voznik avtobusa JANKO OCEPEK je vozil iz Celja proti Ljubljani. Ko je peljal čez most v Doberteši vasi, je okoli 100 metrov od mostu zadel kolesarko STEFANIJO VEDE, ki se je peljala pravilno po desni strani. Avtobus jo je zadel z zadnje strani ter zbil 4 metre po nasipu, kjer je obležala. V celjski bolnišnici so ugotovili, da ima prelom lobanje, pretres možganov, prelom kolka in hrbtenice.

POLEDICA

Iz Maribora je vozil proti Celju z osebnim avtomobilom MILAN FILIPČIČ. V Stranicah je vozilo zaradi hude poledice zdrsnilo s ceste, kjer je zadelo v drevo, se prevrnilo na streho in nazaj na kolesa. Voznik je dobil trikratni zlom noge. Škode na avtomobilu pa je za 1.000 N-dinarjev.

NEPREVIDEN OTROK

Proti Gornjemu gradu je šla skupina maskiranih otrok, nasproti pa jim je privozil mopedist ANTON ČEPLAK. Ko se je pripeljal do skupine otrok, je skočila z leve na desno stran ceste petletna JOŽICA BEZOVŠEK, ki jo je mopedist zadel. Z zlomom desne noge in večjo rano na glavi so jo odpeljali v celjsko bolnišnico.

PREČKANJE CESTE

Iz Pake je vozila proti Velenju z osebnim avtomobilom FRANČISKA BONAČ, ko je pred hišo številka 15 nenadoma prečkal cesto pešec JOŽE BRDNIK, ki ga je voznica kljub zaviranju zadela in zbila na pokrov motorja, tako da je z glavo razbil vetrobransko steklo. Pešec je dobil pretres možganov in odrgnine po glavi. Na vozilu je za 330 N-dinarjev škode.

S TRAVNIKA V POTOK

Iz Tabora je proti Čepljam vozila osebni avtomobil SILVA VOSNJAK brez vozniškega dovoljenja pod nadzorstvom moža Matije. V blagem desnem ovinku je zaradi neizkušenosti zavozila na travnik, nakar je vozilo zdrknilo osem metrov globoko v strugo potoka Bolska, kjer je obstalo na strehi. Telesnih poškodb ni bilo, materialne škode pa je za 3.000 N-dinarjev.

TRIJE POSKODOVANI

Nesreča se je zgodila na cesti II. reda Celje—Rogaška Slatina—Krapina, ko je proti Krapini vozil motorist ALOJZ CESAREC s sopotnikom RUDOLFOM KRANJCEM. V Rogatcu sta dohitela pešca JOŽETA PREVOLŠKA, ki je nekoliko naglušen. Šel je po sredi ceste, pred motorjem pa se je umaknil na desno, kjer je ravno tekel motorist. Pri padcu je motorist dobil zlom čeljusti, sopotnik zlom desne krače, pešec pa večjo rano na glavi in je obležal v nezavesti.

NEZNANI VOZNIK

Neznani voznik mopeda ali motornega kolesa je na cesti III. reda Sevnica—Loka v Šmarju pri Sevnici podrl pešca MATILDO BAUMKIRHER in po nesreči pobegnil. Bila je poškodovana po nogah in so jo odpeljali v celjsko bolnišnico. Poškodovana trdi, da je vozil motorist brez luči, vendar ne ve kakšno je bilo vozilo. Na kraju nesreče so našli del prtljažnika, za katerega sumijo, da je del mopeda.

NEPREGLEDEN OVINEK

Proti Mozirju je vozil s tovornjakom ALOJZ OMLADIČ, ko mu je v Solčavi na nepreglednem ovinku pripeljal nasproti s kombijem STANKO VOVK. Voznika sta se opazila na kratki razdalji in sta zavirala, vendar brez učinka zaradi poledice. Škode na vozilih so ocenili na 6.200 N-dinarjev.

MNOŽIČNO TEKMOVANJE PRI CELJKSI KOČI

VSI NAVDUŠENI

Železničarsko smučarsko društvo Celje je preteklo soboto pri Celjski koči izvedlo tekmovanje v veleslalomu, ki je bilo odlično pripravljeno. Posebnost tega tekmovanja je bila v tem, da so nastopili le tisti smučarji, ki gojijo beli šport zgolj zaradi rekreacije in še pravzaprav niso nikoli tekmovali ali pa že pred mnogimi leti nehali tekmovati.

Tekmovanje je pokazalo, da je postalo v Celju smučanje res rekreativni šport številka ena, saj je bilo med množico tekmovalcev in tekmovalk veliko takih, ki si še pred nekaj leti niso mogli predstavljati, da bodo kdaj smučali, kaj šele tekmovali. K temu pa so v veliki meri pripomogli tudi lepo urejeni smučarski tereni pri Celjski koči, ki zaradi ugodne lege kljub skromni debelini snežne odeje sorazmerno precej časa v zimski sezoni služijo svojemu namenu. Že prvo tekmovanje je pokazalo, da je sklep o vsakoletnem tradicionalnem tekmovanju na taki ravni upravičen.

Tekmovalci so bili na startu razporejeni v posamezne starostne kategorije. Po tekmovanju so jim razdelili praktične nagrade in diplome. Zmagovalci v posameznih kategorijah so bili: Gradišnik Peter, Jezernik Aleksander, Andrej Marinc, Ervin Pirnat, med ženskami pa Poldka Kopitar.

PRIPRAVE NOGOMETASEV ŠMARTNEGA BREZ TRENERJA

Kljub temu, da je do začetka prvenstva v tekmovanju celjske nogometne podzveze še dva meseca in pol, se nogometaši Šmartnega že sedaj vestno pripravljajo za naskok na prvo mesto v končni razpredelnici I. skupine celjske nogometne podzveze. Nekaj o pripravah je našemu dopisniku povedal tov. Janko Goričnik, eden izmed igralcev ekipe Šmartnega.

Kdaj ste pričeli s treningi in kdo jih vodi?

S treningi v telovadnici smo pričeli takoj po novem letu, na igrišče pa smo se preselili pred štirinajstimi dnevi. Trenerja trenutno nimamo in obstaja bojazen, da ga letos sploh ne bomo imeli. Kljub temu pa si igralci sami znamo ustvariti disciplino.

Ali boste v tej sezoni igrali z istimi igralci, ali pričakujete kakšne okrepitve?

V spomladanskem delu tekmovanja bomo igrali v nekoliko spremenjeni postavi. Naše moštvo bo okrepil prejšnji vratar NK Žalec Jazbinšek, iz Nazarij je prestopil k nam Marovt, iz JNA pa se bo vrnil Polak.

Vaše finančno stanje?

Kolikor jaz vem, je naše finančno stanje zelo slabo. Iz leta v leto se prebijamo tako, da organiziramo razne družabne prireditve.

Kakšne so vaše želje v tem prvenstvu?

Vsi si želimo, da bi ob koncu prvenstva zasedli prvo mesto in si pridobili pravico nastopanja v II. republiški conski ligi.

ODLIČNI PIONIRJI

Na medconskem smučarskem tekmovanju pionirjev pretekli teden so celjski pionirji dosegli velik uspeh. Kar 16 pionirjev iz Celja in Štor se je plasiralo na republiško prvenstvo, ki bo to nedeljo na Krvavcu.

Med starejšimi pionirji so se plasirali Jezernik Simo, Mežnarič, Jezernik Matjaž, Benkoč ter Vodeb, med mlajšimi Kopitar, Deržek, Zelič, Klinar, Lubej ter Četina, med starejšimi pionirkami Škobernetova in Ostermanova, med mlajšimi pa Vebrova, Prelog Manja in Prelog Sonja. Vsekakor je to velik uspeh celjskega pionirskega smučanja, kar priča o načrtnem in kvalitetnem delu z najmlajšimi v Celju in Štorah.

SINDIKALNI SMUK

Občinska zveza za telesno kulturo v Celju priredi v okviru sindikalnih športnih iger v soboto 18. II. 1967 ob 15.30 na smučišču pri Celjski koči tekmovanje sindikalnih ekip v veleslalomu.

Proga bo lahka in pripravljena za najširši krog smučarjev; ki bodo tekmovali v dveh starostnih skupinah: do 35 let in od 35 let naprej. Tekmovanje bo ekipno, razglasili pa bodo tudi rezultate posameznikov. Ekipa mlajših članov šteje 8 tekmovalcev, starejših pa 4. Pri članicah štejejo ekipe 2 tekmovalki, ekipe pa lahko prijavijo neomejeno število tekmovalcev.

Za ekipni plasman se bo upoštevalo osem najbolje uvrščenih. Da pa bi dali čim večji poudarek množičnosti, dobi vsak tekmovalec za udeležbo tri točke. Tako bodo tudi nepopolne ekipe lahko dosegle uvrstitev, čeprav bo večja udeležba narekovala tudi boljši plasman.

Kdo bo prvi, ampak da ne bo kdo mislil, da so na sobotnem tekmovanju smučarskih »entuziastov« vozili med vratci vštric. To je montaža dveh posnetkov zmagovalcev Kopitarjeve in Gradišnika med vožnjo.

Srečanje z Belousovo in Protopopovom

Novica, da se bosta sovjetska in avstrijska drsalna reprezentanca na povratku v domovino zaustavili tudi v našem mestu, nas je zelo presenetila. Na tihem smo si želeli snidenja z letošnjima evropskima prvakoma v parih na ledu, Ljudmilo Belousovo in Olegom Protopopovom. Ta želja pa se nam je v ponedeljek uresničila.

Kot predstavnice 1. b razreda celjske gimnazije smo se udeležile sprejema najboljših drsalcev v hotelu »Celeia«, kjer smo zaprosile Belousovo in Protopopova za kratko izjavo za naš razredni list. Prisrčna in skromna Leningrajčana, oba z dobrodušnim nasmehom na obrazu sta ugodila naši prošnji. Pričel se je živahen pogovor, v katerem smo kmalu izvedele, kakšna je bila njuna pot do najvišjega naslova v svetovni drsalni eliti. Prvič sta se srečala leta 1955 v Moskvi in isto leto imela nastop v Leningradu. Leta 1958. sta prvič nastopla na evropskem prvenstvu v Bratislavi in zasedla zavidanja vredno 10. mesto. Vložila sta ves trud v vaje in se v letih 1962—64 strmo dvigovala. Na olimpijskih igrah v Insbrucku sta prvič premagala znani zahodno-nemški par in tako postala nepremagljiva prvaka v umetnem drsanju vse do danes.

Pri programu, sta povedala, jima mnogo pripomore glasba, ki jo izbirata samo po občutku. Ker svoje točke izvajata nežno, elegantno in očarljivo, nas je zanimalo, če sta se kdaj ukvarjala z baletom. Oba hkrati sta odgovorila, da nikoli. Povedala sta o organizaciji in evropskem prvenstvu ter Sloveniji samo dobro. Dejala sta, da se počutita tu kot doma, saj smo Slovani bratje.

Posebno smo se razveselile, ko sta povedala, da se bosta udeležila svetovnega prvenstva na Dunaju in olimpijskih iger v Grenoblu. Nastopala bosta toliko časa, kot bo želelo občinstvo. Ne bi jih rada dolgočasila.

Ob koncu prijetnega razgovora smo jima podarile skromno darilce, nato pa smo si veselo in prijazno segli v roke in jima zaželeli sreče v življenju ter veliko športnih uspehov.

Katja, Alenka in Darja

šport

KOMPAS OBVEŠČA

VABIMO VAS NA IZLETE:

1. V času od 11. marca 1967 — 10-dnevno potovanje z avtobusom v LOURDES—AVIGNON—MILANO—PADOVO. Prijave do 5. marca 1967.

2. Z ladjo po ČRNEM MORJU v BOLGARIJO, SSSR in TURCIJO v času od 24. aprila do 3. maja 1967. Prijave do 20. marca 1967.

3. 12-dnevno potovanje v AMSTERDAM—BRUXELLES—LUXEMBURG, v času od 16. do 27. aprila 1967. Prijave do 20. marca 1967.

4. 8-dnevno potovanje na AZURNO OBALO in v CHAMONIX v času od 16.—23. aprila 1967. Prijave do 20. marca 1967.

5. 9-dnevno potovanje v PARIZ in na AZURNO OBALO v času od 24. aprila do 2. maja 1967. Prijave do 20. marca 1967.

6. 7-dnevno potovanje v PARIZ v času od 30. aprila do 6. maja 1967. Prijave do konca marca 1967.

7. 4-dnevno potovanje v MILANO v času od 20. do 23. aprila 1967. Prijave do 1. aprila 1967.

8. 6-dnevno potovanje v PRAGO—BERLIN—NÜRNBERG v času od 1.—6. aprila 1967. Prijave do 30. aprila 1967.

9. 8-dnevno potovanje z letalom v MOSKVO in LENINGRAD. Prijave do 10. marca 1967.

10. 7-dnevno potovanje v ZÜRICH in ZERMATT, v času od 10.—17. aprila 1967. Prijave do 10. marca 1967.

1.-MAJSKA POTOVANJA:

11. 7-dnevno potovanje v času od 26. aprila do 2. maja 1967 v ZÜRICH—JUNGFRAUJOCH—INNSBRUCK. Prijave do 20. aprila 1967.

12. 9-dnevno potovanje v LONDON v času od 26. aprila do 4. maja 1967. Prijave do 26. marca 1967.

13. 8-dnevno potovanje v RIM—NAPOLI—CAPRI od 25. aprila do 2. maja 1967. Prijave do 25. marca 1967.

NAPROSAMO KOLEKTIVE IN INDIVIDUALCE, DA ZAHTEVAJO V NAŠI POSLOVALNICI BARVNI PROGRAM VSEH KOMPASOVIH IZLETOV V LETU 1967.

PRED VSAKIM POTOVANJEM ALI IZLETOM OBIŠČITE TURISTIČNO AVTOBUSNO PODJETJE KOMPAS CELJE, TOMŠIČEV TRG 1, TELEFON 23-50.

MALI OGLASI

PRODAM

ZIDANICO z dvema vhodoma (možno za stanovanje), 2 vinograda z žlahtno trto, sadnim drevjem v neposredni bližini Celja in enodružinsko hišo z velikim vrtom in sadnim drevjem proda: Rudi Grivič, Celje, Okrogarjeva 3.

SVINJO — staro 1 leto prodam. Franc Grčar, Štore, Prožinska vas 25.

MOTORNO kosilnico v dobrem stanju prodam. Naslov v upravi lista.

KUHINJSKO kredenco prodam. Zgerm, Celje, Kocbekova 5. Od 10.—16. ure.

MOPED TNZ z nadomestnimi deli proda: Ignac Mecilovšek, Zg. Tinsko, Loka pri Žusmu.

MOTORNO kolo DKW v odličnem stanju — (letnik 1957) prodam za 190.000 S-din. R. Jelen, Šentrupert, Gomilsko.

VW odlično ohranjen, 100 % opremljen prodam za gotovino. Peter Četina. Drobničeva 3, do 14. ure telefonično 28-92.

NOVEJŠO hišo 10 × 10,50 z garažo ob glavni cesti v Latkovi vasi 137, Prebold prodam. Ogled vsak dan od 15.—18. ure.

NEIZDELANO novo (pod streho) v neposredni bližini železniške postaje prodam takoj. Štefka Hlačar, Breg 56, Polzela.

5 PAVOV prodam. Dolinar, Griže.

NOVO priključno črpalko za škropljenje in nov sedež na pedale za BCS kosilnico 127 širine, prodam. Naslov v upravi lista.

PLMENSKO kobilo staro 8 let proda Franc Lednik, Lokrovec 32, Celje.

MLIN — žarmlje prodam. Premer kamnov 22 col. Naslov v upravi lista.

SKORAJ nov dodatni štedilnik Gorenje na trdo kurjavo prodam. Vprašati pri Poznič, Šaranovičeva 2 — Celje.

POLOVICO podkletenega dvojčka prodam. Naslov v upravi lista.

PRIMO v odličnem stanju in po ugodni ceni prodam. Ogled od 15. ure dalje. Jernej Centrih, Pečovnik 8.

SLADKO krmo proda: Katarina Korošec, Zadobrova 127, Škofja vas.

VEČJE število čebeljnih družin prodam ugodno. Naslov v upravi lista.

NOVO hišo ali komfortno trisobno stanovanje v Vojniku prodam. Franc Selčan, Slance 15, Teharje.

AVTO »MERCEDES — Dizel« 2,5 tone, cena 1,850.000 S-din prodam. V račun vzamem tudi osebni avto. Informacije dobite pri vratarju Klavnice.

7-AZ čebeljnih panjev prodam ali zamenjam za protivrednost. Stanko Verdev, Ponikva 16, Žalec.

Kmetijski kombinat Žalec obrat »MIROSAN«, Petrovče Vam nudi sledeče sadike: jablane, hruške, češnje, breskve, marelice in češplje. Sadike se dobijo vsak dan od 7. do 13. ure.

STANOVANJE

SKROMNO opremljeno sobico išče uslužbenka. Naslov v upravi lista.

PRAZNO ali opremljeno sobo iščem nujno. Pismene ponudbe na upravo lista pod šifro »KMALU«.

DVOSOBNO stanovanje s kuhinjo in shrambo zamenjam za manjše v sredini mesta Celja. Naslov v upravi lista.

SOBO v Laškem iščem. Grem tudi za sostanovalko. Marija Ojsteršek, Ojstro 20, Laško.

OPREMLJENO sobo v centru mesta iščem. Naslov v upravi lista.

SAMSKI ZDRAVNIK, že več let zaposlen v celjski bolnici išče pri pošteni družini neopremljeno ali tudi opremljeno sobo, ali garsoniero. Cena ni bistvena. Po možnosti Otok. Ima kompletno pohištvo, ki mu propada v kletnih prostorih. Cenjene ponudbe pošljite pod šifro »GARSONIERA ZA ZDRAVNIKA« Celje, Poštno ležeče.

ŠTIRISOBNO komfortno stanovanje na Kersnikovi ulici zamenjam za trosobnega ali troinpolsobnega na Otoku. Naslov v upravi lista.

ENO ali dve opremljeni ali prazni sobi z garažo, ali vsaj možnostjo garažiranja išče v mestu izobraženec srednjih let. Ponudbe pod »300—SAM«.

VELIKO trosobno sončno stanovanje zamenjam za stanovanje v bloku. Franc Gros, Stanetova 19.

ZAPOSLITEV

GOSPODINJSKO pomočnico, ki ima veselje do gostilne sprejme Marija Lavrič, Gostilna Teharje.

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Petek, 17. februarja ob 15.30:
Žarko Petan: BESEDA NI KONJ. Prvi mladinski abonma in izven.

Sobota, 18. febaruarja ob 19.30:
Žarko Petan: BESEDA NI KONJ. Gostovanje v Slovenski Bistrici.

Nedelja, 19. februarja ob 10:
J. Benavente: LA MALQUERIDA. Prvi mladinski nedeljski dopoldanski in izven.

Nedelja, 19. februarja ob 15.30:
J. Benavente: LA MALQUERIDA. Nedeljski popoldanski in izven. Vstopnice še na razpolago.

Sreda, 22. februarja ob 19.30:
Žarko Petan: BESEDA NI KONJ. Gostovanje v Brežicah.

Četrtek, 23. februarja ob 15.30:
Rolf Hochhuth: NAMESTNIK BOŽJI. Gostuje Mestno Gledališče Ljubljansko. IZVEN.

Četrtek, 23. februarja ob 19.30:
Rolf Hochhuth: NAMESTNIK BOŽJI. Gostuje Mestno Gledališče Ljubljansko. ZA VEZANI ABONMA IN IZVEN.

Četrtek, 23. februarja ob 19.30:
J. Benavente: LA MALQUERIDA. Gostovanje v Trbovljah.

Turistične objave

PROSTE KAPACITETE

Na celjskem turističnem področju je dovolj prostih mest v zdraviliščih Dobrna, Rogaška Slatina ter v hotelih Evropa in Celeia v Celju, Savinja v Laškem, Planinskem domu v Logarski dolini in drugih. Rezervacije so potrebne samo za skupine ob sobotah.

PREVOZNOST CEST IN SNEŽNE RAZMERE

Vse ceste so prevozne, snežne razmere: Celjska koča 25 cm snega, vlečnica dela, smuka dobra, Svetina 20 cm snega, vlečnica dela, Mozirska planina 60 cm snega, Logarska dolina 40 cm in Rogla 70 cm snega, Tončkov dom na Lisci 30 cm snega. Opozarjamo, da je promet na Celjsko kočo ob sobotah, nedeljah in praznikih enosmeren.

PRIREDITVE

V Celju imajo ples vsako soboto v Samopostrežni restavraciji.

ZAHVALA

MEJAKU DR. ERVINU, ki je v letu 1966 večkrat podaril manjše in večje denarne zneske dobljene po kazenskih zadevah, ANTONU BAŠTEVCU, iz Tovarniške ulice 18 v Celju, za podarjeno obveznico ljudskega posojila za Skopje, v znesku 30 N-din, PETRU PARFANTU iz Šempetra, ki je namesto venca na grob pokojne Frančiške Vodenik podaril 60 N-din, hkrati pa vsem tistim, ki so s kakršnimikoli darili prespevali naši zvezi, iskrena hvala.

Zveza slepih Celje

AMD »KOZJANSKI ODRED« KOZJE

razpisuje javno dražbo za avtomobil

»FIAT« 600 — LETNIK 1957

v voznem stanju, ki bo 17. 2. 1967 ob 9. uri v Kozjem.

Dražba bo izvedena na običajen način.

UO obrtnega podjetja
»OBRTNIK« Prebold

razpisuje
prosto delovno mesto

VODJE DELOVNE ENOTE ZIDARSTVA

Kandidat mora poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

1. Gradbeni tehnik z 2 leti prakse samostojnega vodenja gradbišča ali

2. Gradbeni dolovodja s 5 let samostojnega in uspešnega vodenja gradbišča.

Osebni dohodki po pravilniku o delitvi OD. Stanovanje ni zagotovljeno.

Pismene vloge dostaviti na upravo podjetja.

RAZNO

ANGLEŠČINO instruiram. Naslov v upravi lista.

NOV DVOSEDEŽNI moped zamenjam za težko motorno kolo. Drago Sardoner. Šentrupert, Gomilsko.

GARAŽO na Otoku ali v bližini vzamem v najem. Franc Terglavčnik, Vojkova 7, Otok III.

POSLOVNO dopisovanje v nemščino: Sprejmem honorarno delo za 10 do 15 ur tedensko. Cenjene ponudbe na upravo lista pod šifro DOLGOLETNA PRAKSA«.

GARAŽO oddam. Naslov v upravi lista.

600.000 S-din za dobo 4 mesecev potrebujem nujno. Nudim 20 % obresti. Garancija — avto. Naslov v upravi lista.

FANT star 29 let s posestvom želi poročiti kmečko dekle do 28 let. Ponudbe na upravo lista pod šifro »LEPA PRIHODNOST«.

HIŠO z gospodarskim poslopjem in okoli 1 ha zemljišča v Sav. dolini dam v najem. Ponudbe pod »Ob avtobusni postaji«.

Sklad za komunalno in cestno dejavnost Šmarje pri Jelšah razpisuje na podlagi 15. člena zakona o urejanju in oddaji stavbnega zemljišča (Uradni list SRS, št. 42/66)

II. javni natečaj

za oddajo gradbenih parcel v Rogaški Slatini, k. o. Tržišče za gradnjo enodružinskih stanovanjskih hiš,

ki bo dne 7. marca 1967 ob 9. uri

v prostorih Obrtno komunalnega podjetja v Rogaški Slatini.

Stavbne parcele so različne velikosti in merijo od 300 do 432 m². Za stanovanjski objekt je predpisane tip C 2 tlorisne površine 10,69 × 8,59 m.

Rok za pričetek gradnje je koledarsko leto 1967, za dokončanje pa koledarsko leto 1969.

Izklicna cena za odškodnino za pravico uporabe stavbnega zemljišča je 7,50 novih dinarjev po m² gradbene parcele, stroški za ureditev zemljišča pa 3,50 novih dinarjev po m² gradbene parcele. V stroških za ureditev zemljišča niso zapopadene odškodnine za sadno drevje in se bo odškodnina naknadno določila po uradni ocenitvi.

Sklad si pridržuje pravico, da odškodnino za pravico uporabe stavbnega zemljišča poviša na ceno, ki bi bila prejšnjemu lastniku nacionaliziranega zemljišča morebiti priznana od pristojnega organa in bi bila višja od izklicne cene.

Rok za plačilo odškodnine in stroškov za ureditev zemljišča je 15 dni po prejemu odločbe o oddaji zemljišča.

Varščina znaša 1.000 N-din, ki se mora vplačati pred javnim natečajem v dobro tekočega računa sklada za komunalno in cestno dejavnost Šmarje pri Jelšah št. 5073-652-56-053 ali pa v gotovini pred pričetkom natečaja.

Rok za predložitev ponudb je 4. marec 1967.

Zazidalni načrt je interesentom na vpogled med uradnimi urami v pisarni sklada v Šmarju pri Jelšah, soba št. 20/I.

Št.: 10/2-1967

Sklad za komunalno in cestno dejavnost Šmarje pri Jelšah

KREDITNA BANKA CELJE S SVOJIMI ENOTAMI V CELJU, ŽALCU, MOZIRJU, VELENJU, ŠOŠTANJU, SLOVENJ GRADCU, DRAVOGRADU, RAVNAH NA KOROŠKEM, PREVALJAH, MEŽICI, RADLJAH OB DRAVI, SLOVENSKI BISTRICI, SLOV. KONJICAH, ROGAŠKI SLATINI, ŠMARJU PRI JELŠAH, ŠENTJURJU PRI CELJU, BREŽICAH, SEVNICI IN LAŠKEM objavlja

novo veliko nagradno žrebanje za vezane vloge

NAGRADE:

AVTO ZASTAVA 750	**3 motorne kosilnice**
	televizor
5 superavtomatskih pralnih strojev	**10 tranzistorjev**
	3 mopedi
10 koles	**3 šivalni stroji**
2 fotoaparata »KIJEV«	**2 peči na olje**

Pri nagradnem žrebanju bodo upoštevani vsi vlagatelji, ki bodo pri kateri koli naši poslovni enoti v času od 20. decembra 1966 do 15. aprila 1967 vložili in vezali najmanj 500 N-din z dobo nad 24 mesecev ali 1000 N-din z dobo nad 12 mesecev.

VEZANE VLOGE OBRESTUJEMO OD 7—7,5 %.

Žrebanje bo v začetku meseca maja 67

Gostinsko podjetje »Planika« Ljubno ob Savinji razpisuje licitacijo za prodajo stavbe ROGOVILEC v Solčavi in stavba penzion.

Licitacija bo dne 7. marca 1967 ob 12. uri na kraju samem.

Izklicna cena je 80.000 N-din.

Stavba je primerna za izdajo toplih jedil in točenje vseh vrst pijač ter za oddajo tujskih sob.

Informacije in možnost ogleda dne 28. 2. 1967 od 12. ure za družbeni sektor po 12.uri tudi za zasebnike na sedežu podjetja.

IZLETNIK CELJE

1. IZLETI PO DOMOVINI

Organiziramo izlete po ožji in širši domovini. Za šolsko mladino do 31 .3. še popust. AKCIJA SLOVENJ GRADEC! VSI IZ VSEH ŠOL NA RAZSTAVO »Mir humanost in prijateljstvo med narodi«. Pouk ne bo trpel. Za popoldanske razrede organiziramo prevoz in povratek dopoldne, za dopoldanske popoldne. Cena prevoza v obe smeri iz Celja je samo 260 S-din, vstopnina 100 S-din. Skupni ogled razstave le 360 S-din.

2. IZLETI PO TUJINI — PUTNIK

NAJCENEJŠI IZLETNIKOVI ZIMSKI IZLETI V TUJINO IZ CELJA:

TRST — preko Sežane za 41 N-din, preko Gorice za 46 N-din.

VIDEM (UDINE) — TRST za 51 N-din.

BENETKE dvodnevni izlet za 125 N-din.

V GRADEC ali CELOVEC za samo 33 N-din.

DALJŠI IZLETI V ODLIČNEM ARANŽMANU:

MÜNCHEN za štiri dni od 12. do 15. 3. za 436 N-din. Prijave do 25. 2.

DUNAJ za štiri dni od 12. do 15. 3. za 329 N-din. Prijave do 25. 2.

RIM za šest dni od 3.—8. aprila za 589 N-din. Prijave do 10. 3.

IZLETI ZA PRVOMAJSKE PRAZNIKE:

Številni programi so že v vseh poslovalnicah Izletnika. Za 7 dni na Azurno obalo Francije ali v Švico. Tri-dnevni izleti v Dolomite ali na Čehoslovaško. V Italijo, na Madžarsko in kombinirano po domovini in tujini ZA ORGANIZIRANE SKUPINE POSEBEN POPUST! ZA ORGANIZIRANE SKUPINE PROGRAMI PO ŽELJI! ZA ORGANIZATORJE POPUST!

3. OSTALE TURISTIČNE USLUGE

Posredujemo nabavo potnih listov ter vizumov, vozne karte za avione, spalnike ter vlak.

Posredujemo rezervacije na širšem celjskem področju (zlasti še za Gornje Savinjsko dolino) ter povsod po Jugoslaviji in tujini.

4. VSE TURISTIČNE USLUGE V TURISTIČNIH POSLOVALNICAH IZLETNIKA

CELJE — nasproti kolodvoru, VELENJE, MOZIRJE, KRŠKO, HRASTNIK, KRAPINA.

IZLETNIK CELJE

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 8. do 25. februarja 1967:

Janez Černej,
veterinar, Celje,
Kajuhova ulica 11,
blok 3/II,
tel: 22-32

Obrtno podjetje
»Splošne obrtne delavnice«
Laško

razpisuje
prosta delovna mesta

1. **ŠOFERJA, kat. A, B, C, — avtomehanik,**
2. **4 KVALIFICIRANE ZIDARJE.**

Posebni pogoji: tromesečna poizkusna doba.

Nastop službe za nedoločen čas s 1. 3. 1967.

Osebni dohodek po tarifnem pravilniku podjetja.

Prošnje sprejemamo do 25. februarja 1967.

ZADNJA NA GRMADI

ZGODOVINSKA POVEST

Na željo številnih bralcev, ki bi radi brali zanimive domače zgodbe, smo se odločili za zgodovinsko povest Frana JAKLIČA, ZADNJA NA GRMADI. Povest, kot pravi pisec, je zajeta iz aktov, ki so jih pisali pri krvavi cesarski sodbi leta 1701. v ribniški graščini.

ŽE V TEJ ŠTEVILKI PA SMO PRIČELI OBJAVLJATI NA 12. STRANI KRIMINALNI ROMAN

UMOR V GROBNICI

SLOVITEGA AMERIŠKEGA PISCA KRIMINALNIH ROMANOV, KI PA NIHČE NE POZNA NJEGOVEGA PRAVEGA IMENA. KAKOR JE SKRIVNOSTNA NJEGOVA OSEBNOST, TAKO SO SKRIVNOSTNI IN ZAPLETENI TUDI NJEGOVI KRIMINALNI ROMANI. UMOR V GROBNICI OPISUJE EKSTRAVAGANTNO AMERIŠKO DRUŽBO, KI EKSTRAVAGANTNO MORI IN TUDI EKSTRAVAGANTNO ODKRIVA MORILCE.

ZABAVNI

FRAN ROŠ

Drama v vesolju

France Tikvič je pesnik in pisatelj. Napisal je dosti rimanih verzov o letnih časih, o odbegli mladosti, pa tudi o vinu in ljubezni, to pa celo v dobi, ko mu je že sivela mogočna glava s košatimi brki. Objavil je tudi nekaj črtic, ki pa niso zbudile posebne pozornosti, zato je užaljen odložil pero. S trnjem postlana je pač pot slovenskega umetnika!

Toda pred nekaj dnevi sem ga srečal na ulici in mi je z veselimi besedami razodel, da se je otresel malodušja in spet piše. Dramo v verzih piše, ki se godi v vesolju. Pomislite, kako originalna zamisel! Doslej so pisatelji svoje junake postavljali na to banalno kopno zemljo, v doline in hribe, le poredkoma tudi na morje in v najbližje zračne višave. Toda v vesolje? Takšnega domisleka ni rodil še nihče drug izmed naših pisateljskih velmož, vsaj v drami ne, in morda sploh ves svet stoji v tem pogledu osramočen za nami.

Avtor mi je blagovolil kratko označiti osebe, ki v drami nastopajo. To so tudi poosebljeno sonce in planeti. Težina dogajanja je v nekakšnem ljubezenske m trikotu. Sestavljajo ga earonavt z aeronavtinjo, ki v dimenzijah vesoljstva srečata aeronavta, vloženega v raketo. Prizorišče zadnjega dejanja drame pa naj bi bil Mars. Na njem bi v razplet dogajanja posegli tudi zanimivi marsovci. Kako imenitni domisleki!

France Tikvič mi je priznal, da si z vsebinskim jedrom drame še ni docela na jasnem. A mu je treba samo časa, da še nekatere ideje v njem dozorijo. Že zdaj pa je prepričan, da bo delo lahko silno učinkovito, če bo uprizorjeno s prizadevnimi igralci in primerno tehniko. In slednjič, kar je tudi važno, bodo izdatne avtorske tantieme popravile njegovo gmotno stanje, ki ni nič kaj zavidanja vredno.

In me je ob tej priložnosti naprosil, naj mu posodim tisočak. Kupiti mora papirja za dramo, tobaka mu je zmanjkalo za pipo, a brez pipe v ustih ne najde dovolj bogate fantazije.

Ne bi mu smel odreči, toda v žepu sem hranil komaj tristo dinarjev. Ponudil sem mu jih in obžaloval, da trenutno ne zmorem več. Vendar mi ni zameril in je sprejel tudi to malenkost.

Da! Pot umetniškega ustvarjalca ni ravna in ni gladka!

Včeraj sem Franceta Tikviča spet srečal. Zaupal mi je, da ima napisane že prve tri prizore, nedvomno prav posrečene. Dve noči je delal. Tačas je pokadil ves tobak in zdaj je nervozen, tako da se mu pero ustavlja. Naprosil me je za štiristo dinarjev. Tekel sem k prijatelju, da mi jih je posodil, in sem mu jih izročil. Vesel moje pomoči me je imenoval zlatega prijatelja. Kupil si je tobaka, nabasal pipico in spet zapuhal dim v zrak. Zadovoljen se je odpravil domov, da se znova loti drame.

Obšla me je dobra misel. Doma mi je ležal košček nerabne srebrne verižice k žepni uri. Odnesel sem jo k urarju in odštel mi je zanjo tisoč in osemdeset dinarjev. Lepi denarci! Pa sem v najbližji trafiki za ves ta denar kupil izbornega tobaka za Tikvičevo pipo. Da bo kadil in mu bo možgane plodila bogata fantazija, ko piše dramo, ki se godi v vesolju. Drame, kakršne še nima svet . . .

Mračilo se je že, ko sem obstal pod njegovim odprtim oknom. Prav na ulico so se valili sivi oblaki dima iz pisateljeve pipe. To pač piše zdaj in ustvarja brez oddiha! Nemara je že na kraju prvega dejanja!

Stopil sem v hišo z zavojčki tobaka, imenitnega tobaka, ki bi ga bilo dovolj za pol drame. Tako bi pri tej nedvomno še jaz imel zasluge. Kako prijetno presenečen bo Tikvič pogledal na toliko te plemenite travice in kako mi bo hvaležen!

Nestrpno sem potrkal in vstopil. Pisatelj se je dvignil od mize in me prvi hip skozi gosti dim niti spoznal ni. Navdušen sem mu izročil zavitke s tobakom in me je sladko ganjen objel.

Razgledal sem se po sobi. Na mizi je stala svetilka in v njeni svetlobi je ležalo osem zajetnih knjig z zgodbami o Tarzanu. A ni bilo tam lističa papirja niti svinčnika ali peresnika. Tkvič torej sploh ni pisal drame, ki se godi v vesolju!

Razložil mi je, da takšne drame sploh ne bo napisal, ker ji ni mogoče dati prave vsebine. Nikjer pa ni našel toliko bujno fantastične snovi, kot je je nagrmadene v delih o Tarzanu. Vsa druga literatura da je omledna brozga. In me je mož še vprašal, če mu morem posoditi dvesto dinarjev. Dal bi si ostriči lase, ki so mu med branjem Tarzanovih zgodb premočno zrasli!

Pobegnil sem v dno srca razočaran in ne srečen.

Kdo ne bi obupaval nad tako bridkimi dejstvi, ki kažejo, da se vremena naši drami ne bodo še kmalu zjasnila?

UMETNI POTRES

V bližini glavnega mesta Kazahstana Alme Ate bodo sovjetski znanstveniki sprožili umetni potres jakosti 7. do 8. stopnje in to z eksplozijo 3.500 ton trotila.

Pol kilometra stran gradijo namreč štiri večnadstropne industrijske zgradbe iz navadne opeke, ki naj bi služile predvsem za preizkus vzdržljivosti. Umetni potres seveda ne bo imel samo znanstvenega pomena. S potresom naj bi ustvarili zapornico, ki bo zaščitila Almo Ato pred peskom in kamenjem, ki ga prinaša veliko deževje. Predvidevajo, da bo zapornica dosegla višino tridesetnadstropne zgradbe. Sicer pa so na tem območju 1877 in 1911 zabeležili močna potresa.

IZ ZNANOSTI IN TEHNIKE

NOVA LEDENA DOBA?

Zemlja bo »kmalu« zašla v novo ledeno dobo. Izračunali so, da bodo čez nekaj tišoč let ledeniki ponovno že šestič prekrili naš planet in dosegli svoj vrhunec čez 15 milijonov let. To je izjavil sodelavec instituta za pomorstvo v Miamiu dr. Cezare Emilliani. Dodal je, da se je povprečna temperatura zemeljske površine v zadnjih 150 milijonih letih znižala za okrog 10 stopinj, do česar je po njegovem mnenju prišlo zaradi slabšega žarčenja Sonca, ker je tudi Sonce verjetno potrošilo del svoje energije.

MORJE ZALIVA KOPNO

Ko so analizirali vremenske razmere na našem planetu, so švedski geologi in meteorologi prišli do zaključka, da bo morje preplavilo nove površine Zemlje. Domnevajo namreč, da bodo severozapadni vetrovi, ki pihajo nad britanskim otočjem in v zapadni Evropi, postali vse močnejši in pogostejši in bodo tako pripomogli »osvajanju« morja. Menijo tudi, da bo do prvega resnejšega »napada morja« na zapadnoevropski kontinent prišlo okrog leta 4.000. Leta 10.000 bi lahko prišlo do popolnega zlitja Severnega in Baltiškega morja na območju današnje pokrajine Schleswig — Holstein v Zapadni Nemčiji.

ŠOLA »NA SONCE«

V severni Angliji so izkoristili toploto za ogrevanje šole. Zgornji del šole je iz stekla, tla, strop in zidovi pa iz posebnega materiala, ki zadržuje toploto. Okna so dvojna in med njimi segreva zrak tanke sloje aluminija, ki odvajajo toploto v učilnice.

Poleti lahko aluminij tako postavijo, da hladi prostore. Kadar sonce ne greje, je seveda druga pesem.

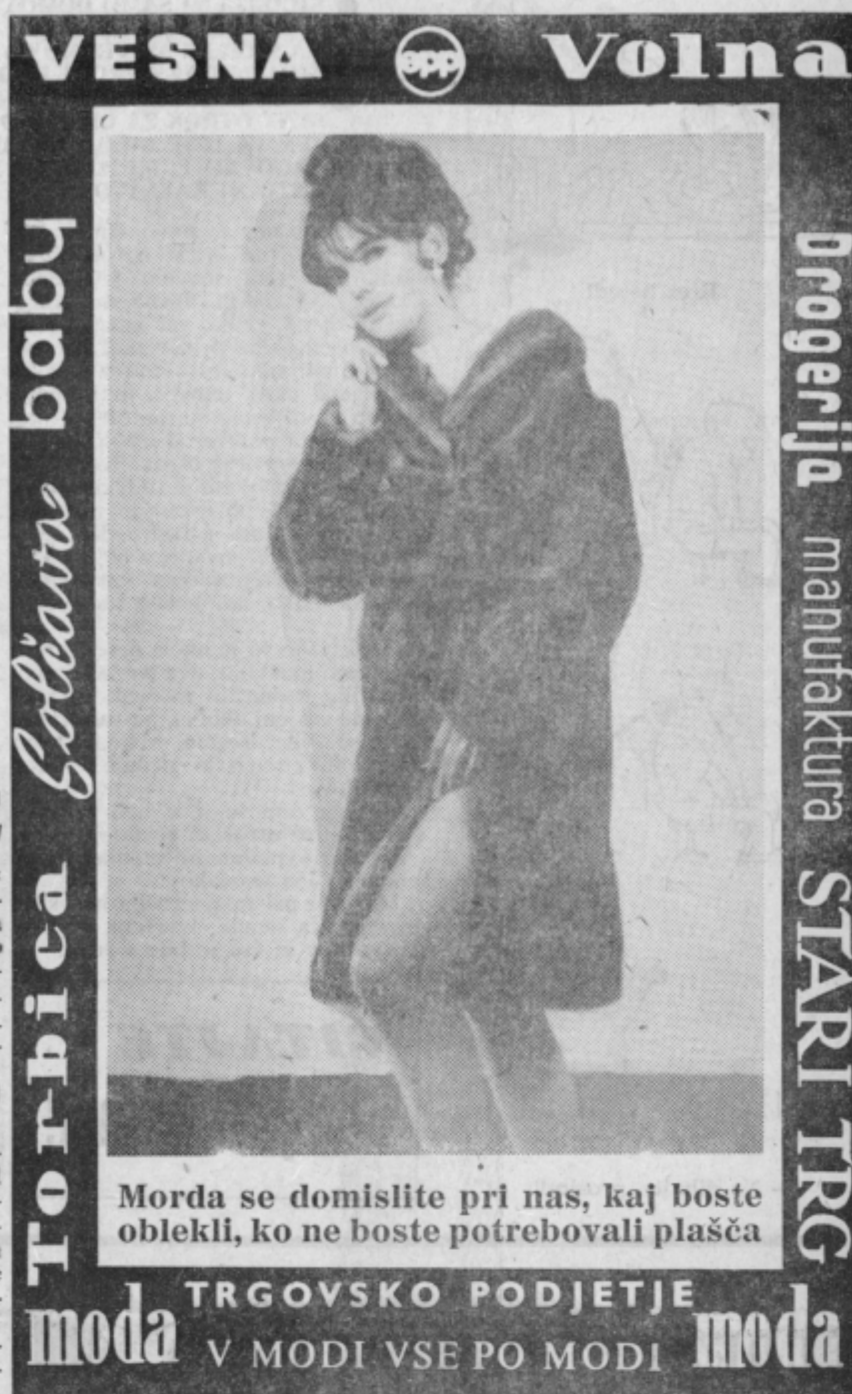

Ko se srečata dve ničli, takoj najdeta dokaz za misel, kako človeštvo brez njih ne more shajati.

*

Če ni vetra, potem ima tudi vetrnica značaj.

Zanimivo je, da ravno v prazno glavo ničesar ne spraviš.

*

Skromni ljudje opozorijo na svojo skromnost navadno zelo skromno.

Vsaka zavora misli o sebi, da je rešilna.

*

Moški pogosto ponavljajo, da so ženske svetloba njihovega življenja. Ko pa jim one verjamejo — jih radi ugasnejo.

BRANKO FALE:

6500 km z avtostopom

Danes mineva četrti dan bivanja na Danskem. Niti sanjalo se nama ni, kaj vse bova doživela. Na danski carini so bile težave zaradi denarja in skoraj bi naju doletela podobna usoda kot nekaj francoskih kolegov, ki so se morali s trajektom vrniti v Nemčijo. Do Köbenhavna sva se prepeljala s poljskim beguncem, ki že dve leti živi tu, vračal se je iz Hamburga brez denarja in tako sva morala plačati benzin.

Ob pol devetih sva prispela v glavno mesto, kjer je bilo na tisoče turistov. Kmalu sva ugotovila, da bova ostala brez prenočišča, kajti oba mladinska doma sta bila polna, za prenočišče v hotelu pa nisva imela dovolj denarja. Dobila sva vtis, da prebivalci niso gostoljubni, ampak precej hladni. Noč sva delno prebila na železniški postaji, ob treh zjutraj, ko sva jo morala zapustiti, sva se potikala po parku. Dopoldne sva si ogledovala mesto, bolj lačna kot sita, zvečer sva bila zopet na železniški postaji in preostanek noči pred mestno hišo. Ko se je zdanilo, sva se okrepčala, nato pa odrinila iz tega, za naju peklenskega mesta. Vsi upi, da bi si lahko ogledala Stockholm in Švedsko, so splavali po vodi, saj sva lahko pričakovala, da je tam še hladneje in so cene še višje.

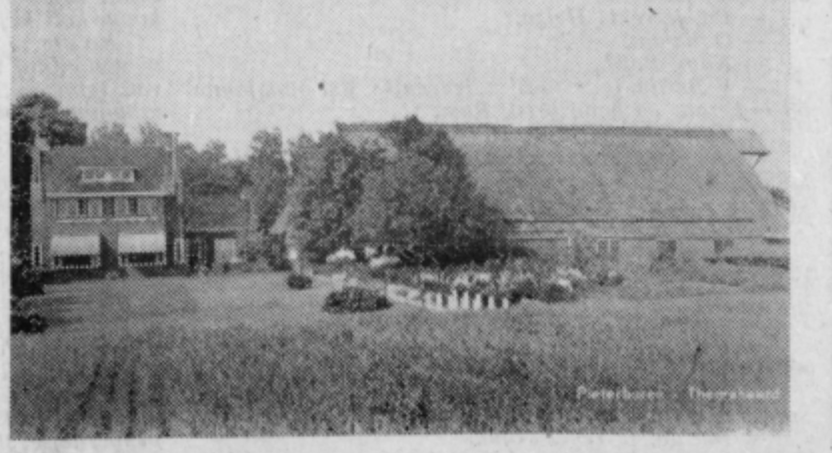

Hiša družine Boerme z gospodarskim poslopjem

SOBOTA, 20. AVGUSTA

Sva v Haderslevu na polotoku Jylland 235 kilometrov od Köbenhavna. Tu sva bila prva gosta v mladinskem domu iz Jugoslavije. Naslednje jutro sva se po zajtrku vpisala v knjigo častnih gostov, se poslovila in se postavila zopet na cesto. Potlej sva skozi Nemčijo krenila proti Holandiji. V Hamburgu je Frenki na holandskem konzulatu uredil vse okrog vize. Noč sva prespala na vozu sena v neki vasi, zjutraj pa naju je potnik iz Oldenburga pripeljal do Badzwischena, kjer sva se ustavila v mladinskem domu, ki leži ob jezeru, podobnem, kot je naš Bled. Od tu sva se napotila do obmejnega mesta Leer, ki ga nenehno obletavajo reaktivci in človeku vseskozi piska okrog ušes. Od tam sva se peljala z nekim kmetom do meje, od meje do Groningena pa naju je vozil Holandec, ki je bil ponosen, da vozi dva Jugoslovana in je z veseljem povedal, da zna eno našo besedo — »partizani«.

Ko sva prišla v središče mesta, sem telefoniral prijateljem v Pieterburen, od koder se je oglasila gospa. Povedala je, da je sin Geet, s katerim sva že dalj časa prijatelja, v Groningenu, kjer se pripravlja na izpit. Tudi njega sem poklical in čez četrt ure je bil že na peronu.

Prvo srečanje z družino Boerme je bilo prisrčno, saj so nas vsi pričakali na pragu hiše: gospa, devetnajstletni sin in sedemnajstletna hči. Vsi govorijo poleg holandščine še angleško in nemško. Spoznala sva, da sva prišla na večjo kmetijo, saj imajo 140 hektarov obdelovalne zemlje, 4 traktorje, 1 kombajn, mnogo ovac in 15 krav molznic . . .

Po dobri večerji smo se pomenkovali o Jugoslaviji, ki jo že dobro poznajo. Pred dvemi leti so bili v Ljubljani, Zagrebu, Banji Luki, Sarajevu, Mostarju in nekaj dni v Dubrovniku. Peljali so se skozi Celje in Maribor. O naši deželi so se izrazili zelo pohvalno in želijo jo še obiskati, verjetno ob koncu turistične sezone.

Domenili smo se, da naju bodo zadnji dan zapeljali v Amsterdam, to je 200 kilometrov od tod. S sinom sva se peljala čez njihovo ozemlje do novega »dijka« — nasipa, ki je 12 metrov visok, 8 metrov širok in se razteza vzdolž obale. »To je naše morje,« je dejal, midva pa sva videla približno dva kilometra dolg travnik, ki je utonil v morju. Vsakih 14 dni voda močno narase, in kadar je oseka, bredejo 3 do 4 kilometre peš čez morje do bližnjih, zelo nizkih peščenih otokov. Vse, kar sva videla, je bilo zanimivo in enkratno.

TOREK, 30. AVGUSTA

Pri družini Boerme sva že 6 dni, med tem sem spoznal njihovo vsakdanje življenje, s katerim se ukvarjajo. Tudi jedilnik je precej drugačen od našega. Včeraj me je prišel obiskat znanec iz Selc, Klas, ki je bil skupaj s prijateljem Geertom pri nas na morju. Njegov oče iz sosednje vasi je prav tako farmer, le da ima manjše posestvo. Klas naju je povabil domov in odpeljali smo se s fiatom 1300. Dogovorili smo se, da bomo v soboto odpotovali v Groningen, kjer prirejajo vsako leto 28. avgusta velik praznik.

HUMOR

Brez besed!

— Ne dihajte, prosim!

NA SICILIJI ŠE VEDNO PRODAJA OTROK

OTROCI PO 150 TISOČAKOV

- SICILIJA NI SAMO DOMOVINA SKRIVNOSTNE MAFIJE, KI JI ZAKON IN POLICIJA NE MORETA DO ŽIVEGA.
- NA SICILIJI SE VEDNO CVETE TRGOVINA Z BELIM BLAGOM IN TO Z OTROCI, KI JIH STARŠI PRODAJAJO.
- PRED SODNIKI SE JE ZNAŠLA MATI, KI JE PRODALA ŠEST OTROK ZA CENO OD STO DO DVESTOTISOČ DINARJEV, PA JI JE BILO PREMALO.
- TRGOVANJE, KI POTEKA POD GESLOM DAROVANJA, PA ZATO NI KAZNIVO.

Sicilsko sonce je toplo. Enako sije na rodovitne in na nerodovitne ljudi. Pod tem soncem je Maria CIANCINO rodila dvanajst otrok. Veliko otrok, veliko več kot jih more revna družina preživeti. Ta rodovitna Sicilijanka ni samo z otroci obdarjena mati, temveč, tudi trgovka. Po vsem svetu so matere, ki dajejo svoje otroke zaradi revščine bogatim ljudem brez otrok. Toda Maria Ciancio hoče zanje tudi denar.

Kot drugod po svetu je prodaja otrok zločin tudi v Italiji. Kaznuje se strogo kot trgovanje z belim blagom. Ni pa prepovedano darovanje. Podariš lahko, kar hočeš, tudi otroka.

Maria Ciancio je imela deset otrok z raznimi moškimi, dva poslednja pa s svojim sedanjim možem. Bogate družine v njeni okolici, pa tudi take, ki niso bile bogate, vendar brez otrok, so z zavistjo gledale v hišo Ciancijev.

Nekega dne se je v hiši zglasila ženska brez otrok in rekla:

— Maria, podari mi otroka, jaz ti podarim 150 tisočakov!

Maria je pristala, izročila hčerkico in spravila denar. Izvršena je bilo posvojitev in vse je bilo v redu.

Po tem dogodku je Maria sama začela iskati kupce in jih je tudi našla. Pet njenih otrok je že živelo pri drugih družinah širom po Siciliji in za vsakega je dobila po 150 tisočakov. Oblast ni videla nič nezakonitega v tem, če so ljudje, ki so otroke posvajali, obdarovali revno mater.

Potem sta se pripetili dve stvari, ki sta Ciancijevi povečali »apetit« po denarju.

Najprej je prišel zakonski par iz Raguse:

— Podari mi otroka, Maria, midva ti podariva 200 tisočakov.

Šesti otrok je šel od hiše po mnogo višji ceni. Maria je pomislila: Tudi prejšnje bi lahko bolje vnovčila..

Druga stvar je bil zakon, po katerem je bila zanj dolžna občina plačevati mesečno 10 tisočakov za vsakega nezakonskega otroka. Maria se je zdaj čutila ogoljufano.

Šla je na pot in obiskala hiše, kjer so živeli njeni otroci. Povsod je zahtevala povišanje vsote.

— Plačajte ali pa dajte otroka nazaj!

Pri štirih družinah, kjer so se svojih posvojencev tako zelo navadili, je šlo gladko. Plačali so. Toda pri družini Maiorana se je zataknilo. Možak se je uprl in poklical policijo, češ da ga Cianciova izsiljuje.

Vsa grda reč je prišla pred sodišče. Od izida sodbe bo marsikaj odvisno, predvsem pa bo proces sam po sebi zaostril to vprašanje »medsebojnega obdarovanja«. In kaj bo z otroci?

Maria Ciancio, ki je od svojih dvanajstih otrok prodala šestorico in se polakomila še več denarja. Kaj vse ne stori revščina!

Štiri od šestih prodanih otrok. Od leve proti desni so deklice: Stella, Grazia, Francesca in Concetta.

ČITAJTE
Celjski tednik!

ČUDEŽNA TOVARNA GEL

- NA ČEŠKEM SO IZNAŠLI SNOV, KI JO ORGANIZEM PRENAŠA.
- SNOV JE LAHKO TRDA KOT STEKLO, MEHKA KOT GUMA.
- BO SNOV »GEL« USPEŠNO PRESTALA PET LET PREIZKUŠNJE?
- NEDAVNO SO VSTAVILI PRSI OBUPANI ATLETINJI,
- JUTRI BO »GEL« NADOMEŠČAL KOSTI, MIŠICE...

Arheologi so našli okostje iz antične dobe in presenečeni ugotovili, da so že takrat »krpali« razbite lobanje z zlatimi ploščami. V srednjem veku so vstavljali poškodovancem celo pasje kosti, toda cerkev se je temu uprla, češ bog je ustvaril človeka po svoji pogobi, ne pasji. Zadevo je prepovedala.

Medicina si prizadeva, da bi našla snov, ki bi bila splošno uporabljiva za »nadomestne dele« v človeškem telesu, taka, ki bi bila uporabna za razne organe, tudi za kosti in mišice, take, ki bi jih živ organizem prenašal brez škode — take, ki bi bili tudi poceni.

Češki znanstvenik, akademik Vihterle in njegov sodelavec inženir Kliment za iznašla tako snov. Imenuje se GEL. Snov je naravnost čudežna. Lahko jo je izdelati prožno in mehko kot gumo, pa tudi trdo kot plekši steklo. Snov ima veliko lastnosti, ki so blizu živi materiji — najvažnejše je, da jo živ organizem prenaša, jo osvoji.

Po dolgih poskusih na živalih je znanstvenik uporabil snov na človeku. Vsadil je plošče GEL v lobanje, nadomestil zdrobljene kosti, izdelal ušesna kladivca, žile itd. Njegov zadnji uspeh so »umetne prsi«.

Neka atletičarka je bila namreč prikrajšana za atribut ženske lepote. Telovadni kostim bi ne skril zunanjih pripomočkov. Dekle se je podvrglo operaciji. Vsadili so ji vložke iz GEL snovi pod kožo. Vložke je organizem sprejel. Operaterka dr. Peškova je uspela v celoti. Dekle krasijo danes lepe prsi, ki nikoli ne bodo zgubile oblike, uspela je ohraniti tudi erogenost, vrh tega pa trdi, da bo dekle, če bo mati, lahko celo dojila, kajti žleze so ostale nepoškodovane.

(Po »Čehoslovaški«)

ŽENSKA IMA NA VOLJO OSEM VZROKOV DA KUPI: KER MOŽ MISLI, DA TISTEGA NE POTREBUJE, KER MISLI, DA BO IZGLEDALA VITKA, KER JE BLAGO NAJDRAŽJE, KER SI KAJ TAKEGA PRIJATELJICE NE MOREJO PRIVOŠČITI, KER NIHČE TEGA NIMA ALI KER VSI TO ŽE IMAJO, KER JE NEKAJ ČISTO DRUGEGA IN SPLOH.

ZSA ZSA GABOR (FILMSKA ZVEZDA): OD POPOLNIH NEZNANCEV NE VZAMEM DARILA — TODA KDO JE DANES SPLOH POPOLN?

IGRALEC GEORGES LEE: LJUBIM VSE BLONDINKE, VSEENO KAKŠNE BARVE LAS SO!

KOMIK UKIE SHERIEN: V ŠOLI SO ME VSI SOVRAŽILI, KER SEM BIL PREVEČ PRILJUBLJEN.

KDOR PRIDE NA VESELICO PREPOZEN JE PODOBEN TISTEMU, KI HOČE NA VRTILJAK, KO SE LE-TA ŽE VRTI.

NAD ČLOVEKOM SMEMO OBUPATI ŠELE TAKRAT, KO ZATAJI PRI RECEH, KI JIH SICER RAD OPRAVLJA.

POCENI PRILOŽNOST JE STVAR, KATERE UPORABO MORATE ŠELE UGANITI, KO STE STVAR ŽE KUPILI.

KOLIKOR STAREJŠI SMO, TOLIKO TEŽE NAJDEMO V ZGODOVINI SLAVNA IMENA, KI V NAŠIH LETIH ŠE NISO NIČ POMENILA.

DVE PRIJATELJICI SE NA CESTI VROČE POLJUBITA. MOŽ, KI PRIDE MIMO: — TAKO JE TO. VSE PREVEČ ŽENSK SE VTIKA V MOŠKE POSLE.

DVE ZAMOTANI ZGODBI ZA BISTRE GLAVE

TESTAMENT

Umrl je človek, ki je imel deset otrok. Zapustil je v hranilnici deset tisoč dinarjev.

Ko so odprli testament, so bili v zadregi. Delitev je bila precej zamotana:

— Vsak v družini mora dobiti določeno v dinarjih zaokroženo vsoto. Moj najmlajši otrok mora dobiti največ. Njemu po letih najbližji otrok naj dobi polovico tistega zneska, ki ga je dobil najmlajši. Tretji z najmanj leti naj dobi tretjino, četrti četrtino, peti petino, šesti šestino, sedmi sedmino, osmi osmino, deveti devetino in deseti desetino vsote, ki jo bo dobil najmlajši otrok. In končno, tisto kar od 10.000 dinarjev ostane, naj dobi mati.

Kako bi vi pomagali družini umrlega, da bi si razdelili denar kot je pokojnik želel? Vzemite svinčnik in računajte.

KOLESARJA

V nekem deželnem središču je nogometna tekma med vodečima kluboma. Dva vroča navijača sta sklenila, da bosta šla bodrit svoje miljence. Oba prijatelja sta iz podeželskega mesteca hotela na pot s kolesi.

— Če bova vozila s hitrostjo 20 kilometrov na uro, je začel računati Peter, — potem bova prišla pravočasno na tekmo, ki se začne ob treh popoldne. Pripeljala bi se tja šele ob štirih popoldne.

— Prav imaš, se je strinjal Pavle. — Toda če bova vozila s hitrostjo 30 kilometrov na uro, bova prišla v deželno mesto eno uro prehitro, bi bila tam že ob dveh popoldne.

Oba prijatelja sta seveda računala, da bi iz svojega kraja odpotovala v prvem in drugem primeru ob istem času.

Kaj pravite, koliko je oddaljeno podeželsko mestece od deželnega središča in s kakšno hitrostjo bi morala voziti?

REŠITEV:

- Najmlajši otrok bi dobil 2.520 dinarjev, ostali otroci pa po vrsti: 1.260, 840, 630, 504, 420, 360, 315, 280 in 252 dinarjev. Mati bi dobila 2.21 dinarjev.
- Podeželsko mesto je od deželnega središča oddaljeno 120 kilometrov. S hitrostjo 30 kilometrov bi prijatelja prevozila to razdaljo v štirih urah s hitrostjo 20 kilometrov pa v šestih urah. Če hočeta razdaljo prevoziti v petih urah, morata voziti s hitrostjo 24 kilometrov in ne s 25 kilometri, kot je videti prvi hip.

Ljubezen, politika in vohunstvo

Takrat so se stvari menjavale drugače, kot je kdo pričakoval. Bob je prišel ob povsem neobičajnem času.

— Poslušaj, je rekel, — moraš razumeti, kar ti bom zdaj povedal.

— Da, je rekla Helga.

— Odhajam.

— Kam, Bob?

— V Berlin, toda to ni najvažnejše. Vsi odhajamo od tod, zato pa bodo prišli Rusi.

— Za božjo voljo! Potem grem tudi jaz!

— Da, glej, da prideš tud ti v Berlin. In ne reci nikomur, da sem ti to jaz povedal, kajti to je tajna. Na svidenje v Berlinu! Čakal bom nate.

Američani so odhajali s svojimi tanki in džipi.

Opolnoči je nekdo potrkal na vrata pri Wannenmacherjevih. Pred vrati je stala županova žena, poleg nje pa ruski vojak. Rekel je, naj bi Helga prišla v poslopje občine, ker potrebujejo tolmača.

— Ne pride v poštev, je rekel oče. Helga pa je pomislila: ko se vsaj ne bi bila učila ruščine.

— Samo pod pogojem, je čez čas rekel oče, — da smem z njo.

— Da, da, je rekel vojak.

Županova pisarna je bila polna.

— Govorite rusko? je vprašal častnik Helgo.

— Da, ampka za silo.

Povedal je, da potrebuje večjo zgradbo za komando in Helga je prevedla županu. Častnik se ji je zahvalil in se smehljal. Očitno ni bil tak, da bi hotel komurkoli kaj žalega.

Ko sta se vračala domov, je rekel oče: — To mi ni všeč. Zdaj te bodo iskali, kadarkoli bodo potrebovali tolmača. Najbolje, da greš v Alsleben k teti in nikomur ne poveš, da znaš rusko.

V Alslebnu je Helga delala v lekarni, toda ne dolgo. Kmalu se je vrnila domov. Zopet je prišel nekdo s prošnjo, če bi se Helga morda hotela zaposliti v komandi kot tolmačka. Njen oče se sprva ni mogel sprijazniti, ko pa je videl, da Rusi pravzaprav niso nič drugačni od Američanov, je pristal. Helga je delala v pisarni podpolkovnika, ki je bil odločen mož in se je zavzemal za red in za odstranitev vsega tistega, kar je zapustila vojna. Tako so vsi dokumenti šli skozi njene roke. Politika je sicer ni zanimala, skrbela je le, da so imeli starši dovolj hrane in to ji ni bilo težko. V komandi je bilo vsega v izobilju in podpolkovnik je bil res širokogruden. Njeni družini je priskrbel celo primernejše stanovanje, bratu Josiju pa mesto avtomehanika, poklic, v katerem bo lahko kasneje kaj

MAY MAC NEER

ZLATA MRZLICA

— 41 —

— Hura! Naprej! Naprej k Feather-River, ki se pretaka po zlati posteljici... Hura!

V kratkem času je bilo ob Feather-River petindvajset tisoč ljudi. Iz reke so nabrali toliko zlata, da se je njegovih bregov prijelo ime »bregovi bogastva«. Mož, ime mu je bilo Enoch Judson, se je v enem samem vedru zemlje in proda dobil zlata za sedemsto dolarjev. Morali so omejiti parcele. Vsak kopač je lahko dobil le deset kvadratnih metrov obale v last.

Zgodilo se je, da sta ob istem dnevu prišli dve enako močni skupini. V eni so bili Yenkeeji, v drugi Francozi. Ker so začeli meriti parcele na enem in istem kraju, je najprej izbruhnil prepir, potem pretep, nazadnje pa so se zabliskali noži...

Pa se je spomnil nekdo:

— Stojte! Kaj ko bi vsaka skupina izbrala po enega borca. Kdor zmaga, naj zmaga za vso skupino?!

Možje so bili za predlog. Vsaka skupina je izbrala svojega. Oba sta bila že na videz rogovileža, pretepača in silaka. Spravila sta se drug na drugega s tako silo, kot bi šlo za življenje. Zdaj je bil Francoz tisti, ki je spravil Američana na kolena, zdaj je bil Yankee tisti, ki je s pestjo silovito pretresel brado nasprotnika. Zdaj je kričala od navdušenja prva zdaj spet druga skupina. Nazadnje je bil Francoz tisti, ki je predolgo počival na hladni zemljici in Yankee tisti, ki se je še na pol pri zavesti zibal na nogah. Boj je odločil. Kričaje kot jesiharji so se Američani zagnali v reko po zlato, Francozi pa so se godrnjaje odpravili naprej k drugim, še nezasedenim parcelam.

Čez nekaj dni je po reki navzdol priplula novica, da so poraženi Francozi kako miljo ob reki navzgor našli najdišče, ki je brez vsakega dvoma najbogatejše ob vsej reki. Zdaj se je yankeejevski pretepač zložil po dolgem ob tla, od jeze.

— — —

Med temi možmi je kot senca hodil droben možiček. Na hrbtu je nosil veliko mapo belega papirja. Včasih se je ustavil in oglje je zdrsnilo po beli površini. Tu je nekdo čistil nedeljsko obleko, mož ga je narisal. Tam je negoden fant slinil svinčnik in pisal okorne črke na zamazan papir. Pismo v domovino. Možic ga je ujel v risbo. Ta mož, ime mu je bilo Charles Nahl, je čez leta v Evropi izdal zajetno knjigo risb, ki je dolgo veljala za zbirko najbolj nevsakdanjih postav, obrazov in prizorov.

Ko je neko nedeljsko popoldne Charles Nahl pohajal po okolici, je v senci nizkih dreves opazil poraščeno gomilo. Nad njo je bil preprost, s sekiro stesan križ, v njem pa okorne črke:

— 42 —

Tu tujec v tuji zemlji počiva,
neznan, od nikogar objokovan.
Popotnik postoj, pomoli zanj,
naj mu bo sodba milostljiva!

XI. POHOD K ZLATEMU JEZERU

Po Kaliforniji je krožilo na stotine napihnjenih novic o najdiščih zlata, takih, ki so bile podobne pravljicam. No, nekatere pa so le bile resnične. Tako je nek fantič pobral kamen, da bi ga s fračko zalučal čez drevje, toda kamen je bil kos zlata, ki je bil vreden tisoč dolarjev. Domišljija pa je skovala pravljico o zlatosledcu, ki je bojda našel cel hrib iz čistega zlata, pa ga je zadela kap od veselja še preden je odkrhnil drobec pravljičnega zaklada... Pri vsem tem šušljanju pa je bilo le malo takega, pa naj je bilo resničnega ali ne, čemur bi zlatosledci ne verjeli. Vsi so prisluškovali, napenjali ušesa.

Nekega dne se je v nekem odročnem mestecu pred zabaviščem zrušil možak. Enostavno spodneslo ga je. Ljudje so videli, da je s težavo prikrevsal v mesto. Možaku ni nihče priskočil na pomoč. Meščani so imeli vse preveč opravka s samim seboj.

Dva otroka sta se na cesti igrala zlatosledce. Prekopavala sta prah z golimi rokami in res našla zrnce zlata, ki ga je bržčas kak rudar izgubil Tako sta otroka prišla do moža.

— Mož je bolan, je menil eden, ki je bil sin edinega zdravnika v vsej širni pokrajini. — Domov skočim po očeta! —

Zdravnik je prišel, pregledal moža in ugotovil, da je do kraja izstradan. Na peti je zdravnik odkril čudno rano. Kopači so potem moža odnesli v gostilno — ljudi je začela zanimati moževa usoda.

Preteklo je nekaj dni preden je mož sploh lahko spregovoril. Včasih je kot v snu ali vročici momljal. Ljudje so prisluhnili. Naposled so iz grgranja in mrmranja le razločili:

— Zlato... zlato... Glejte v jezeru... zlato!

Ko si je revež dovolj opomogel, da je lahko sedel v naslonjaču, je bila njegova soba vedno polna obiskovalcev. Posedali so kar po tleh in zadrževaje dih prisluhnili njegovi zgodbi.

Možu je bilo ime Stoddard. V Kalifornijo je prišel čez ravnine in planine z vzhoda. Pri prehodu čez Sierra Nevado se je s svojim prijateljem zgubil od glavnine. Hrane, ki sta jo nosila, jima je kmalu zmanjkalo. Poslej sta se hranila z jagodami, orehi, pa tudi z drobno divjačino, ki sta jo lovila...

... Nekega popoldneva sta se povzpela v višino kjer ni bilo več sledu o živih bitjih. Že dolgo nista videla nobene reke ali

— 43 —

potoka, njuna žeja pa je bila od ure do ure neznosnejša. Zdajci se je Stoddardu zazdelo, da vidi skozi okleščena debla viharnikov nekaj bleščečega. Moža sta planila naprej in se upehana ustavila. Pred njima je ležalo svetlikajoče se jezero, mirno in negibno v tem gorskem svetu.

— Ko sva z dlanmi zajemala vodo, prve trenutke nisva misila na nič drugega kot na potešujočo mokroto, na blažilo hladne tekočine. Ko pa sva se dodobra odžejala, nama je padlo v oči čudno svetlikanje po jezerskem dnu, je pripovedoval Stoddard.

Moža sta grabila po dnu jezerske obale in dvigala polna prgišča iz vode. Bilo je več zlata kot peska in kamenja. Gledala sta,

24

gledala in nista mogla verjeti očem. To je bilo pravo zlato jezero. Jezero, polno čistega zlata. Tu mora biti bogastvo, neizračunljivo veliko bogastvo. Ko bi le ubežala smrti od lakote, ko bi zmogla pot do civilizacije in pripravila ekspedicijo k jezeru?! Moža nista

— 44 —

vedela niti tega, v katero smer naj kreneta, medtem pa se je že zmračilo. Sedla sta naslonjena s hrbti in opazovala v temo pogrezajočo se divjino.

Naenkrat ju je zmotil nek šum. Nekaj je siknilo in v štor ob Stoddardu se je zarila puščica. Indijanci! Moža sta planila na noge in zgrabila svoje puške. Spet je siknilo. Stoddardov prijatelj je zakričal in planil v gozd. Stoddard mu je sledil in med tekom ga je nekaj strahovito speklo v peto. Bil je ranjen. Čutil je, kako krvavi. Toda bežal je in bežal, dokler ni ves izčrpan obležal v drobirju pod nekakšno strmino... Ko se je zbudil, je bilo sonce že visoko. Ni bilo več sledu ne o Indijancih, niti o prijatelju.

— Čakal sem ga nekaj časa, potem pa odšel čez drn in strn. Ko sem našel prvo stezo, sem šel po njej in prišel sem, je pripovedoval Stoddard in končal:

— Možje! Našel sem zlato jezero! Jezero, polno zlata!

Možje so se spogledovali in zmigovali. Tale možak je bržkone trčen, so si mislili, saj je gotovo veliko prestal. Čeprav niso veliko verjeli od vsega, vtis pa je pripoved le naredila nanje. Vse bolj jih je privabljala novica. Tako se je z dnevi nabralo že dvaindvajset mož, ki so bili pripravljeni kreniti s Stoddardom na pot, takoj ko bo ozdravel. Dogovor, da bodo skupaj izmamili jezeru zaklad, je bil tajen.

Ko pa so neko jutro še pred zoro odšli iz mesta, so ob svitu spoznali, da niso sami. Za njimi je v daljavi korakala dolga procesija. Vse mesto se je dvignilo na pot...

Nekaj dni so že tavali po divjini in možje okoli Stoddarda so bili vedno bolj nestrpni. Kdaj jih bo mož pripeljal do zakladov? Z dnevi so bili vse bolj divji in robati:

— Tako, Stoddard, zdaj imamo dovolj. Če nas jutri ne pripelješ do zlatega jezera, te obesimo na prvo dovolj močno vejo!

Možje so mislili resno in Stoddard je to vedel. Še tisto noč je pobegnil. Po nekaj dneh se je pojavil v čisto drugem kraju z isto zgodbo. Možje pa, ki jim je ubežal, so se razgubili na vse vetrove jezni in razočarani. Pohod so imenovali — pohod k zlatemu jezeru.

— — —

Trije nemški lagodneži, ki so tudi šli na pohod k tem jezeru, so šli naprej in prispeli čez čas k Feather River in nato ob reki navzgor. Ko so se prvi večer utaborili ob reki, je eden od njih šel k vodi, da bi se umil. Tovariša sta menila, da je ponorel, tako je kričal. Ko sta pritekla k reki, sta ga videla, kako je iz plitvine

dokumentarni podlistek ...

Bitka za Sevastopol

Ena izmed velikih sovjetskih izgub poleti leta 1942 je bil Sevastopol, kar je toliko bolj prizadelo sovjetski patriotizem, če upoštevamo sevastopolsko tradicijo, prejšnja obleganja v letih 1854/55, slavo admiralov Nihimova in Kornilova ter veliko revolucionarnost in bojevitost črnomorske mornarice. Mimo tega je odločno sodelovalo tudi civilno prebivalstvo, zelo močni pa sta bili tudi organizaciji partije in komsomola.

Boj do zadnjega moža je deloma razumljiv tudi zaradi alternative, da sevastopolskim bojevnikom ni preostalo drugega, kakor da so se bojevali do smrti ali da bi se predali nemškim osvajalcem. Oktobra 1941 so Nemci zavzeli ves Krim razen Sevastopola. Prvi poskus nemške 11. armade pod von Mansteinom, da bi zavzeli Sevastopol, je trajal od 30. oktobra do 21. novembra. Odločilno vlogo pri obrambi mesta so v tem času imeli težki mornariški topovi in trojna črta obrambe na kopnem, ki so jo sestavljali mornariški pešadinci.

Posebej se je v obrambnih bojih proslavilo pet mornarjev s političnim vodjem Filčenkovim, ki so se z zadnjimi ročnimi granatami vrgli pod tanke in tako preprečili vdor Nemcev s severovzhoda. Nemci in Romuni so imeli sicer dvojno premoč, a naravna oblikovitost okolice je bila braniteljem Sevastopola v veliko korist. V obrambi je sodelovalo okoli 21.000 mornariških pešadincev. Z orožjem in strelivom so se v veliki večini oskrbovali iz sevastopolskih podzemeljskih tovarn, ki so v novemru in decembru izdelale 400 minometalcev, 20.000 ročnih granat, 32.000 min, več raznih topov in mitraljezov ter popravile celo nekaj tankov.

Prva nemška ofenziva, ki je trajala tri tedne, je uspela samo na nekaterih mestih malenkostno premakniti zunanjo izmed treh obrambnih črt. Druga ofenziva, od 17. do 31. decembra, je bila bolj uspešna. Sovražnik je potisnil branitelje v eno samo črto kakšnih osem kilometrov severno pred Sevastopolom. Tudi v tej ofenzivi so sovjetski branitelji zabeležili vrsto hrabrih dejanj osebne požrtvovalnosti, a med njimi je najbolj znana zgodba o »Položaju številka enajst«, kjer je peščica mornarjev zadrževala predor Nemcev pri naselju Kamišli, dokler ni padel poslednji mornar.

Tudi druge ofenzive niso šteli branitelji Sevastopola v svoj poraz in januarja ter februarja je ponoven val optimizma navdušil Sevastopolce, saj so se v tem času izkrcale tudi nove sovjetske moči na polotoku Kerču. Takrat so že začeli verjeti da jim bo uspelo zadržati Sevastopol in Kerč ter da bodo v kratkem osvobodili spet ves Krim. Potem je prišla porazna vest, da so zgubili polotok Kerč. Sevastopol se je moral pripraviti na najhujše. Večina komsomolcev, med njimi številna dekleta, so se prostovoljno prijavila v armado. Prebivalstvo se je znova vrnilo v kleti in zakloniščа.

Okoli 20. maja 1942 so sporočili partizani s krimskih hribov, da se okoli Sevastopola zbirajo močne sovračne enote. V začetku junija so Nemci obstreljevali Sevastopol s številnim itopovi, v šestih dneh so zmetali na mesto okoli 50.000 rušilnih in zažigalnih bomb in izstrelili nanj tisoče granat. Pri obstreljevanju mesta so Nemci uporabili tudi svoj najtežji top »Dora«, ki so ga bili zgradili za uničevanje Maginotove linije. Sedmega junija je začel dejanski napad. Letališča Sevastopola so bila uničena, pomorska zveza s Kavkazom onemogočena. V mestu je zmanjkovalo hrane, orožja in streliva, saj krajevne tovarne niso zmogle dohajati potreb bojišča.

Tri tedne so trajali ogorčeni boji, ki so se v julijski vročini končevali z zagrizenimi uličnimi boji. Nepokopane žrtve so v poletni vročini zaudarjale in poslednji branitelji mesta so se morali bojevati s plinskimi maskami. Dvestopetdeset dni je trajala obramba mesta, dalje časa, kakor bi mogel kdorkoli misliti.

V poseldnjih dneh so uspeli organizirati delno evakuacijo z rta Kersona, kjer je moglo pristati ponoči majhno letalo in sprejeti nekoliko ranjencev. Med drugimi so v teh dneh od tod prepeljali tudi admirala Oktjarbskega, generala Petrova in Krilova ter nekaj drugih višjih častnikov in političnih funkcionarjev. Toda še vedno je ostalo okoli 26.000 ranjencev, ki so padli v nemške roke.

postal. Kdo bi pričakoval tolikšno naklonjenost!

Nekega popoldne se je pojavil Bob in Helga ga je skupaj s podpolkovnikom povabila domov, kjer so proslavljali srečanje v krogu družine. Ko je odhajal, je Bob objela podpolkovnika Sidrova in rekel Helgi: — Ti mladeniči so prav takšni kot mi, mar ne?

To je mislila tudi Helga. Toda med njimi je bila razlika: Rusi so imeli polit komisarje, Američani pa ne. Takšen človek je bil v Güstnu major Jačuk, uslužbenec NKVD, ki so se ga vsi bali. Jačuk je tesno sodeloval z nemškimi komunisti in sadove njihovega sodelovanja je Helga nekega večera odkrila na pisalni mizi komandanta. Šlo je za spisek, ki ga je malo pred tem prinesel Jačuk; »Strogo zaupno! — Naslednje osebe predlagamo kot nevarne fašiste, militariste ali subverzivne elemente za transport v ZSSR...« Sledilo je petnajst imen s točnimi naslovi, tri od njih je Helga poznala. Zapomnila si je njihova imena in doma povedala očetu.

Dva dni kasneje se je po Güstnu razširila vest: ponoči so zaprli dvanajst ljudi, trije pa so pobegnili v Zahodno Nemčijo.

— Ti so bili obveščeni, prekleto! je rekel Jačuk komandantu.

— Morali bi bolje paziti, tovariš, je odvrnil ta. — To je vendar vaša naloga in ne moja.

— Kaj takega se ne bo več zgodilo, je zagodrnjal Jačuk in čemerno odšel.

Helga se je delala, kakor da o vsem nič ne ve, v resnici pa je triumfirala. Ob drugi priložnosti bo naredila podobno. Pred nikomer je ni bilo strah, v bližini komandanta se je čutila celo varno; bil je gentleman. Imela ga je rada in ne bi bila ženska, če ne bi vedela, da jo ima rad tudi on, dosti bolj kot pa bi priznal.

Jačuk je seveda to vedel. Kadar jo je spremljal na službeni poti, je pomežiknil in rekel: — Ti bi se seveda dosti raje vozila s svojim ljubljenim komandantom!

— Ne, je odvrnila, — imam delo. In kaj pomeni tu ljubljeni komandant?

Jačuk je imel vendarle prav. Helga je vedela, da bi se že davno zaljubila v podpolkovnika, če ne bi bilo Boba. Nekoč se je peljala z Jačukom, ko je ta sledil prekupčevalce z gorilnim špiritom, ki je terjal smrt štirih vojakov. Čeprav je bila pot dolga in brezuspešna, je bil major dobre volje. Pripovedoval je o Vinnici, svojem rojstnem mestu v Ukrajini. Peljala sta se mimo sadovnjaka, ki je bil poln češnjevih dreves. Jačuk je kupil košaro češenj. Sedla sta za cesto in jih jedla.

— Jelena, je rekel Jačuk, — vi ste ženska, ki bi pristojala Rusiji. Škoda bi bilo, če bi ostali v premagani, razdejani deželi. Objel jo je in potegnil nase. Izvila se mu je iz rok.

— Vi, tepec neumni! je vzkliknila in ga udarila v obraz.

Jačuk je pobledel. — To boste še obžalovali, je rekel.

Prihodnjič: OBISK V BERLINU

PRIHODNJIČ:

LENINGRAJSKA SMRT

Trgovsko podjetje na veliko in malo

TEHNO-MERCATOR CELJE

se priporoča za nakup in vas tedensko obvešča:

SAMO ŠE V TEM MESECU,
vas lahko nakup radioaparata, tranzistorja ali televizorja v naših poslovalnicah tudi dvakrat nagradi in trikrat razveseli — zato se za nakup odločite takoj!

Nudimo vam:
CEMENT, OPEČNE IZDELKE, SALONIT, betonsko železo, pločevino, apno bitumen, lesonit, žlebove, itd,. itd. — skratka:

OBIŠČITE NAS IN SE PREPRIČAJTE O KOMPLETNOSTI NAŠIH ZALOG.
Skladišče na veliko in malo »Gradbeni material« Celje, Vodnikova ulica 6.

KRIMINALNI ROMAN

Umor v grobnici

Umor v Sladovi grobnici je vsaj v nekem pogledu edinstven med zadevami inšpektorja Schmidta. Še vedno sem prepričan, da je bila ta preiskava trdovratna za oba konca njegovega telesa. Za inšpektorjeve noge je sicer vsaka preiskava žilava. Na tem koncu je njegovo življenje sploh žilavo in to vse od tistih dob, kar je začel svoje vajeništvo kot policist obhodnik, njegova glava pa je bila običajno kos vsaki stvari. V resnici nisem nikoli pomislil, da bi moglo karkoli ogrožati njegov zdravi razum, vse do tistega jutra, ko sva prišla v uredništvo tedenskega časopisa »Novice«. Časnikarji »Novic« bi ga bili skorajda zmedli.

Moral bi bil seveda vedeti. Ker sem tudi sam literarno usmerjen, sem vedel, da slove »Novice« po časnikarjih, ki se odlikujejo z izredno nevrotično genialnostjo. Toda že nekajkrat poprej sem videl, kako se je inšpektor srečal z nenavadnimi oblikami vedenja, zločinskega in drugega, a ga je vselej ugnal. Kar pokažite svoje novičarsko-zvedave potegavščine, sem si mislil. Schmitty jim bo že kos. Skoraj bi se bil zmotil.

Čemur je pravil Alistair Griggs »vijačna balistika«, se je pojavilo že v samem začetku. V zadevo sva se zapletla zelo neugodno. Če je še kaj, kar bi inšpektor mrzel huje, kakor da mora izpolnjevati posebna povelja komisarja, potem so to primeri, ko mora izpolnjevati posebna povelja zavoljo ugleda policije. Komisar naju je napotil v uredništvo »Novic« in ob tem zbodel v najbolj občutljivo rano, ko je razlagal, kako pomembno bi bilo za inšpektorja Schmidta, če se za zadevo pozanima osebno.

»Novice«, je dejal, »imajo ogromen vpliv. Nespametno bi bilo, če bi si nakopali njihovo jezo in oni so posebej zaprosili, da pošljemo vas, Schmidt. Saj ni potrebno, da zadevo prevzamete, toda bolje bo, če stopite k njim in si vso stvar ogledate. Toliko, da jih zadovoljite.«

Inšpektor se je kremžil in zvijal, a izviti se ni mogel.

»Poiščite gospoda Četrtega«, je dejal komisar in že vsa odhajala proti središču mesta.

Uredništvo »Novic« je v gornjih treh nadstropjih nebotičnika Coast-To-Coast Broadcasting Building in upravljalec dvigala naju je napotil v trideseto nadstropje. Prav tu so se začele inšpektorjeve težave. Ljudje, ki se navdušujejo za »Novice«, jih imenujejo aerodinamično časnikarstvo. Njihovi nasprotniki, ki so razmeroma številni, jim dajejo vsakovrstne vzdevke, izmed katerih ne moremo nobenega natisniti. Naj bo tako ali drugače, njihova sprejemnica v tridesetem nadstropju je zares aerodinamična in v velikem slogu. Mojstrovina sodobne opreme in kakor izdelana za vzorec gesla »Novic« — jedrnato, jasno in živahno.

To geslo je ustrezalo tudi očarljivi receptorici, ki je bila to jutro edini prebivalec tega jutrišnjega veličastja. Inšpektor ji je dejal, da sva namenjena h gospodu Četrtem, a z nasmeškom, ki je bil videti poln resničnega obžalovanja, nama je odgovorila, da pri njih ni nobenega gospoda Četrtega.

»Pa mora biti,« je zatrdil Schmitty. »Dogovorjen sem z njim.«

Odkimala je. »Če bi mi morda zaupali, za kaj gre . . .«

»Za umor,« je pribil inšpektor.

»Umor?« Pobrskala je v aerodinamični kartoteki na svoji aerodinamični mizi. »To bi bil zločin, kajne?«

»Običajno je tako,« je odvrnil inšpektor in se začel zdolgočaseno ozirati po kotih.

»Se je primeril v državah, na območju teritorijev in otočne posesti Združenih držav, ali je morda zločin v tujini?« je spraševala sladko. »Domače zločine obravnava naš oddelek za nacionalne zadeve. Tuje zločine sprejema uredništvo tujih novic.«

»Poslušajte, gospodična,« je zagodrnjal inšpektor. »Dejali so mi, da se je primeril prav tu.«

»Torej domač,« je prikimala. »To bo potlej oddelek za nacionalne zadeve.« Dvignila je telefonsko slušalko.

Mirno sem stal in opazoval, kako so inšpektorjeve oči osteklenele, medtem ko je zlato dekle rokovalo s telefonom. Pripovedovali so mi, da ptič, ki ga je uročila kača, gleda z zamrzlo grozo v oči. Ničesar ne vem o ptičih in še manj o kačah, toda v tistem trenutku sem bil prepričan, da je inšpektor gledal kakor ptič, ki ga je hipnotizirala kača. Poklicala je oddelek za nacionalne zadeve in vprašala, če je pri njih gospod Četrti. Očitno so ji dejali, da ga ni, ker je pojasnila, da je v sprejemnici nekdo z nekakšno kriminalno zgodbo in trdi, da ima zmenek z gospodom Četrtim. Verjetno so ji v oddelku za nacionalne zadeve svetovali, naj povpraša še v uredništvu tujih vesti, ker je takoj pojasnila, da gospod vztraja z novico o domačem zločinu.

»Mislila sem, da so vam dodelili našega novega časnikarja,« je nadaljevala, »četudi — po moji evidenci — še ni prišel iz Sladove grobnice. Bi mogel biti on gospod Četrti?«

V telefonski slušalki je škrtal glas z one strani. »Da,« je odgovorila. »Mislila sem si, da se piše Quimby.«

Molče je poslušala škrtanje glasu v telefonski slušalki, nakar se je prisrčno zahvalila oddelku za nacionalne zadeve in odložila slušalko. K nama se je obrnila z enim izmed tistih nasmeškov, kakršni omehčajo še tako razočarano modrost. »Ne,« je dejala. »Nobenega gospoda Četrtega ni pri nas. Res je bil med časnikarji neki novinec, ki zanj nisem vedela natanko, kako se piše. Vse kaže, da je bil to gospod Quimby in očitno z njim niste bili zgovorjeni, saj Quimby ni nič takega kakor Četrti, kajne? Poleg tega so mi povedali v oddelku za nacionalne zadeve, da je gospod Quimby mrtev.«

»Je bil umorjen?«

Presenečena obrv se je dvignila do zlate črte las in receptorica je zgrožena strmela v inšpektorja. Za trenutek je pozabila svojo privzgojeno jedrnato, jasno in živahno umirjenost. »To,« je zajecljala, »bi bilo zelo neverjetno, ker mi ni nihče sporočil nič podobnega.«

Bil je skrajni čas, da sem priskočil na pomoč. Navsezadnje sem dolga leta vtikal svoj nos v razne zapiske — v snov, ki sem jo zbiral za inšpektorja in zase — in tu je bilo videti pravšno mesto za moža z mojimi izkušnjami. Bilo je zelo verjetno, da se bom znašel laže kakor inšpektor.

»Morda,« sem svetoval, »pa se je komisar zmotil. Morda bi morala poiskati gospoda Četrtega pri TIMESU ali NEWSWEEKU.«

Moj predlog je bil pravcati sezam-odpri-se. Jedrnato, jasno in živahno se je morala zdaj receptorica potruditi, da bi NOVICE ne izgubile neke dobre zgodbe samo zategadelj, ker pri njih ni nekega gospoda Četrtega.

»Kaj če bi,« je zažvrgolela, »poklicala eno izmed naših poizvedovalk? Njej bi lahko povedali svojo zgodbo!«

NADALJEVANJE

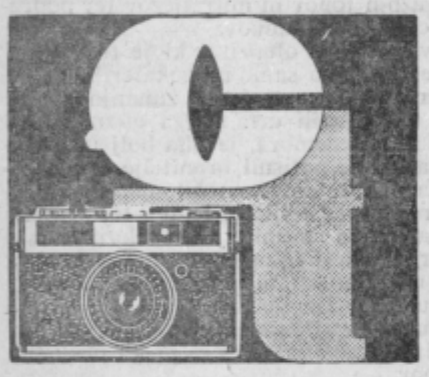

ULLA BERGRYD, ENAINDVAJSETLETNA ŠTUDENTKA FILOZOFIJE IZ STOCKHOLMA, JE OBESILA FILOZOFIJO NA KLIN IN ŠLA MED ZVEZDE. NA NAŠI SLIKI JE V VLOGI EVE, KI PA JE NI ODIGRALA, KER SO SE ODLOČILI ZA ČRNOLASO EVO.

Zaspani princ

MLADI LEVJI PRINC, KI JE PRIŠEL NA SVET V BERLINSKEM ŽIVALSKEM VRTU, SE PRAV DOBRO POČUTI, ZLASTI KADAR SE Z NJIM IGRA IN GA NEGUJE NJEGOVA MLADA NEGOVALKA. (FOTO: HANS-PETER GAUL, NDR).

VSAKDANJA SLIKA V VIETNAMU. AMERIČANI SELIJO CIVILISTE V TAKO IMENOVANE »STRATEŠKE VASI«, KJER NE BODO V NEVARNOSTI PRED KOMUNISTI. ZA NAS JE IZ IZKUŠNJE JASNO, DA PREGNANCI POTUJEJO V KONCENTRACIJSKA TABORIŠČA.

UMETNIŠKI DIREKTOR MOSKOVSKEGA CIRKUSA RUČAT JE ZAPROSIL ZA AZIL V ZAHODNI NEMČIJI. KOT VZROK NAVAJA, DA SO HOTELI NJEGOVO SEKRETARKO V SOVJETSKI ZVEZI NAREDITI ZA VOHUNKO (TU VIDIMO OBA - RUČATA IN SEKRETARKO ERIKO WINTER). TODA POLITIČNO OZADJE SVOJE ODLOČITVE JE ODKRIL TUDI S TEM, DA JE OD SVOJE ŽENE V RUSIJI ZAHTEVAL PRISTANEK ZA LOČITEV. KAJ VSE NI DANES POLITIKA?

JACKIE, VDOVA PREDSEDNIKA KENNEDYJA NAMERAVA ZA VSELEJ OBRNITI HRBET ZDA. TRI STVARI JO ŽENEJO OD TAM. PRVIČ TO, DA SO IZ SMRTI NJENEGA MOŽA NAREDILI PRAVI »BUSSINES«, DRUGIČ JE SPOR MED KENNEDYJI IN JOHNSONOM VEDNO OSTREJŠI, TRETJIČ PA, KER PRAVI, DA JE V KLANU KENNEDYJEV BILA VEDNO TUJKA. ŠLA BO K SVOJI SESTRI V HONGKONG.

Križanka

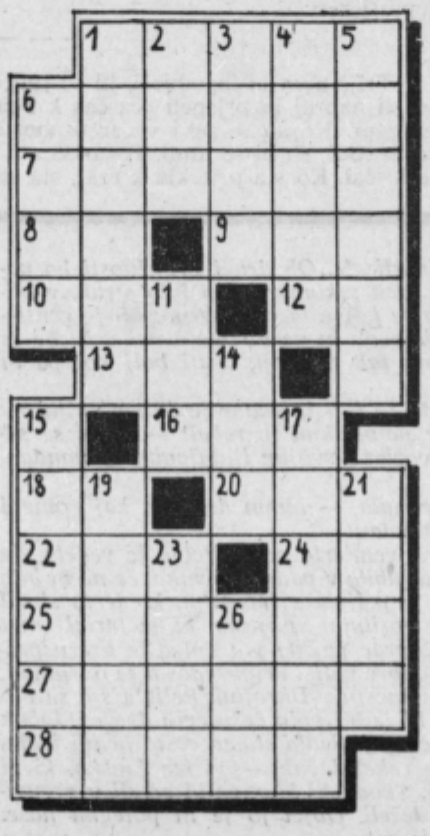

VODORAVNO: 1. močan človek, silak, 6. bitje z najbolj razvitim razumom na zemlji, 7. težko, malo donosno delo, 8. daljša pesnitev, 9. zelišče, 10 .atletska disciplina, 12. avtomobilska oznaka za Venezio, 13. glasbena nota, 16. odposlanec, kurir, emisar, 18. kemični znak za element aktinij, 20. značilna podoba, 22. drugo ime za brest, 24. osebni zaimek, 25. trikotnik, 27. suha grozdna jagoda, 28. družčina, skupina fantov in deklet.

NAVPIČNO: 1. gospodarjev pomočnik na posestvu, 2. stikališče dveh ploskev, 3. uvoženo blago, import, 4. kmečko opravilo, 5. delavec v tekstilni industriji, 6. celjski predel ob Voglajni, 11. ocet, 14. del teniške igre, 15. jutranji obed, 17. južni sadež, zelo kiselkastega okusa, 19. francoska filmska igralka (Martine), 21. del noge, 23. kos pohištva, 26. kiparski izdelek.

IZPOLNJEVANKA

Prvi opis velja za besede do debelejše navpičnice, drugi od te do konca lika, tretji pa skozi ves lik.

1. Ruska reka, dolga 800 km — kompozicija za en glas s spremljavo orkestra — vrsta instrumenta na strune.
2. Povrtnina — očnjak — vojaški čin.
3. Nizozemski potomec v južni Afriki — grm s trdim lesom — norčija.
4. Moški potomec — pristojbina — del slovnice, ki govori o sestavi in obliki stavkov.
5. Župan pod Francozi — ime umrle francoske šansonjerke Piaf — angleški pisatelj (George).
6. Vidni organ — prebivalec Like — stanovalec v okolici mesta.

Na označenih poljih dobiš tretji največji otok na svetu.

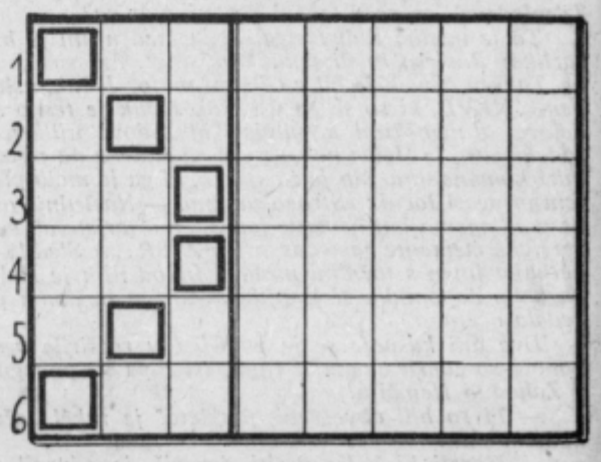

CELJSKI TEDNIK

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161, TELEFON: 23-69. — UREJUJE uredniški odbor. GLAVNI UREDNIK Tone Skok. ODGOVORNI UREDNIK Drago Hribar. — Časopis je ustanovil okrajni odbor SZDL Celje. Izhajal je kot »Nova pot«, »Naše delo« (1945), kot »Celjski tednik« (1948-1950), nato kot »Savinjski vestnik (1950-1954) in od 1955 ponovno kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1966 so ga USTANOVILE občine, Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Šentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah in Žalec. — Tednik IZHAJA ob petkih. IZDAJA: Zavod za informativno službo Celje. TISK IN KLISEJI: »Celjski tisk«. — CENA: posamezna številka 50 par (50 din), letna naročnina 20 (2.000) din, polletna 10 (1.000) din. Tujina 40 (400). TEKOČI RAČUN: 507-3-223. TELEFONI: EPP 30-85; NOVINARJI: 22-34, 23-32, MALI OGLASI IN NAROČNINE 31-05, RADIO: 20-09.